

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

(обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г., Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на Република България от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г. и бр. 17 от 2019 г.)

§ 1. В дял първи се създава глава осма „а“ с чл. 71а-71ж:

„Глава осма „а“

ДОКУМЕНТАЦИЯ ЗА ТРАНСФЕРНО ЦЕНООБРАЗУВАНЕ

Предмет

Чл. 71а. (1) Тази глава урежда правилата за изготвяне на документация за доказване, че условията на търговските и финансовите взаимоотношения между свързани лица съответстват на условията, които биха били установени между независими лица при съпоставими обстоятелства, включително, че сделките са осъществени по пазарни цени („документация за трансферно ценообразуване“).

(2) За целите на тази глава сделките, с които се установяват търговски и финансови взаимоотношения между свързани лица (сделки между свързани лица), се наричат контролирани сделки.

(3) Документацията за трансферно ценообразуване включва местно досие и обобщено досие.

(4) Местното досие съдържа обща информация за дейността на лицето и собственика или собствениците на акциите или дяловете му, както и данни за контролираните сделки и за прилаганите методи за определяне на пазарните цени.

(5) Обобщеното досие съдържа информация за организационната структура и дейността на многонационалната група предприятия, контролираните сделки, функциите на лицата от групата и прилаганата политика на трансферно ценообразуване.

Задължение за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване

Чл. 71б. (1) Местните юридически лица, чуждестранните юридически лица, които осъществяват стопанска дейност в Република България чрез място на стопанска дейност, и едноличните търговци, които определят облагаемия си доход по реда на чл. 26 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, са задължени да изготвят местно досие, когато осъществяват контролирани сделки.

(2) Алинея 1 не се прилага за:

1. лицата, които са освободени от облагане с корпоративен данък по част втора, глава двадесет и втора, раздел II от Закона за корпоративното подоходно облагане;

2. лицата, които извършват дейност, подлежаща на облагане с алтернативен данък по част пета от Закона за корпоративното подоходно облагане;

3. лицата, които към 31 декември на предходната година не надвишават следните показатели:

а) балансова стойност на активите – 8 000 000 лв., и

б) нетни приходи от продажби – 16 000 000 лв.

(3) Лицата по ал. 2, т. 1 и 2, които извършват и дейности, подлежащи на облагане с корпоративен данък, изготвят документация за трансферно ценообразуване при условията и по реда на тази глава само във връзка с тези дейности.

(4) Местно досие не се изготвя за контролирани сделки с физически лица извън случаите на еднолични търговци.

(5) Лицата по ал. 1 изготвят местно досие за извършваните от тях контролирани сделки, когато за съответната година:

1. стойността на сделката без данъка върху добавената стойност и акцизите превишава:

а) при сделки с предмет продажба на стоки – 400 000 лева;

б) за всички останали сделки - 200 000 лева;

2. независимо от т. 1, размерът на получен, съответно предоставен заем, надвишава 1 000 000 лева или размерът на начислените лихви и другите свързани със заема приходи или разходи превишава 50 000 лева.

(6) Праговете по ал. 5 се изчисляват отделно за всяка контролирана сделка.

(7) Когато лицето по ал. 1 извършва две или повече контролирани сделки с едно или повече свързани лица и предметът и условията, при които се осъществяват тези сделки, са съпоставими до степен, която позволява обединяване на тези сделки и прилагане на един метод за определяне на пазарните цени спрямо съвкупността от сделки, праговете по ал. 5 се изчисляват за общата стойност на тези сделки, съответно за общия размер на получените/предоставените заеми.

(8) За целите на изчисляване на прага по ал. 5 се обединяват и сделки с едно и също свързано лице, които имат различен предмет, но са свързани по начин, при който не могат да бъдат разделени и надеждно оценени самостоятелно. В този случай при изчисляване на прага по ал. 5 се взема предвид прагът за тази сделка, чиято стойност има най-голям дял в общата стойност на сделките, а когато такава не може да бъде надеждно определена – прагът за сделката, която е най-значима за страните по нея.

(9) Местно досие се изготвя само за тази сделка или съвкупност от сделки, за които е превишен прагът по ал. 5, независимо че лицето може да е страна и по друга сделка или съвкупност от сделки, за които не е достигнат съответният праг.

(10) Когато са част от многонационална група предприятия, лицата, задължени да изготвят местно досие, трябва да разполагат и с обобщено досие, изготвено от крайното предприятие майка или друго лице от групата.

Местно досие

Чл. 71в. (1) Местното досие трябва да съдържа следната информация:

1. информация за лицето по чл. 71б, ал. 1:

а) описание (схема) на управленската и организационната структура;

б) идентификационни данни на собственика или собствениците на акциите или дяловете на лицето;

в) имена и длъжност/позиция на физическите лица, пред които органите на управление отчитат дейността си, както и юрисдикцията или юрисдикциите, в които тези лица изпълняват основно задълженията си;

г) подробно описание на дейността и бизнес стратегията (включително настъпили промени спрямо предходната година), данни дали е участвало във или е засегнато от реструктурирания на дейността или сделки с нематериални блага, както и обяснение на начина, по който тези сделки оказват влияние върху дейността на лицето по чл. 71б, ал. 1;

д) основни конкуренти;

2. информация за контролираните сделки - предмет на местното досие:

а) описание на сделките и обстоятелствата, при които се извършват, включително тяхната стойност;

б) идентификационни данни на свързаните лица и качеството, в което участват в сделките по буква „а“;

в) описание на паричните потоци и размер на получените и изплатените суми за сделките, разпределени по видове и юрисдикции на платците или получателите;

г) копия на договорите, уреждащи контролираните сделки;

д) подробен анализ на съпоставимостта, включващ характеристики на стоката, услугата, финансовия актив или нематериалното благо, договорни условия, икономически условия, описание на прилаганите бизнес стратегии и функционален анализ, отнасящ се за лицето по чл. 71б, ал. 1 и съответните свързани лица - страни по контролираните сделки, както и на настъпилите промени във факторите на съпоставимост спрямо предходни години;

е) описание на избрания метод за определяне на пазарните цени на сделката/сделките и причините за този избор;

ж) посочване на избраното за тествана страна свързано лице (страната по контролираната сделка, по отношение на която се прилага съответният метод за определяне на пазарните цени) и обяснение на причините за неговия избор;

з) обобщение на важните допускания, направени при прилагането на метода за определяне на пазарните цени;

и) обосноваване на причините за анализ на период, по-голям от една година, когато анализът обхваща период от няколко години;

к) списък и описание на избраните съпоставими сделки (вътрешни и външни) между независими лица, когато такива са налице, и информация за съответните цени и/или финансови показатели на съпоставимите лица или сделки, на които се основава анализът на трансферното ценообразуване, включително описание на методологията за търсенето им, както и източника на тази информация; финансовите показатели се определят в зависимост от избрания метод за определяне на пазарните цени;

л) описание на всяка корекция, извършена с цел постигане на по-добра съпоставимост, и пояснение дали е направена спрямо резултатите на тестваното лице, на съпоставимите независими лица или и на двете;

м) описание на базата (ключовете) за разпределение в случаите на вътрешногрупови услуги и причините за избора на съответната база (ключ);

н) описание на използваните фактори за разпределение на комбинираната оперативна печалба/загуба при метода на разпределената печалба, причините за избора на съответния фактор и начина на определяне на относителната тежест на всеки фактор, когато са използвани повече от един фактор;

о) описание на причините, поради които след прилагане на избрания метод за определяне на пазарните цени лицето е приело, че резултатът от съответните контролирани сделки е определен в съответствие с чл. 15 от Закона за корпоративното подоходно облагане;

п) обобщение на ценовите данни и/или финансовите показатели, използвани при прилагането на избрания метод за определяне на пазарните цени;

р) копие на съществуващите едностранни, двустранни и многостранни предварителни споразумения за ценообразуване и други данъчни становища, които не са издадени от компетентен орган в Република

България и които са свързани с контролираните сделки - предмет на документацията;

3. финансова информация:

а) годишен финансов отчет за съответната година;

б) информация (справки и таблици) и изчисления, показващи начина, по който финансовите данни, използвани при прилагането на метода за определяне на пазарните цени, са свързани със или произтичат от годишния финансов отчет;

в) обобщение на ценовите данни или финансовите показатели на избраните независими съпоставими сделки или лица, използвани при анализа, и източника на съответните данни.

(2) В местното досие се включва информацията по ал. 1, която е приложима за конкретното лице по чл. 71б, ал. 1, извършваните от него сделки и избрания метод за определяне на пазарните цени.

(3) Когато в обобщеното досие липсва информация, изисквана съгласно чл. 71г, тази информация може да се включи в местното досие.

Обобщено досие

Чл. 71г. Обобщеното досие трябва да съдържа следната информация:

1. описание и диаграма/схема на правната и организационната структура на групата, списък на свързаните лица в групата, както и юрисдикцията, на която всяко от тях е местно лице за данъчни цели, или, когато не е местно лице на нито една юрисдикция, юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено;

2. общо описание на дейността на групата, включващо:

а) основни фактори, които влияят върху формирането на печалбата;

б) описание, схема или диаграма на веригата на доставките на петте най-важни стоки, услуги и/или нематериални блага, определени на базата на приходите от тях, както и на всички други стоки, услуги и/или нематериални блага, които формират повече от 5 на сто от консолидираните приходи на групата;

3. общо описание на контролираните сделки, включващо:

а) движение на стоки, услуги и/или нематериални блага;

б) движение на фактурите;

в) стойност на стоките, услугите и/или нематериалните блага по буква „а“;

4. политиката за трансферно ценообразуване, прилагана от групата, или описание на методологията за трансферно ценообразуване на групата, която обосновава пазарния характер на цените по контролираните сделки;

5. списък и кратко описание на най-съществените за дейността договори за услуги между свързаните лица в групата, с изключение на договорите за услуги в областта на научноизследователската и развойната дейност; в описанието се посочва и информация за капацитета на основните звена, които предоставят тези услуги, и за политиките за трансферно ценообразуване на групата за разпределение на разходите за услуги и определяне на цените на вътрешногруповите услуги;

6. описание на основните пазари по географски региони, на които се предлагат стоките, услугите и/или нематериалните блага на групата, посочени в т. 2;

7. кратък функционален анализ, описващ приноса на отделните свързани лица в групата при създаването на стойност (изпълнявани ключови функции, поемани значителни рискове и използвани важни активи), включително описание на промените във функциите и рисковете спрямо предходната данъчна година, ако такива са налице;

8. описание на важните реструктурирания, придобивания и отделяния през данъчната година;

9. описание на бизнес стратегиите, както и на промените, настъпили в сравнение с предходната данъчна година;

10. информация за нематериалните блага:

а) общо описание на стратегията на групата за разработване, притежаване и използване на нематериалните блага, както и местоположението на основните центрове за научноизследователска и развойна дейност и местата, откъдето тя се управлява;

б) списък на нематериалните блага (патенти, търговски марки, ноу-хау и т.н.) или групи от нематериални блага, които са важни за целите на трансферното ценообразуване, начислените за тях авторски и лицензионни възнаграждения, както и информация за техния собственик;

в) списък на договорите между свързаните лица, уреждащи предоставянето или прехвърлянето на нематериални блага по буква „б“,

включително споразумения за разпределяне на разходите и договори за научноизследователска и развойна дейност;

г) общо описание на политиката за трансферно ценообразуване на групата по отношение на научноизследователската и развойната дейност и нематериалните блага;

д) общо описание на сделките с нематериални блага по буква „б“ между свързаните лица през данъчната година, включително дължимото възнаграждение, участващите свързани лица, юрисдикцията, на която всяко от тях е местно лице за данъчни цели, или, когато не е местно лице на нито една юрисдикция, юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено;

11. информация за финансовите дейности на групата:

а) общо описание на източниците на финансиране на групата, включително съществения за дейността споразумения за финансиране с несвързани лица;

б) посочване на свързаните лица, които на централно ниво изпълняват функция по финансиране в групата, включително юрисдикцията, съгласно чието законодателство всяко от тях е местно лице за данъчни цели, или, когато не е местно лице на нито една юрисдикция, юрисдикцията, съгласно чието законодателство е създадено;

в) общо описание на политиката за трансферно ценообразуване на групата по отношение на дейностите по финансиране между свързаните лица;

12. финансови и данъчни резултати на групата:

а) годишния консолидиран финансов отчет за данъчната година, за която се отнася обобщеното досие;

б) списък и кратко описание на съществуващите едностранни предварителни споразумения за ценообразуване и други данъчни становища, свързани с трансферното ценообразуване, издадени по отношение на свързаните лица в групата.

Срокове за изготвяне на документацията за трансферно ценообразуване

Чл. 71д. (1) Местното досие се изготвя до 31 март на годината, следваща годината, за която се отнася.

(2) Когато е подадена коригираща годишна данъчна декларация по чл. 75, ал. 3 от Закона за корпоративното подоходно облагане, водеща до

промяна на данните в местното досие, то се обновява във връзка с направената корекция. Обновяването на местното досие се извършва в 14-дневен срок от подаване на коригиращата декларация, но не по-късно от 30 септември на текущата година.

(3) Лицето по чл. 71б, ал. 10 трябва да разполага с обобщено досие за данъчната година на крайното предприятие майка на многонационалната група предприятия, започваща на 1 януари или по-късно през годината, за която се изготвя местното досие по чл. 71в, не по-късно от изтичането на 12 месеца след срока по ал. 1.

Съхраняване и обновяване на документацията за трансферно ценообразуване

Чл. 71е. (1) Документацията за трансферно ценообразуване се съхранява от лицата по чл. 71б, ал. 1 и 10 и се предоставя по искане на орган по приходите в рамките на осъществяван данъчно-осигурителен контрол.

(2) Местното и обобщеното досие се изготвят ежегодно.

(3) При липса на значими промени във факторите на съпоставимост по отношение на контролираните сделки извършеното проучване на съпоставими независими сделки и/или лица се обновява най-малко веднъж на всеки 3 години. Независимо от изречение първо финансовите данни на сделките или лицата, определени за съпоставими на базата на проучването, трябва да се обновяват ежегодно.

Особени случаи

Чл. 71ж. (1) Тази глава се прилага съответно и за трансферите между място на стопанска дейност и други части на предприятието на чуждестранно лице, разположени извън страната.

(2) За целите на тази глава неперсонифицираните дружества се приравняват на юридически лица.“

§ 2. В чл. 72 се създава ал. 4:

„(4) Данъчна и осигурителна информация са и данните, получени в процедурата за разрешаване на спорове по глава шестнадесета, раздел IIа, включително данните, които разкриват търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговски процес.“

§ 3. В чл. 73, ал. 2 се създава т. 7:

„7. предоставянето на данъчна и осигурителна информация в процедурата за разрешаване на спорове по глава шестнадесета, раздел IIа.“

§ 4. В чл. 109 се създава ал. 3:

„(3) Срокът по ал. 1 не се прилага, когато има влязло в сила решение по чл. 134е или чл. 134р, което подлежи на изпълнение. В този случай производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс може да се образува до 1 година от влизането в сила на решението.“

§ 5. В чл. 133, ал. 2 се създава т. 6:

„6. когато за установените с ревизионния акт задължения има влязло в сила решение по чл. 134е или 134р.“

§ 6. В дял втори „Отделни административни производства“, глава шестнадесета „Особени производства“ се създава раздел IIa с чл. 134а-134у:

„Раздел IIa

Процедура за разрешаване на спорове между държави - членки на Европейския съюз, във връзка със спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане или други международни договори със сходен характер

Предмет

Чл. 134а. (1) Този раздел урежда правилата за разрешаване на спорове, възникнали между Република България и други държави членки („заинтересовани държави членки“) във връзка с тълкуването и прилагането на спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане или други международни договори със сходен характер. За целите на този раздел въпросът, който поражда спор по изречение първо, се нарича „спорен въпрос“.

(2) Този раздел урежда и правата и задълженията на засегнатите лица при възникването на спорове по ал. 1.

Общи положения

Чл. 134б. (1) Всяко засегнато лице има право да подаде жалба за разрешаване на спорен въпрос по чл. 134а, ал. 1 до компетентния орган по този раздел.

(2) Засегнато лице е всяко лице, което е местно лице за данъчни цели на Република България или на друга държава членка и чието данъчно облагане е пряко засегнато от спорния въпрос.

(3) Компетентен орган в процедурата за разрешаване на спорове по този раздел е министърът на финансите или оправомощено от него длъжностно лице.

(4) Компетентен съд за разглеждане на жалбите и исканията по този раздел е административният съд по постоянен адрес или седалището на засегнатото лице. Когато засегнатото лице няма постоянен адрес или седалище в страната, споровете се разглеждат от Административния съд - град София.

(5) Двойно данъчно облагане по смисъла на този раздел е облагането на един и същ облагаем доход или имущество от две или повече държави членки с данъци, които попадат в обхвата на спогодба или друг международен договор със сходен характер по чл. 134а, ал. 1, когато това води до допълнително облагане с данък, увеличаване на данъчните задължения или непризнаване на загубите, които биха могли да бъдат приспаднати от данъчната печалба.

(6) Когато от този раздел не следва друго, в процедурата за разрешаване на спорове понятията се тълкуват според значението им, определено в посочените актове, към датата на получаване на първото уведомление за действието, което поражда или ще породи спорен въпрос, в следната последователност:

1. съответната спогодба или друг международен договор със сходен характер по чл. 134а, ал. 1;

2. законодателството в областта на данъците, за които се прилага спогодбата или друг международен договор със сходен характер по чл. 134а, ал. 1;

3. други нормативни актове извън тези по т. 2.

Подаване на жалба

Чл. 134в. (1) Жалбата се подава на български език в срок до три години считано от получаването на първото уведомление за действието, което води или би довело до спорния въпрос, независимо дали засегнатото лице използва други средства за правна защита съгласно българското законодателство или законодателството на другите заинтересовани държави членки. Жалбата може да бъде придружена от превод на английски език.

(2) Компетентният орган потвърждава получаването на жалбата в срок до два месеца от датата на получаването ѝ. В същия срок уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за жалбата и за езика, който ще използва по време на производството.

(3) Едновременно с подаването по ал. 1 засегнатото лице подава жалбата с идентично съдържание и приложения и до компетентните органи на другите заинтересовани държави членки на съответните езици, като посочва в нея държавите членки, които са засегнати от спорния въпрос.

(4) Жалбата може да бъде подадена само до компетентния орган по чл. 134б, ал. 3, когато засегнатото лице е местно лице за данъчни цели на Република България и е:

1. физическо лице, или
2. микро-, малко или средно предприятие, което не е част от голяма група, по смисъла на Закона за счетоводството.

(5) В случаите по ал. 4 компетентният орган уведомява едновременно компетентните органи на другите заинтересовани държави членки в срок до два месеца от получаване на жалбата. Приема се, че засегнатото лице е подало жалба до всички заинтересовани държави членки считано от датата на уведомяването.

(6) Приема се, че пред компетентния орган по чл. 134б, ал. 3 е подадена жалба, когато компетентен орган на друга заинтересована държава членка го уведоми за подадена жалба от засегнато лице, което е местно лице за данъчни цели на съответната държава членка и е физическо лице или микро-, малко или средно предприятие, което не е част от голяма група съгласно съответното национално законодателство. Жалбата се счита за получена на датата, на която компетентният орган е получил уведомлението по изречение първо.

(7) Правилата по ал. 4 и 5 се прилагат и по отношение на отговорите на искането за допълнителна информация по чл. 134г, ал. 2, оттеглянето на жалбата по чл. 134д, ал. 7 и искането по чл. 134ж, ал. 1.

Съдържание на жалбата

Чл. 134г. (1) Жалбата трябва да съдържа:

1. име/наименование на засегнатото лице-жалбоподател, съответно и на пълномощника, ако се подава от пълномощник, адреса за кореспонденция, идентификационен номер за данъчни цели, както и друга информация, необходима за идентифицирането на жалбоподателя, а при необходимост - и идентификационни данни на всяко друго засегнато лице;
2. посочване на другите заинтересовани държави членки;
3. данъчните периоди, за които се отнася спорният въпрос;

4. подробно описание на относимите факти и обстоятелства по случая с копие от всички подкрепящи документи, включително:

а) информация за структурата на сделката и за отношенията между засегнатото лице и другите страни по съответните сделки;

б) факти, установени добросъвестно в обвързващо споразумение между засегнатото лице и данъчна администрация на заинтересована държава членка, когато е приложимо;

в) описание на действията, които водят до спорния въпрос, и датата, на която са извършени;

г) информация за доходите, получени в друга държава членка, и за включването им в облагаемия доход в тази държава членка, когато е приложимо;

д) информация за данъците, наложени или които ще бъдат наложени във връзка с доходите по буква „г“ в другата държава членка, когато е приложимо;

е) свързаните с обстоятелствата по букви „а“ - „д“ суми във валутите на заинтересованите държави членки;

5. позоваване на приложимите национални правила и спогодбата или международния договор по чл. 134а, ал. 1; когато може да се приложи повече от една спогодба или договор, засегнатото лице посочва спогодбата или договора, които следва да се тълкуват и прилагат във връзка със спорния въпрос;

6. следната информация, предоставена от жалбоподателя, заедно с копия от всички подкрепящи документи:

а) обяснение на причините, поради които засегнатото лице счита, че е налице спорен въпрос;

б) подробна информация за всички обжалвания и съдебни производства във връзка със съответните сделки, както и за всички съдебни решения, свързани със спорния въпрос;

в) поемане на задължение от страна на засегнатото лице да отговори изчерпателно и своевременно на всички свързани със спорния въпрос искания на компетентния орган и да предостави документация при поискване от страна на компетентните органи;

г) копие от акта за установяване на данъчни задължения или друг аналогичен документ, от който произтича спорният въпрос, както и всякакви

други документи, издадени от органите по приходите, съответно от данъчните органи на заинтересована държава членка във връзка със спорния въпрос, ако е приложимо;

д) информация за жалбите, подадени от засегнатото лице по реда на други процедури за взаимно споразумение или за разрешаване на спорове съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане или друг международен договор със сходен характер, както и поемане на задължение от страна на засегнатото лице, че ще предприеме необходимите действия за прекратяване на тези процедури в съответствие с чл. 134у, ал. 7, когато е приложимо;

7. друга информация, която е от значение за разглеждането на конкретния спорен въпрос по същество.

(2) Компетентният орган може да поиска допълнителна информация, която счита за необходима за разглеждането на спорния въпрос по същество, в срок до три месеца от получаването на жалбата. Искания за допълнителна информация могат да се правят и по време на процедурата по взаимно споразумение по чл. 134е.

(3) Засегнато лице, което получи искане за допълнителна информация по ал. 2, отговаря в срок до три месеца от получаването на искането. Едновременно с това лицето изпраща копие от отговора и до компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.

(4) В случаите, когато компетентен орган на друга заинтересована държава членка е поискал допълнителна информация, едновременно с това засегнатото лице предоставя копие от нея и на компетентния орган по чл. 134б, ал. 3.

(5) Когато жалбата е подадена по реда на чл. 134в, ал. 4, компетентният орган изпраща копие от получената допълнителна информация по ал. 3 на компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. Допълнителната информация се счита за предоставена на всички заинтересовани държави членки на датата на нейното получаване от съответните компетентни органи.

Действия след подаването на жалбата

Чл. 134д. (1) Компетентният орган приема за разглеждане или отхвърля жалбата с решение в срок до шест месеца от получаването ѝ. Когато е поискана допълнителна информация по чл. 134г, ал. 2 или такава информация е предоставена от компетентен орган на друга заинтересована

държава членка в случаите по чл. 134в, ал. 6, шестмесечният срок започва да тече от получаването на информацията от компетентния орган.

(2) Компетентният орган отхвърля жалбата, когато е налице едно от следните основания:

1. жалбата не съдържа информацията по чл. 134г, ал. 1 или в срока по чл. 134г, ал. 3 не е предоставена поисканата допълнителна информация;

2. не е налице спорен въпрос;

3. жалбата не е подадена в тригодишния срок по чл. 134в, ал. 1.

(3) Компетентният орган незабавно уведомява засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за решението си по ал. 1. Когато компетентният орган отхвърли жалбата, в решението се посочват общо причините за това.

(4) Когато компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 или компетентен орган на друга заинтересована държава членка не е взел решение по жалбата в срока по ал. 1 или в срока, предвиден в аналогична разпоредба в законодателството на съответната държава членка, жалбата се счита за приета от съответния компетентен орган.

(5) Засегнатото лице може да подаде жалба срещу решението по ал. 1 пред съответния административен съд, в случай че компетентните органи на всички заинтересовани държави членки са отхвърлили жалбата. Жалбата се подава в 14-дневен срок от получаването на последното уведомление за отхвърляне на жалбата от компетентен орган на заинтересована държава членка. Решението на административния съд е окончателно и не подлежи на обжалване. Когато решението по ал. 1 бъде отменено, жалбата се счита за приета от компетентния орган, който уведомява за това компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.

(6) В срока по ал. 1 компетентният орган може да реши спорния въпрос по същество без участието на компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. В този случай той уведомява незабавно засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки, а производството по спора се прекратява.

(7) Жалбата може да бъде оттеглена по всяко време след подаването ѝ от засегнатото лице с писмено уведомление, изпратено едновременно до компетентния орган по чл. 134б, ал. 3 и до компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. Производството по спорния въпрос се прекратява от датата на постъпването на уведомлението.

Компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 незабавно уведомява другите заинтересовани държави членки за прекратяването на производството.

(8) Освен в случаите по ал. 6 и 7, производството по спора се прекратява и когато спорният въпрос престане да съществува. Компетентният орган незабавно уведомява засегнатото лице за прекратяването, като посочва общо причините, на които то се основава.

(9) Производството по жалбата се прекратява и когато е налице едно от следните основания:

1. жалбата е отхвърлена от компетентните органи на всички заинтересовани държави членки на основание ал. 2 или аналогична разпоредба в законодателството на съответната държава членка и в срока за обжалване, предвиден в законодателството на държавите членки, не е подадена жалба срещу решението на съответния компетентен орган или във всички заинтересовани държави членки отхвърлянето е потвърдено с влязъл в сила акт на компетентен съд;

2. при обжалване на решението на компетентния орган по ал. 5 отхвърлянето на жалбата е потвърдено от съответния административен съд с влязъл в сила акт;

3. в друга заинтересована държава членка отхвърлянето на жалбата е потвърдено от компетентен съд с влязъл в сила акт и националното законодателство на тази държава не допуска отклонение от него;

4. засегнатото лице е оттеглило жалбата пред компетентен орган на друга заинтересована държава членка в случаите по чл. 134в, ал. 6 и компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 е уведомен за това.

Взаимно споразумение

Чл. 134е. (1) Когато жалбата е приета за разглеждане от всички заинтересовани държави членки, компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 полага усилия да разреши спорния въпрос по взаимно споразумение съвместно с компетентните органи на другите заинтересовани държави членки в срок до две години считано от последното уведомяване от заинтересована държава членка за решението ѝ да приеме за разглеждане жалбата.

(2) Срокът по ал. 1 може да бъде удължен, но с не повече от една година, по мотивирано писмено искане на компетентен орган на заинтересована държава членка, отправено до всички други компетентни органи на заинтересовани държави членки.

(3) Когато в срока по ал. 1 е постигнато споразумение за разрешаване на спорния въпрос, въз основа на него компетентният орган издава решение, за което уведомява незабавно засегнатото лице.

(4) С постигнатото споразумение окончателно се решава спорният въпрос, задължително е за всички органи и институции и има изпълнителна сила за засегнатото лице, когато то:

1. приеме решението;
2. декларира, че му е известно, че спорният въпрос се решава окончателно със споразумението и по отношение на него не могат да бъдат използвани други средства за правна защита, и
3. представи доказателства в срок до 60 дни считано от датата на получаването на уведомлението по ал. 3, че са предприети действия за прекратяване на започналите, но неприключили производства, свързани с използването на други средства за правна защита.

(5) Когато са изпълнени условията по ал. 4 и условията съгласно аналогична разпоредба в законодателството на другите заинтересовани държави членки, решението по ал. 3 се изпълнява незабавно по реда на този кодекс независимо от предвидените давностни срокове. Решението не подлежи на обжалване.

(6) Когато в срока по ал. 1 не е постигнато споразумение за разрешаване на спорния въпрос, компетентният орган уведомява засегнатото лице, като посочва общо причините за невъзможността да се постигне споразумение.

Разрешаване на спорове от консултативна комисия

Чл. 134ж. (1) Компетентните органи на заинтересованите държави членки съставят консултативна комисия за разрешаване на спора по искане на засегнатото лице, когато е изпълнено едно от следните условия:

1. жалбата, подадена от засегнатото лице, е била отхвърлена на основание, предвидено в чл. 134д, ал. 2 или в аналогична разпоредба в законодателството на друга заинтересована държава членка, най-малко от един, но не от всички компетентни органи на заинтересованите държави членки;

2. компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 и компетентните органи на заинтересованите държави членки са приели да разгледат жалбата, подадена от засегнатото лице, но не са успели да се споразумеят за разрешаването на спорния въпрос в срока, предвиден в чл. 134е, ал. 1.

(2) Искане по ал. 1, т. 1 може да бъде подадено само когато не е налице висящо производство по чл. 134д, ал. 5 или производство по обжалване на решението за отхвърляне на жалбата в друга заинтересована държава членка, както и когато са изтекли сроковете за обжалване, предвидени в законодателството на всички заинтересовани държави членки.

(3) Искането по ал. 1 се подава в писмена форма в срок до 50 дни считано от датата на получаването на уведомлението по чл. 134д, ал. 3 или чл. 134е, ал. 6, съответно от датата на постановяването на акта, с който се отменя отхвърлянето на жалбата в поне една от заинтересованите държави членки. В искането засегнатото лице декларира обстоятелствата по ал. 2.

(4) Консултативната комисия се съставя в срок до 120 дни считано от датата на получаването на искане по ал. 1, като председателят ѝ незабавно информира засегнатото лице за това обстоятелство.

(5) Компетентният орган може да откаже съставяне на консултативна комисия, когато спорният въпрос не е свързан с двойно данъчно облагане, като уведомява незабавно за това засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.

(6) Когато консултативната комисия е съставена на основание ал. 1, т. 1, тя приема решение относно допустимостта на жалбата в срок до шест месеца считано от датата на съставянето ѝ. Решението се съобщава на компетентните органи на заинтересованите държави членки в срок до 30 дни от приемането му.

(7) Когато консултативната комисия потвърди с решението по ал. 6, че изискванията по чл. 134в и 134г са изпълнени, процедурата по взаимно споразумение по чл. 134е започва по искане на един от компетентните органи.

(8) Когато искането по ал. 7 е направено от компетентния орган по чл. 134б, ал. 3, той уведомява консултативната комисия, компетентните органи на другите заинтересовани държави членки и засегнатото лице за това.

(9) Когато процедура по взаимно споразумение е започнала по реда на ал. 7, срокът за разрешаване на спора по чл. 134е, ал. 1 започва да тече от датата на уведомлението за решението на консултативната комисия за допустимост на жалбата.

(10) Когато не е направено искане за процедура по взаимно споразумение по ал. 7 в срок до 60 дни считано от датата на уведомяването по ал. 6 за решението от консултативната комисия, комисията дава становище за разрешаване на спорния въпрос по чл. 134п, ал. 1. За целите на чл. 134п,

ал. 1 се счита, че консултативната комисия е съставена на датата, на която срокът по изречение първо е изтекъл.

(11) Когато консултативната комисия е съставена на основание ал. 1, т. 2, тя дава становище за решаване на спорния въпрос в съответствие с чл. 134п, ал. 1.

Състав на консултативната комисия

Чл. 134з. (1) Консултативната комисия за разрешаване на спорове по чл. 134ж има следния състав:

1. председател;
2. по един представител на всеки компетентен орган на заинтересована държава членка;
3. по един независим експерт, определен от всеки компетентен орган на заинтересованите държави членки от списъка по чл. 134и.

(2) По споразумение между компетентните органи на заинтересованите държави членки броят на представителите, съответно на независимите експерти по ал. 1, т. 2 и 3, може да бъде увеличен на двама представители, съответно на двама независими експерти, за всеки компетентен орган.

(3) Правилата за определянето на независими експерти се договарят между компетентните органи на заинтересованите държави членки. На всеки независим експерт се определя заместник съгласно правилата по изречение първо за случаите, когато бъде възпрепятстван да изпълнява задълженията си. При липса на договорени правила, определянето на независими експерти се извършва чрез теглене на жребий.

(4) Представителите на компетентните органи и независимите експерти избират председател от списъка на лицата, посочен в чл. 134и. Председателят е съдия, освен ако представителите на компетентните органи и независимите експерти са се договорили друго.

(5) Освен в случаите по чл. 134к компетентен орган може да възрази срещу определянето на независим експерт, когато е налице едно от следните основания:

1. лицето е служител на или работи за една от заинтересованите приходни/данъчни администрации или е било на такава позиция в който и да било момент през последните три години;

2. лицето притежава или е притежавало съществен дял или право на глас в някое от засегнатите лица или е било техен служител или консултант в който и да било момент през последните пет години преди датата на определянето му като независим експерт;

3. лицето не предоставя достатъчни гаранции за обективност за разрешаването на спорния въпрос;

4. лицето е служител на друго лице, което предоставя данъчни консултации, включително по занятие, или е било на такава позиция в който и да било момент през последните три години преди датата на определянето му;

5. друго основание, предварително договорено между компетентните органи на заинтересованите държави членки.

(6) Компетентен орган може да поиска от лице, определено като независим експерт или негов заместник, да декларира наличието на интерес, взаимоотношения или друго обстоятелство, което може да засегне независимостта му или което може да породви основателно съмнение в неговата безпристрастност по време на производството.

(7) Ограниченията по ал. 5 се прилагат и за независим експерт, който участва в консултативна комисия, за период дванадесет месеца считано от произнасянето на становището на комисията, в случай че съответното обстоятелство по ал. 5 би било основание компетентен орган да възрази срещу включването му в консултативната комисия.

Списък на независимите експерти

Чл. 134и. (1) Компетентният орган определя три или повече лица, които са компетентни и независими и могат да действат с безпристрастност и почтеност, за включване в списъка на независимите експерти, поддържан от Европейската комисия. Списъкът на независимите експерти се състои от всички независими експерти, определени от държавите членки.

(2) Независим експерт може да бъде дееспособно пълнолетно лице, което не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, има висше икономическо или юридическо образование, най-малко 8 години професионален или академичен опит в областта на прякото данъчно облагане, спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане или трансферното ценообразуване и притежава високи морални качества.

(3) Компетентният орган предоставя на Европейската комисия имената на определените от него независими експерти, както и пълна и актуална информация за професионалния и академичния им опит, за тяхната

компетентност, експертни познания и възможен конфликт на интереси. Компетентният орган може да посочи един или повече от определените от него независими експерти, които могат да бъдат избирани за председател на консултативната комисия.

(4) Компетентният орган уведомява незабавно Европейската комисия за всяка промяна в списъка на независимите лица.

(5) Компетентният орган определя със заповед реда за включване на независими експерти в списъка по ал. 1, както и за заличаването им, когато престанат да отговарят на изискването за независимост.

(6) Компетентният орган може да възрази срещу оставането на независим експерт в списъка, поддържан от Европейската комисия, когато са налице основателни съмнения в неговата независимост, като уведомява Европейската комисия за това и представя доказателства.

(7) Когато компетентният орган е уведомен от Европейската комисия за постъпило възражение и доказателства срещу независим експерт, посочен от него в списъка по ал. 1, в срок шест месеца предприема необходимите действия за разглеждане на жалбата и решава относно запазването или заличаването на съответното лице от списъка. Компетентният орган уведомява незабавно Европейската комисия за решението си.

Определяне на състав на консултативната комисия от съда

Чл. 134к. (1) Засегнатото лице може да поиска от съответния административен съд да определи състава на консултативната комисия по чл. 134з, когато компетентният орган не го е направил в срока по чл. 134ж, ал. 4. Искането се подава в 30-дневен срок след изтичането на срока по чл. 134ж, ал. 4.

(2) Съдът определя един независим експерт и негов заместник от списъка на независимите експерти, а в случаите по чл. 134з, ал. 2 – двама независими експерти и техни заместници. При определянето им съдът трябва да съобрази тяхната компетентност и всички обстоятелства, които осигуряват назначаването на независим и безпристрастен експерт съгласно чл. 134з.

(3) Съдът определя един представител на компетентния орган, а в случаите по чл. 134з, ал. 2 – двама представители, за участие в консултативната комисия, като задължава компетентния орган да предостави списък с лица, които могат да заемат тази позиция.

(4) В случаите по ал. 2 и 3 съдът се произнася в срок до 30 дни от подаването на искането. Решението на съда е окончателно. Съдът съобщава решението на засегнатото лице и на компетентния орган, който незабавно уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.

(5) Когато компетентните органи на всички заинтересовани държави членки не са определили независими експерти и техни заместници и засегнатото лице е поискало това от съответните компетентни съдилища или национални органи по назначаването, определените по този ред независими експерти избират чрез жребий председателя от списъка, поддържан от Европейската комисия.

(6) Когато в производството участват повече от едно засегнато лице, всяко от тях сезира компетентния съд или орган по назначаването в държавата, на която е местно лице за данъчни цели, за определяне на независими експерти и техни заместници.

Алтернативна комисия за разрешаване на спорове

Чл. 134л. (1) Компетентните органи на заинтересованите държави членки могат да се договорят за съставянето на алтернативна комисия за разрешаване на спорове вместо консултативна комисия, която да представи становище за разрешаване на спорния въпрос в съответствие с чл. 134п.

(2) Алтернативната комисия по ал. 1 може да бъде и комисия с постоянен характер, създадена от компетентните органи на държавите членки за алтернативно разрешаване на спорове.

(3) По своя състав и структура алтернативната комисия може да се различава от консултативната комисия. Правилата по чл. 134з, ал. 5-7 се прилагат съответно и по отношение на алтернативната комисия.

(4) Алтернативната комисия може да прилага всякакви процедури и способности за разрешаване на спорния въпрос по обвързващ начин, прилагани в арбитражните производства.

(5) Компетентните органи на заинтересованите държави членки приемат правилник за дейността на алтернативната комисия в съответствие с чл. 134м. Освен ако не е предвидено друго в правилника, по отношение на алтернативната комисия се прилагат съответно чл. 134н и 134о.

Правилник за дейността

Чл. 134м. (1) Компетентният орган уведомява засегнатото лице в срока по чл. 134ж, ал. 4 за съставяне на консултативна комисия, съответно на алтернативна комисия за разрешаване на спорове, за следното:

1. правилника за дейността на консултативната комисия или на алтернативната комисия;

2. срока, в който трябва да бъде прието становището във връзка с разрешаването на спорния въпрос;

3. приложимите разпоредби в националното законодателство на заинтересованите държави членки, включително приложимите спогодби или други международни договори със сходен характер.

(2) Правилникът за дейността се подписва от компетентните органи на заинтересованите държави членки, които са страни по спора.

(3) Правилникът за дейността съдържа:

1. описание на спорния въпрос;

2. правилата, по които компетентните органи на държавите членки постигат съгласие във връзка с правните и фактическите въпроси, които трябва да бъдат решени;

3. структурата на органа за разрешаване на спорове, който може да бъде консултативна комисия или алтернативна комисия, както и вида на процедурата за алтернативно разрешаване на спорове, ако се различава от процедурата на независимо становище, прилагана от консултативната комисия;

4. сроковете за провеждане на процедурата за разрешаване на спорове;

5. състава на комисията, включително броя и имената на членовете, подробна информация за тяхната компетентност и квалификации, както и оповестяване на евентуален конфликт на интереси на членовете;

6. правилата за участие на засегнатото лице и трети страни в производството, размяната на книжа, информацията и доказателствата, разходите, вида на процедурата за разрешаване на спорове и всички други процедурни или организационни въпроси;

7. логистичната организация на производството и приемане на становището от комисията.

(4) Когато консултативната комисия е съставена съгласно чл. 134ж, ал. 1, т. 1, правилникът за дейността съдържа единствено информацията, посочена в ал. 3, т. 1, 4-6.

(5) Когато правилникът за дейността е непълен или засегнатото лице не е било уведомено по ал. 1, дейността на комисията се осъществява въз основа на стандартен правилник за дейността, утвърден от Европейската комисия.

(6) Когато засегнатото лице не е уведомено за правилника за дейността в срока по ал. 1, председателят и независимите експерти изготвят правилник въз основа на стандартния образец по ал. 5 и го изпращат на засегнатото лице в срок до две седмици от датата на съставянето на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия. Когато председателят и независимите експерти не са постигнали съгласие относно правилника за дейността или не уведомят за него, засегнатото лице, засегнатото лице може да поиска от съответния административен съд или от съответния компетентен съд на друга заинтересована държава членка да ги задължи да изготвят правилник.

Разходи за производството

Чл. 134н. (1) Освен когато компетентните органи са се договорили друго, заинтересованите държави членки си поделят поравно следните разходи за осъществяване на производството по този раздел:

1. разходите на независимите експерти, които са в размер, равен на средната стойност на обичайната сума, възстановявана на висши държавни служители на заинтересованите държави членки, и

2. хонорарите на независимите експерти, когато е приложимо, в размер до 1000 евро или левовата им равностойност на човек на ден - за всеки ден, през който консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, заседава.

(2) Разходите, направени от засегнатото лице, са за негова сметка.

(3) Разходите, посочени в ал. 1, т. 1 и 2, се поемат от засегнатото лице, когато компетентните органи на заинтересованите държави членки постигнат съгласие за това и засегнатото лице е:

1. направило уведомление за оттегляне на жалбата съгласно чл. 134д, ал. 7, или е

2. отправило искане за съставяне на консултативна комисия след отхвърляне на жалбата на основание чл. 134д, ал. 2 или аналогична разпоредба в законодателството на друга заинтересована държава членка и консултативната комисия потвърди решението на съответните компетентни органи за отхвърлянето.

Информация, доказателства и изслушвания

Чл. 134о. (1) Когато компетентните органи на заинтересованите държави членки са постигнали съгласие за това, засегнатото лице може да представи всякакви документи, данни и други доказателства в производството по чл. 134ж, които могат да бъдат от значение за становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия.

(2) По искане на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия, засегнатото лице и компетентните органи на заинтересованите държави членки са длъжни да предоставят всички документи, данни и други доказателства, които са от значение за производството.

(3) Компетентният орган може да откаже да предостави информация по ал. 2, когато е налице едно от следните основания:

1. получаването на информацията изисква прилагането на административни мерки, които не са в съответствие с българското законодателство;

2. информацията не може да бъде получена съгласно българското законодателство;

3. информацията представлява търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговски процес;

4. разкриването на информацията би противоречало на обществения ред.

(4) Засегнатото лице може по свое искане и със съгласието на компетентните органи на заинтересованите държави членки да присъства на заседание на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия, лично или чрез представител.

(5) По искане на комисията засегнатото лице е длъжно да се яви пред нея лично или чрез представител.

(6) Засегнатото лице и неговият представител представят декларация пред компетентните органи, с която се задължават да пазят в тайна информацията, до която имат достъп в производството по разрешаване на спорове, когато това бъде изискано в хода на производството.

Становище на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия

Чл. 134п. (1) Консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, представя своето становище в писмен вид на компетентните органи на заинтересованите държави членки в срок до шест месеца след датата на съставянето ѝ. Срокът по изречение първо може да бъде удължен с три месеца, когато поради естеството на спорния въпрос комисията реши, че за представянето на становище е необходим по-дълъг срок. Комисията уведомява засегнатото лице и компетентните органи на заинтересованите държави членки за удължаването на срока.

(2) Консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, основава становището си на разпоредбите на приложимата спогодба или на друг международен договор със сходен характер и на приложимите национални правила.

(3) Консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, приема становището си с обикновено мнозинство. При липса на мнозинство гласът на председателя е определящ за окончателното становище.

(4) Председателят съобщава становището на комисията на компетентните органи на заинтересованите държави членки.

Окончателно решение

Чл. 134р. (1) Компетентните органи на заинтересованите държави членки постигат съгласие и приемат окончателно решение за разрешаване на спорния въпрос в срок до шест месеца след получаването на становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия.

(2) Становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия, е задължително за компетентните органи при вземане на окончателното решение само когато компетентните органи не са постигнали съгласие за разрешаването на спорния въпрос в срока по ал. 1.

(3) Компетентният орган уведомява незабавно засегнатото лице за окончателното решение за разрешаването на спорния въпрос. Когато в 30-дневен срок от вземане на решението засегнатото лице, което е местно лице за данъчни цели на Република България, не е уведомено за него, то може да поиска от съответния административен съд да задължи компетентния орган да му предостави окончателното решение.

(4) Окончателното решение има изпълнителна сила за засегнатото лице, при условие че в 60-дневен срок считано от датата на получаването на уведомлението по ал. 3 приеме решението и декларира, че му е известно, че спорният въпрос се решава окончателно с влизането в сила на решението и по отношение на него не могат да бъдат използвани други средства за правна защита, съответно изпълни условията за влизане в сила на решението съгласно аналогична разпоредба в законодателството на другите заинтересовани държави членки.

(5) Окончателното решение не подлежи на обжалване и се изпълнява незабавно по реда на този кодекс независимо от предвидените давностни срокове, освен когато компетентен съд на заинтересована държава членка постанови, че по отношение на независим експерт не са били изпълнени условията за независимост по чл. 134з, ал. 5 или аналогична разпоредба в законодателството на съответната държава членка.

(6) Окончателното решение за разрешаване на спора е задължително по отношение на спорния въпрос за компетентния орган и за всички органи и институции.

(7) Когато окончателното решение не е изпълнено от компетентния орган по приходите, засегнатото лице може да поиска от съответния административен съд да задължи органа за изпълнението му.

Изпълнение на влязло в сила решение за разрешаване на спора

Чл. 134с. (1) Когато по спорния въпрос няма издаден ревизионен акт, засегнатото лице подава декларация или коригираща декларация по чл. 104 в тримесечен срок от влизането в сила на решението по чл. 134е или чл. 134р. Декларация не подава лице, за което няма задължение за деклариране по Закона за корпоративното подоходно облагане или Закона за облагане доходите на физическите лица.

(2) Когато засегнатото лице не подаде декларация или в декларацията се установят несъответствия с влязлото в сила решение по чл. 134е или чл. 134р по спорния въпрос, органът по приходите може да издаде акт по чл. 107.

(3) Когато по спорния въпрос е издаден ревизионен акт, който не е бил обжалван по съдебен ред, се прилага чл. 133, ал. 2, т. 6.

(4) Въз основа на влязло в сила решение по спорния въпрос засегнатото лице може да подаде искане за прихващане или възстановяване в срока по ал. 1, ако този срок изтича след срока по чл. 129, ал. 1.

Публичност

Чл. 134т. (1) Компетентният орган може да се съгласи окончателното решение по чл. 134р да бъде публикувано в неговата цялост в централния регистър, поддържан от Европейската комисия, при изразено съгласие от страна на засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.

(2) Когато компетентен орган или засегнатото лице не дадат съгласие за публикуване на окончателното решение в неговата цялост, в централния регистър се публикува резюме на решението. Резюмето включва общо описание на спорния въпрос, датата, съответните данъчни периоди, правното основание, стопански сектор, кратко описание на крайния резултат, както и описание на използвания метод на арбитраж.

(3) Компетентният орган изпраща информацията по ал. 2 на засегнатото лице преди нейното публикуване. В срок до 60 дни от получаването на информацията засегнатото лице може да поиска от компетентните органи да не се публикува информация, която се отнася за каквато и да било търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, както и информация, която противоречи на обществения ред.

(4) Информацията по ал. 1 и 2 се публикува по образец, утвърден от Европейската комисия.

(5) Компетентният орган предоставя незабавно на Европейската комисия информацията, която се публикува в съответствие с ал. 2 и 3.

Конкуренция с други производства

Чл. 134у. (1) Засегнатото лице може да използва процедурите, предвидени в този раздел, независимо че спорният въпрос е решен с влязъл в сила акт, с изключение на случаите, когато има влязло в сила съдебно решение.

(2) Разглеждането на спорния въпрос в процедура по този раздел не възпрепятства започването или продължаването на съдебни, административнонаказателни или наказателни производства във връзка със спорния въпрос.

(3) Когато спорният въпрос е предмет на разглеждане в съдебно производство по ал. 2, производството по жалбата по чл. 134д и 134е се спира до произнасянето на съда с влязъл в сила акт. Когато съдебното производство е спряно или завърши с акт, различен от съдебно решение,

производството по този раздел се възобновява, като сроковете по чл. 134д, ал. 1 и 6 и чл. 134е, ал. 1 и 2 започват да текат от датата, на която актът е влязъл в сила.

(4) Когато съдебното производство с предмет спорния въпрос по ал. 3 завърши с влязло в сила съдебно решение, компетентният орган уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за него, като:

1. производството по взаимно споразумение по чл. 134е се прекратява считано от датата на уведомяването на компетентните органи на другите заинтересовани държави членки, когато съдебното решение е постановено преди да бъде постигнато съгласие за решаване на спорния въпрос по взаимно споразумение по чл. 134е;

2. компетентният орган отказва съставяне на консултативна комисия, когато съдебното решение е постановено преди засегнатото лице да подаде искане за разрешаване на спора по чл. 134ж, в случай че спорният въпрос е останал неразрешен по време на процедурата по взаимно споразумение по реда на чл. 134е;

3. производството за разрешаване на спорове от консултативна комисия, съответно от алтернативна комисия, се прекратява, когато съдебното решение е постановено след подаването на искане по чл. 134ж и преди комисията да е представила становището си на компетентните органи на заинтересованите държави членки по реда на чл. 134п.

(5) Когато е започнало наказателно производство по ал. 2 за престъпление против данъчната система по чл. 255 и 255а от Наказателния кодекс, производството по този раздел се спира до приключването на наказателното производство с влязъл в сила акт. При приключване на наказателното производство с влязъл в сила акт, с който се налага наказание за престъпление по изречение първо, компетентният орган уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за него и производството по този раздел се прекратява, съответно компетентният орган отказва съставяне на консултативна комисия.

(6) Производството по този раздел се прекратява и в случай че компетентният орган е уведомен от компетентен орган на друга държава членка за прекратяване на производството за разрешаване на спора въз основа на обстоятелства, предвидени в разпоредби на законодателството на съответната заинтересована държава членка.

(7) Започналите процедури за разрешаване на спорове съгласно спогодба или друг международен договор със сходен характер, които се тълкуват или прилагат във връзка със спорния въпрос, се прекратяват с подаването на жалба по чл. 134в считано от датата на първото получаване на жалбата от страна на компетентен орган на заинтересована държава членка.“

§ 7. В чл. 142б, ал. 6 думите „не е задължена да я събира по реда на друг закон“ се заменят с „не е била задължена да я събира по друг ред“.

§ 8. В чл. 142н, ал. 2, т. 1 се създава изречение второ: „за тази цел информацията, указваща, че титулярят на сметката е местно лице на юрисдикция, включва място на учредяване или създаване или адрес в тази юрисдикция;“.

§ 9. В чл. 143х се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите“ се заличават.

2. Алинея 5 се отменя.

3. В ал. 6 думите „Когато крайното предприятие майка на МГП не е местно лице за данъчни цели на Република България, отчет“ се заменят с „Отчет“ и думите „ал. 3 или 4“ се заменят с „ал. 1, 3 или 4“.

§ 10. В чл. 171, ал. 2 думите „или изпълнението“ се заменят с „изпълнението“, а накрая се добавя „или е подадена жалба за разрешаване на спор по глава шестнадесета, раздел IIa“.

§ 11. В чл. 278а се правят следните допълнения:

1. В наименованието накрая се добавя „или изготвяне на документация за трансферно ценообразуване“.

2. Създават се ал. 5-8:

„(5) Лице, което не изготви местно досие по глава осма „а“, се наказва с имуществена санкция в размер 0,5 до 1 на сто от общата стойност на сделките, за които е трябвало да бъде изготвена документацията. За целите на изречение първо при предоставяне или получаване на заем общата стойност на сделката е неговият размер. Счита се, че местното досие не е изготвено, когато същото не е представено при поискване от орган по приходите в определения от него срок.

(6) Лице, което не разполага с обобщено досие по чл. 71г, когато е задължено за това, се наказва с имуществена санкция в размер от 5000 до 10 000 лв.

(7) Лице, което посочи неверни или непълни данни в документацията за трансферно ценообразуване по глава осма „а“, се наказва с имуществена санкция в размер от 1500 лв. до 5000 лв.

(8) При повторно нарушение по ал. 5-7 се налага имуществена санкция в двоен размер.“

§ 12. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 3, буква „е“ се създава изречение второ: „за целите на дял първи, глава осма „а“ размерът на участието по буква „е“ е 25 на сто от дяловете или акциите, издадени с право на глас;“

б) точка 9 се изменя така:

„9. „Трансферно ценообразуване“ е ценообразуване по сделки между свързани лица.“;

в) в т. 34, 35, 39 и 41 след думите „по смисъла на“ се добавя „дял първи, глава осма „а“ и“;

г) създава се т. 47:

„47. „Нематериално благо“ по смисъла на дял първи, глава осма „а“ е имущество, различно от материален или финансов актив, което се притежава или контролира с цел използване в стопанската дейност и за чието предоставяне или прехвърляне би било получено възнаграждение, ако се осъществява в сделка между независими лица при съпоставими условия.“

2. В § 1а, т. 28 след думите „съгласно законодателството“ се добавя „или практиката“.

3. В § 26 след думите „(ОВ, L 146/8 от 3 юни 2016 г.)“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз (ОВ, L 265/1 от 14 октомври 2017 г.)“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 13. Първата година, за която се изготвя документация за трансферно ценообразуване по реда на глава осма „а“, е 2020 г.

§ 14. Правилата на чл. 134а-134у се прилагат за жалби, подадени след 1 юли 2019 г. по спорни въпроси, свързани с доходите или имуществото, отнасящи се за данъчни периоди, които започват на или след 1 януари 2018 г.

§ 15. Компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 уведомява Европейската комисия за предприетите мерки и наложените административни наказания за нарушение на задължението за опазване в тайна на информацията, до която лицата имат достъп в процедурата по разрешаване на спорове по чл. 134а-134у с цел предоставяне на тази информация на държавите членки.

§ 16. Крайно предприятие майка на МГП, което е местно лице за данъчни цели на Република България и което до влизането в сила на този закон отговаря на изискването на чл. 143х, ал. 5, не предоставя отчет по държави по чл. 143ф за 2019 г.

§ 17. Този закон влиза в сила от 1 юли 2019 г., с изключение на § 1, 11, § 12, т. 1 и § 13, които влизат в сила от 1 януари 2020 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс предвижда следните основни групи промени:

С проекта се предлага въвеждането в българското законодателство на изискванията на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз.

Основна цел на директивата, съответно на законопроекта, е подобряване на съществуващите механизми за разрешаване на спорове, възникнали между държавите - членки на Европейския съюз, във връзка с тълкуването и прилагането на спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане и Конвенция 90/436/ЕИО за премахване на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалби на свързани предприятия (Арбитражната конвенция на Съюза).

Създаването на предвидими, координирани и прозрачни правила за разрешаване на спорове, които важат за всички държави членки, са една от инициативите на европейско ниво за по-справедливо и по-ефективно корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз, както и за премахването на данъчните пречки, които са предпоставка за нарушаване на конкуренцията и възпрепятстват правилното функциониране на вътрешния пазар. Това ще осигури последователност в третирането на спорове, свързани с двойното данъчно облагане при трансгранични сделки в Европейския съюз и ще внесе повече прозрачност относно начина, по който са разрешени тези спорни случаи. Борбата с избягването на данъци и с агресивното данъчно планиране, която е един от приоритетите не само в европейски, но и в световен план, трябва да върви ръка за ръка със създаването на конкурентна данъчна среда за предприятията, което

означава, от една страна, облагане на печалбите в държавата, където са реализирани, а от друга - че печалбите не се облагат с данъци два пъти.

Различното тълкуване на Спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО) и Арбитражната конвенция на Съюза от държавите членки могат да доведат до допълнителна данъчна тежест за лицата, осъществяващи трансгранична стопанска дейност. Допълнителната данъчна тежест от своя страна има негативно въздействие върху инвестициите и конкуренцията във вътрешния пазар. Затова е необходимо механизмите за разрешаване на спорове между държавите членки във връзка с прилагането и тълкуването на СИДДО и Арбитражната конвенция да бъдат ефективни и прозрачни.

Съществуващите към настоящия момент механизми за разрешаване на спорове включват процедурата за уреждане на спор по взаимно споразумение, основана на разпоредби в СИДДО, сключени от държавите членки, както и на Арбитражната конвенция на Съюза за премахване на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалби на свързани предприятия - когато двойното данъчно облагане е свързано с трансферно ценообразуване при сделки между свързани лица. Освен процедурата по взаимно споразумение Арбитражната конвенция на Съюза предвижда и арбитражна процедура за разрешаване на спорове от консултативна комисия, до която се стига изключително рядко, в около 1 на сто от всички стартирани процедури в рамките на Европейския съюз. Независимо че съществуващите механизми функционират добре, е необходимо те да станат по-ефективни и да бъдат преодолени някои слабости – например липсата на ясни правила относно достъпа на лицата до процедурата, продължителността ѝ и задължителното решаване на спора по обвързващ начин.

Във връзка с това със законопроекта се предлагат правила, с които се надграждат и подобряват съществуващите механизми, като се регламентират правата и задълженията на засегнатите от спорния въпрос лица и на компетентните органи на заинтересованите държави членки, сроковете и условията, при които следва да се осъществяват отделните етапи от процедурата, правото на лицата да се обърнат към компетентния административен съд при отказ на компетентния орган да приеме жалбата, когато органът не определи независим експерт за участие в консултативната комисия или не приложи постигнатото разрешение на спора, както и в други случаи на бездействие. Обхватът на процедурата, предложена със законопроекта, е по-широк в сравнение с този на Арбитражната конвенция на Съюза, който е ограничен до спорове, свързани с трансферно

ценообразуване и причисляване на печалбите към местата на стопанска дейност. Предложените правила се предвижда да се прилагат по отношение на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза, най-вече в случаите, когато един и същ доход или имущество се облагат с данъци в две или повече държави членки.

Подобряването на съществуващите правила има за цел да се разшири обхватът и да се подобрят действащите процедури и механизми, без да бъдат заменени. Това е начин да се гарантира на ниво Европейски съюз, че, от една страна, държавите членки разполагат с по-подробни процесуални разпоредби за предотвратяване на спорове във връзка с двойното данъчно облагане, но от друга страна, разполагат с достатъчно гъвкавост, за да се договарят помежду си относно механизъм по свой избор. В същото време засегнатите лица получават повече права, по-добра информираност за процедурата и възможност да разчитат, че държавите членки ще бъдат принудени да постигнат обвързващи резултати.

Не на последно място следва да се посочи, че новите правила отговарят на изискванията на минималния стандарт на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) по Мярка 14 „Разрешаване на спорове“ от Плана BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, чиито препоръки се съдържат в окончателния доклад „Въвеждане на по-ефективен механизъм за разрешаване на спорове“. С приетите препоръки се цели намаляване на несигурността у данъчно задължените лица и избягване на нежелано двойно данъчно облагане чрез последователно и правилно прилагане на данъчните спогодби. Широкият достъп до процедурата за разрешаване на спорове, бързото и ефективно разрешаване на спора и защитата на правата на данъчно задължените лица в този спор са основните елементи на новите изисквания, които ОИСР поставя пред държавите.

В съответствие с изискванията на директивата в ДОПК се създават правила за разрешаване на спорове, които в голяма степен се основават на Арбитражната конвенция на Съюза. Процедурата за разрешаване на спорове започва по жалба на засегнатото от спорния въпрос лице, подадена до компетентните органи на всички заинтересовани държави членки. Компетентните органи следва да преценят допустимостта и основателността на жалбата, като могат да искат допълнителна информация от лицето. Компетентен орган за Република България в процедурата, предложена със законопроекта, е министърът на финансите. Следва да се отбележи, че той е компетентен орган за прилагането на СИДДО на основание на разпоредби в

самите спогодби, включително за разрешаване на спорове чрез постигане на взаимно споразумение, както и компетентен орган по Арбитражната конвенция на Съюза. Министърът на финансите е възложил осъществяването на тази функция на директора на дирекция „СИДДО“ в Централното управление на Националната агенция за приходите, който се подпомага в тази дейност от ръководеното от него административно звено.

Целта на този първи етап е спорният въпрос да се отнесе до компетентните органи на заинтересованите държави членки, които да го решат по взаимно споразумение. Ако жалбата бъде отхвърлена от всички компетентни органи, засегнатото лице има право да се обърне към компетентния административен съд в Република България и съответните компетентни съдилища на другите заинтересовани държави членки. Когато съдът отмени решението на компетентния орган, се счита, че жалбата е приета от него. В случай че всички компетентни органи приемат жалбата, те имат възможност да решат спора по окончателен начин в процедура по взаимно споразумение в срок до две години считано от последното уведомяване от заинтересована държава членка за решението ѝ да приеме жалбата. Засегнатото лице се уведомява за взаимното споразумение, като последното има изпълнителна сила за него и е задължително за всички органи и институции, ако лицето го приеме и прекрати всички висящи производства, които имат за предмет решаването на спорния въпрос по същество.

Досегашната практика по разрешаване на спорове по Арбитражната конвенция на Съюза показва, че взаимното споразумение е най-честият и желан изход за приключване на процедурата, тъй като заинтересованите държави членки в по-голяма степен могат да влияят върху крайния резултат от спора.

Когато компетентните органи на заинтересованите държави членки отхвърлят жалбата, това е потвърдено от компетентен съд или е изтекъл срокът за обжалване, производството се прекратява. Когато жалбата е отхвърлена от най-малко един, но не от всички компетентни органи, по искане на засегнатото лице спорът може да бъде отнесен за разрешаване от консултативна комисия. Комисия се съставя и когато жалбата е приета от държавите членки, но в предвидения срок компетентните органи не са постигнали взаимно споразумение.

Правилата относно консултативната комисия в голяма степен следват разпоредбите на Арбитражната конвенция на Съюза. В консултативната комисия участват по един независим експерт, определен от всеки компетентен орган, по един представител на компетентните органи на заинтересованите държави членки и председател. По споразумение между компетентните органи независимите експерти и представителите на компетентните органи могат да бъдат по двама. Независимите експерти се избират от списък, поддържан от Европейската комисия, за съставянето на който всяка държава членка предлага три или повече лица, за които са предвидени строги правила относно безпристрастността и независимостта им. Засегнатото лице има възможност да се обърне към съда за определяне на независим експерт или за съставяне на консултативна комисия, в случай че компетентният орган не го направи в срок. За дейността си комисията приема правилник. Той обхваща съществени елементи, като описание на случая, определяне на съответното правно основание, въпроси, които трябва да бъдат разгледани от консултативната комисия, както и някои логистични и организационни аспекти (график, организиране на срещи и изслушвания, размяна на документи, работен език и управление на разходите). Предвидена е възможност държавите членки да се съгласят вместо от консултативна комисия, спорът да се разглежда от алтернативна комисия, която по състав и използвани методи за арбитраж може да се различава от консултативната.

В зависимост от основаниято, на което е съставена комисията, тя има различни правомощия. Когато е съставена на основание отхвърляне на жалбата от компетентен орган, консултативната комисия се произнася по допустимостта на жалбата и решението се съобщава на компетентните органи. В случай че комисията потвърди, че жалбата отговаря на изискванията, по искане на компетентен орган започва процедура за уреждане на спора по взаимно споразумение. Когато не е поискана такава процедура в 60-дневен срок от уведомяването за решението на комисията, тя дава становище за разрешаване на спорния въпрос. Становище комисията издава и когато е съставена на основание непостигнато взаимно споразумение в първата фаза. Правилата относно разглеждането на спора от консултативна комисия следват разпоредбите на Арбитражната конвенция на Съюза по отношение на реда и условията, включително кратките срокове, в рамките на които консултативната комисия следва да приеме становището си, което следва да бъде отправна точка за последващото окончателно и обвързващо решение на компетентните органи. Консултативната, съответно алтернативната комисия, представя становището си на компетентните органи в срок до шест месеца считано от датата на съставянето ѝ. При вземане на

окончателното решение от компетентните органи становището на комисията не е задължително, но ако не постигнат съгласие за разрешаване на спора, становището става обвързващо. Окончателното решение за разрешаване на спора е задължително за компетентния орган и за всички органи и институции и има изпълнителна сила за засегнатото лице при същите условия, както е предвидено за взаимното споразумение.

С проекта се предлагат и правила за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване във връзка с необходимостта от усъвършенстване на данъчното законодателство в тази област. Предложенията имат за цел предотвратяване на възможностите за укриване и невнасяне на данъци и отклонение от данъчно облагане, а от друга страна, съобразяване на националните правила с международните тенденции и новостите в международните данъчни стандарти. Новите правила ще създадат по-благоприятна бизнес среда за инвестиции и развитие чрез повишаване на правната сигурност за икономическите оператори и намаляване на административните и съдебните спорове между бизнеса и приходната администрация.

В последните години трансферното ценообразуване се превръща в основен приоритет за държавите от цял свят в условията на една все глобализираща се пазарна икономика. Понастоящем в рамките на многонационалните групи се осъществява около 60 на сто от световната търговия със стоки и услуги. В резултат на концентрацията на дейност в многонационалните групи малко отклонение в цените по сделките може сериозно да застраши данъчната основа на държавите. От тази гледна точка справедливото разпределение на данъчната основа между различните юрисдикции, в които функционират отделните подразделения на тези групи, се превръща в ключов въпрос.

Трансферното ценообразуване е един от основните въпроси в рамките на Плана за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS), разработен от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), като Докладът по Мярка 13 „Документация за трансферно ценообразуване и отчети по държави“ е изцяло посветен на документацията, която следва да бъде съставена от данъчно задължените лица за целите на данъчния контрол и оценката на риска. През юни 2016 г. Република България се присъедини към Приобщаващата рамка на ОИСР, в която участват повече от 100 държави и юрисдикции, с което страната ни заяви ангажимент за преследване на целите и въвеждане на мерките от плана BEPS.

Предложените изменения имат за цел създаване на правила за доказване от страна на данъчно задължените лица на пазарния характер на търговските и финансовите взаимоотношения със свързани лица. Принципът на независимите пазарни отношения между свързани лица е издигнат в международен стандарт за облагане на техните печалби с корпоративни данъци, който е възприет и в българското данъчно законодателство.

При създаването на националните правила за изготвяне на документация за целите на трансферното ценообразуване са възприети в голяма степен препоръките на ОИСР в тази област, както и препоръките на Кодекса за поведение по отношение на документацията за трансферното ценообразуване за свързани предприятия в Европейския съюз (EUTPD), приет на 27 юни 2006 г. от Съвета на Европейския съюз. Докладът по Мярка 13 от Плана BEPS и EUTPD залагат на стандартизиран подход при създаване на документация за целите на трансферното ценообразуване.

Опирайки се на тези два документа при изготвяне на предложените разпоредби, България ще разполага с правила за документация, унифицирани до голяма степен с правилата на широк кръг държави, които следват препоръките на ОИСР и ЕС, като по този начин се намалява административната тежест, която би възникнала от необходимостта да се спазват различни правила в различните държави.

До момента в българското данъчно законодателство не са налице специални правила, които да регулират информацията, която следва да се събира и предоставя от задължените лица за целите на определяне на пазарните цени, когато осъществяват сделки със свързани лица. Разпоредбата на чл. 116, ал. 2 от ДОПК единствено задължава лицата да доказват съответствието на техните цени с пазарните, но не е указано по какъв начин да стане това и каква информация би била необходима за тази цел. Тази празнота в законодателството създава неяснота и несигурност в задължените лица при обосноваването на пазарния характер на цените по сделките между свързани лица, още повече че тежестта на доказване е върху задълженото лице.

С проекта се предлага документация за трансферно ценообразуване да се изготвя от местни юридически лица, чуждестранни юридически лица, които осъществяват стопанска дейност в Република България чрез място на стопанска дейност, и еднолични търговци, които осъществяват значителна по обем дейност. Във връзка с това от задължението за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване са освободени лицата, които имат нетни приходи от

продажби под 16 милиона лева и балансовата стойност на активите им не надвишава 8 милиона лева, както и лицата, които не подлежат на облагане с корпоративен данък или се облагат с алтернативен на корпоративния данък. Независимо че лицата може да попадат в кръга на задължените за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване, такава не се изготвя, когато сделките със свързани лица са под определени прагове или са с физически лица, които не са еднолични търговци, независимо че са свързани лица. Увеличението на прага за свързаност, породена от притежание на дялове или акции, от 5 на сто на 25 на сто е друга мярка, която допълнително ограничава кръга на сделките, които трябва да се документират. Чрез тези разпоредби се цели намаляване на административната тежест за бизнеса и фокусиране върху съществени сделки между свързани лица.

Документацията за трансферно ценообразуване се състои от местно досие, в което се включва информация за дейността, контролирани сделки (сделките със свързани лица) и прилаганите методи за определяне на пазарните цени, и обобщено досие, което съдържа информация за групата, включително за организационната структура, дейността, контролираните сделки, функциите на лицата от групата и прилаганата политика на трансферно ценообразуване. Лицата следва да разполагат с обобщено досие само в случаите, когато са част от многонационална група предприятия.

Предложените в проекта разпоредби създават правната рамка по отношение на съдържанието на документацията, която увеличава нивото на предвидимост, давайки достатъчно информация на задължените лица за начина, по който могат да защитят ценообразуването по сделките си и за очакванията на приходната администрация за това. Документацията за трансферно ценообразуване по предложените правила може да бъде изготвяна и от лица, които извършват сделки със свързани лица, независимо че не попадат в кръга на задължените лица или стойността по сделките им не превишават определените прагове, тъй като съгласно чл. 116 от ДОПК те също са задължени да доказват пазарния характер на цените по съответните сделки.

Важно е да се отбележи, че документацията за трансферно ценообразуване трябва да следва икономическия процес на определяне на пазарните цени при сделките между свързани лица. С предложените правила се посочват стъпките, които едно лице предприема, съответно информацията, която използва, с цел спазване на съответните изисквания за определяне на пазарните цени, предвидени в Наредба № Н-9 от 14 август 2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени.

С проекта се предлагат и срокове за изготвяне за отделните части на документацията (местно и обобщено досие). Местното досие трябва да бъде изготвено до 31 март на годината, следваща годината, за която се отнася. Този срок е съобразен със срока за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане. Задължените лица трябва да разполагат с обобщено досие за данъчната година на крайното предприятие майка на групата, започваща на 1 януари или по-късно на годината, за която се изготвя местното досие, не по-късно от изтичането на 12 месеца след срока за изготвяне на местното досие. Този срок се различава, тъй като крайното предприятие майка на групата в голям брой случаи ще се намира в друга юрисдикция и е възможно данъчната година да е различна от календарната.

Предвижда се документацията за трансферно ценообразуване да се съхранява от задълженото лице и да се предоставя по искане на орган по приходите в рамките на осъществяван данъчно-осигурителен контрол.

Според предложените правила местното и обобщеното досие трябва да се изготвят ежегодно. За да се постигне баланс между административната тежест и разходите за лицата, е предвидена възможност при липса на значими промени във факторите, които оказват влияние върху определянето на пазарните цени, проучването на съпоставими независими сделки и/или лица да се обновява най-малко веднъж на всеки 3 години. Независимо от това финансовите данни на сделките или лицата, определени за съпоставими на базата на проучването, трябва да се обновяват ежегодно.

С проекта се предвиждат и имуществени санкции при неизпълнение на задълженията за изготвяне на документация, предвидени в закона. Санкциите са пропорционални на стойността на сделките, които би следвало да бъдат предмет на документацията, когато се касае за местното досие, и са във фиксиран размер по отношение на обобщеното досие. Размерът на санкциите е обусловен, от една страна, от необходимостта от стриктно спазване на задълженията предвид усилията в световен мащаб за постигане на по-голяма прозрачност по отношение на сделките между свързани лица и за предотвратяване увреждането на данъчната основа, прехвърлянето на печалби и отклонението от данъчно облагане. От друга страна, за да бъде насърчено изпълнението на закона и да бъдат постигнати целите на административно-наказателната отговорност, размерът на санкциите е съобразен и с факта, че голяма част от задължените лица са членове на многонационални групи със значителни по размер приходи на консолидирана основа.

С проекта се предлага и прецизиране на текстовете на чл. 142б, ал. 6, чл. 142н, ал. 2, т. 1 и т. 28 от § 1а от Допълнителните разпоредби във връзка с получено от Европейската комисия официално уведомително писмо относно процедура за нарушение № 2018/2111 за неправилно транспониране на раздел I, параграф Д от приложение I, раздел V, параграф Г, точка 1 от приложение I и раздел VIII, параграф В, точка 6 от приложение I към Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административно сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО, изменена с Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане.

Също така се предлага уеднаквяване на прага за подаване на отчети по държави от многонационални групи предприятия, независимо от това дали крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели на Република България или на друга държава или юрисдикция, като се възприема прагът, предвиден в Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане и Мярка 13 от проекта BEPS (Base Erosion and Profit Shifting) относно прилагане на мерки срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.

Предложените промени в законопроекта няма да доведат до въздействие върху държавния бюджет. Разходите за реализиране на предложените промени ще бъдат в рамките на утвърдения бюджет на Министерството на финансите. Съгласно законопроекта, в случай че не бъде постигнато взаимно споразумение и се стигне до съставяне на консултативна комисия, разходите на независимите експерти и техните хонорари се поделят поравно между компетентните органи на заинтересованите държави членки. Проектът предвижда правила, по които се определят максималните разходи, които се поделят между компетентните органи, в случай че възникнат такива – хонорарите на независимите експерти са ограничени до 1000 евро или левовата им равностойност за всеки ден, през който консултативната комисия заседава, а допълнителните разходи на независимите експерти – до размер, равен на средната стойност на обичайната сума, възстановявани на висши държавни служители на съответната държава членка (т.нар. командировъчни разходи). Относно вероятността за възникване на тези разходи е необходимо да се посочи, че до настоящия момент Република България не е имала случай на отказ да допусне лицето до процедурата за

сключване на взаимно споразумение, като се вземе предвид и фактът, че годишно стартират между 3 и 4 процедури за разрешаване на спорове. Дори на ниво ЕС съгласно досегашната практика за разрешаване на спорове по Арбитражната конвенция на Съюза едва около 1 на сто от споровете достигат до консултативна комисия. Следва да се отбележи, че до момента данъчен спор по Арбитражната конвенция на Съюза, по който България е страна, не е отнасян към консултативна комисия. В този смисъл фазата на разрешаване на спорове от консултативна комисия, съответно от алтернативна комисия, се очаква да бъде по-скоро изключение и следователно е малка вероятността да възникнат посочените разходи за независими експерти.

Промените, които се предвиждат в законопроекта за транспониране на Директива (ЕС) 2017/1852, няма да бъдат свързани с допълнителни разходи за засегнатите лица, доколкото с проекта се създават детайлни правила във връзка с процедурите за разрешаване на спорове, които и към настоящия момент се провеждат на основание СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза. Независимо че разходите, направени от засегнатото лице при упражняване на правото му на защита в производствата, предложени със законопроекта, са за негова сметка, процесуалните правила ще доведат до редуциране на допълнителните разходи, произтичащи от двойното данъчно облагане, до намаляване на административните разходи, свързани с воденето на съдебни спорове в различни държави членки от лицата, които извършват трансгранична дейност в ЕС, като същевременно ще се улеснят инвестиционните решения в рамките на ЕС чрез предоставяне на повече сигурност и предвидимост за инвеститорите. Проектът предвижда и две хипотези, изключение от общия принцип за поемане на разходите, при които разходите за независимите експерти остават за сметка на лицето – когато лицето оттегли жалбата на етап разрешаване на спора от консултативна комисия, както и когато консултативната комисия потвърди отхвърлянето на жалбата от компетентните органи на заинтересованите държави членки. Както е посочено по-горе, тези случаи се очаква да бъдат по-скоро изключение и споровете да приключват с взаимно споразумение още в първата фаза на процедурата.

Промените, свързани с въвеждането на задължение за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване, ще доведат до допълнителни разходи за лицата, които попадат в обхвата на предложените правила. Отчитайки този факт, в проекта е ограничен кръгът на задължените лица, фокусирайки се върху сделки на по-висока стойност и лица, които ще

разполагат с ресурсите (човешки и финансови), необходими да отговорят адекватно на новите изисквания. Следва да се отчете и обстоятелството, че огромната част от засегнатите лица са членове на многонационални групи, които вече са задължени да изготвят документация за трансферно ценообразуване във формат местно и обобщено досие в съответните юрисдикции. От тази гледна точка броят на лицата, които ще понесат допълнителна административна тежест, няма да е значителен.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	Нормативен акт: Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: 1 януари-30 юни 2019 г.	Дата: 05.04.2019 г.
Контакт за въпроси: Брайко Ташенов, главен експерт, отдел „Процесуално законодателство“, Дирекция „Данъчна политика“, Министерство на финансите Надалина Младенова, главен експерт, отдел „Процесуално законодателство“, Дирекция „Данъчна политика“, Министерство на финансите	Телефон: 9859-28-84 9859-28-76
1. Дефиниране на проблема: Действащата към момента правна уредба не обезпечава изпълнението на изискванията на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз, както и не е в синхрон с новостите в международните данъчни стандарти в областта на трансферното ценообразуване. Директива (ЕС) 2017/1852 е приета от Съвета на ЕС на 10 октомври 2017 г. и следва да бъде въведена в българското законодателство в срок до 30 юни 2019 г. Съществуващите механизми за разрешаване на спорове във връзка с двойното данъчно облагане, предвидени в спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО) и в Конвенция 90/436/ЕИО за премахване на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалби на свързани предприятия (Арбитражна конвенция на Съюза) не са достатъчно ефективни по отношение на достъпа на данъчно задължените лица до тях, обхвата и сроковете и не отговарят напълно на сложността и рисковете от възникване на двойно данъчно облагане. В някои случаи възникналите спорове не могат да бъдат окончателно решени, тъй като държавите членки тълкуват по различен начин разпоредбите на СИДДО или разрешаването на спора отнема твърде дълъг период от време. Директивата има за цел да гарантира ефективното разрешаване на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на СИДДО и на Арбитражната конвенция на Съюза, по-специално на спорове, водещи до двойно данъчно облагане. Въвежда се процедура, при която на първи етап случаят се отнася до компетентните органи на	

заинтересованите държави членки с цел спорът да бъде разрешен чрез използване на процедурата по взаимно споразумение. Ако не бъде постигнато взаимно споразумение в рамките на определен период от време, случаят следва да бъде отнесен към процедурата за разрешаване на спорове от консултативна или алтернативна комисия, която дава становище във връзка със спорния въпрос. Компетентните органи следва да вземат окончателно правнозадължително решение, като имат предвид становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия.

В тази връзка и с оглед необходимостта от пълно хармонизиране на националното законодателство с европейското право следва да бъде изготвен законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, с който се въвеждат правилата на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз.

Идентифицирана е и необходимост от усъвършенстване на нормативната уредба, регламентираща начина на доказване на съответствието на цените, определени по сделки между свързани лица, с пазарните цени при данъчно-осигурителен контрол. Съгласно действащата уредба лицата са длъжни за доказват пазарния характер на определените от тях цени по сделки със свързани лица, но не е указан начинът за това. В тази връзка със законопроекта се въвеждат и правила за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване, с които са възприети както препоръките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) в тази област, така и препоръките на Кодекса за поведение по отношение на документацията за трансферното ценообразуване за свързани предприятия в Европейския Съюз (EUTPD), приет на 27 юни 2006 г. от Съвета на Европейския съюз.

Във връзка с официално уведомително писмо от Европейската комисия процедура относно процедура за нарушение № 2018/2111 за неправилно транспониране на разпоредби на Директива 2011/16/ЕС, изменена с Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане, възниква необходимост от привеждане на българското законодателство в съответствие с европейското право.

Във връзка с правилата на Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане е идентифицирана необходимост от уеднаквяване на прага за подаване на отчети по държави от многонационални групи предприятия, независимо от това дали крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели на Република България или на друга държава или юрисдикция.

1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.

С проекта се предвижда въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз. Република България следва в срок до 30 юни 2019 г. да приведе националното си законодателство в съответствие с разпоредбите на директивата.

Също така се предвижда въвеждането на нормативни изисквания относно начина на

доказване на пазарния характер на сделките със свързани лица от страна на данъчно задължените лица при данъчно-осигурителен контрол, както и привеждане на националното законодателство в областта на трансферното ценообразуване с новостите в международните данъчни стандарти, прилагани от голям брой страни в света.

Предвижда се прецизирането на разпоредби в ДОПК за привеждане на българското законодателство в съответствие с Директива 2011/16/ЕС във връзка с процедура за нарушение № 2018/2111 и за уеднаквяване на прага за подаване на отчети по държави от многонационални групи предприятия.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Проблемът не може да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности. В тази връзка е необходимо да бъдат предприети съответните действия за приемане на законопроект за изменение и допълнение на ДОПК с цел усъвършенстване на правната уредба във връзка с правилата за трансферното ценообразуване и по-специално за доказването на пазарните условия по сделки между свързани лица.

Съществуващите към настоящия момент механизми за разрешаване на спорове включват процедурата за уреждане на спор по взаимно споразумение, основана на разпоредби в СИДДО, сключени от държавите членки, както и на Арбитражната конвенция на Съюза за премахване на двойното данъчно облагане във връзка с корекцията на печалби на свързани предприятия - когато двойното данъчно облагане е свързано с трансферно ценообразуване при сделки между свързани лица. Освен процедурата по взаимно споразумение, Арбитражната конвенция на Съюза, предвижда и арбитражна процедура за разрешаване на спорове от консултативна комисия, до която се стига изключително рядко, в около 1 на сто от всички стартирани процедури в рамките на ЕС. Независимо че съществуващите механизми функционират добре, е необходимо те да станат по-ефективни и да бъдат преодолені някои слабости – например липсата на ясни правила относно достъпа на лицата до процедурата, продължителността ѝ и задължителното решаване на спора по обвързващ начин. Също така е необходимо да бъде разширен обхватът на споровете, които могат да бъдат разрешавани от държавите членки в процедурата, създадена с директивата, като се включат всички спорове, свързани с тълкуването и прилагането на СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза, най-вече в случаите когато един и същ доход или имущество се облага с данъци в две или повече държави членки.

Подобряването на съществуващите правила чрез въвеждане на изрични права и задължения на засегнатите от спорния въпрос лица и на компетентните органи на заинтересованите държави членки, създаването на срокове и условия, при които следва да се осъществяват отделните етапи от процедурата, установяването на правото на лицата да се обърнат към компетентен съд в определени хипотези, както и задължението за обвързващо решаване на спора, ще гарантира на ниво Европейски съюз, че:

- държавите членки разполагат с по-подробни процесуални разпоредби за предотвратяване на спорове във връзка с двойното данъчно облагане и в същото време разполагат с достатъчно гъвкавост, за да се договарят помежду си относно механизъм по свой избор;
- засегнатите лица получават повече права, по-добра информираност за процедурата и възможност да разчитат, че държавите членки ще бъдат принудени да постигнат обвързващи резултати.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършени последващи оценки на нормативния акт, както и анализи за изпълнението на политиката.

2. Цели:

С приемането на промените, предложени в проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, се предвижда постигането на следните основни цели:

- Привеждане на националното законодателство в съответствие с правото на Европейския съюз;
- Подобряване на съществуващите механизми за разрешаване на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на СИДДО и на Арбитражната конвенция на Съюза и по-конкретно на спорове, свързани с двойно данъчно облагане на доходите и имуществото на лица в повече от една държава членка;
- Намаляване на данъчната тежест за данъчно задължените лица, чиито доходи и имущество подлежат на облагане в повече от една държава членка;
- Създаване на по-добра данъчна среда за лицата чрез по-справедлив подход към данъчното облагане;
- Постигане на по-добра информираност за процедурата за разрешаване на спорове и сигурност за данъчно задължените лица, че могат да разчитат на обвързващи резултати от процедурата;
- Предотвратяване на възможностите за укриване и невнасяне на данъци и отклонение от данъчно облагане чрез въвеждането на правила за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване за доказване на пазарния характер на сделките със свързани лица;
- Съобразяване на националните правила в областта на трансферното ценообразуване с международните данъчни стандарти;
- Повишаване на доверието на лицата в данъчната система с оглед насърчаване на доброволното спазване на данъчното законодателство;
- Уеднаквяване на прага за подаване на отчети по държави от многонационални групи предприятия, независимо от това дали крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели на Република България или на друга държава или юрисдикция;
- Привеждане на българското законодателство с изискванията на Директива 2011/16/ЕС във връзка с открита процедура за нарушение от страна ЕК.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

- Данъчно задължените лица, чието данъчно облагане е засегнато от тълкуването и прилагането на СИДДО или Арбитражната конвенция на Съюза от държава членка, в резултат на което може да е възникнало двойно данъчно облагане на доходите и имуществото им в две или повече държави членки;
- Министърът на финансите;
- Националната агенция за приходите;
- Административните съдилища;
- Лица, които са потенциални кандидати за включване в списъка на независимите експерти, поддържан от Европейската комисия;
- Многонационални групи предприятия, чието крайно предприятие майка е местно лице за данъчни цели на Република България;
- Данъчно задължени лица, които надвишават едновременно условията за 8 млн. лева балансова стойност на активите и 16 млн. лева нетни приходи от печалби, и които сключват сделки със свързани лица над определени стойности.

Лицата, които отговарят на условията за нетни приходи от печалби и балансова стойност на активите, са около 6 000 предприятия. Информацията относно това каква част от тях сключват сделки със свързани лица и каква част от сделките надвишават предложените в проекта прагове не е налична. Поради високите прагове за сделките и изискванията към задължените за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване лица, не се очаква броят на засегнатите от мярката лица да бъде значителна.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

При този нормативен акт са разгледани следните два варианта на действие:

Вариант за действие 0 „Без действие“

В случай, че не бъде приет проектът на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, националното законодателство ще е в противоречие с правото на Европейския съюз. В резултат на неприемането на проектозакона може да бъде стартирана процедура по нарушение на европейското право поради нетранспонирането на Директива (ЕС) 2017/1852.

Данъчно задължените лица, чиито доходи или имущество подлежи на облагане с корпоративен данък или друг подоходен данък в повече от една държава членка, ще бъдат ограничени по отношение на достъпа до ефективен и бърз механизъм за решаване на спорове, свързани с тълкуване и прилагане на СИДДО и Арбитражната

конвенция на Съюза, най-често свързани с двойно данъчно облагане. Съществуващите към настоящия момент механизми за разрешаване на спорове, основани на разпоредби в СИДДО, сключени от държавите членки, както и на Арбитражната конвенция на Съюза, не съдържат достатъчно гаранции за навременно и обвързващо разрешаване на спорове, възникнали между държавите членки във връзка с тълкуването и прилагането на СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза. СИДДО не съдържат процедура с ясно разписани правила и срокове, а дават свобода на държавите членки относно начина на разрешаване на споровете. От друга страна, Арбитражната конвенция на Съюза съдържа процедура за разрешаване на спорове, но само когато са свързани с трансферно ценообразуване при сделки между свързани лица. В случай че директивата не бъде транспонирана в българското законодателство, няма да бъдат преодолените някои слабости на съществуващите механизми:

- Няма да бъдат въведени ясни правила относно достъпа на лицата до процедурата;
- Няма да бъдат уредени сроковете и условията за провеждане на отделните етапи на процедурата;
- Няма да се въведе задължително обвързващо решаване на спора от държавите членки;
- Няма да бъде предвидена възможност за засегнатите лица да се обърнат към компетентния административен съд при отказ на компетентния орган да приеме жалбата, когато органът не определи независим експерт за участие в консултативната комисия или не приложи постигнатото разрешение на спора;
- Няма да бъде разширен обхватът на споровете, които могат да бъдат разрешавани от държавите членки в процедурата, създадена с директивата, като се включат всички спорове, свързани с тълкуването и прилагането на СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза.

В случай, че не бъдат приети предложенията за промени в ДОПК относно правилата за трансферно ценообразуване, националното законодателство в тази сфера няма да е съобразено с новостите в международните данъчни стандарти и ще се запази правната несигурност за лицата, тъй като няма да са налични ясни и предвидими правила за доказване на пазарния характер на цените по сделките им със свързани лица.

В случай, че не бъдат приети предложенията за промени в ДОПК относно прага за подаване на отчети по държави от многонационални групи предприятия, ще се запази неравнопоставеното положение между крайното предприятие майка, което е местно лице за данъчни цели на Република България, и тези, които са местни лица на друга държава или юрисдикция.

В случай, че не се прецизират разпоредбите в ДОПК, с които е транспонирана Директива 2011/16/ЕС, могат да бъдат наложени санкции на Република България за неспазване на европейското право.

Вариант за действие 1 – Приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и за внасянето му за приемане от Народното събрание. С приемането на този вариант на действие националното законодателство ще е в съответствие с правото на Европейския съюз.

В съответствие с изискванията на директивата в ДОПК ще се създадат правила, които да гарантират ефективното и бързо разрешаване на спорове, свързани с тълкуването и

прилагането на СИДДО и на Арбитражната конвенция на Съюза и по-специално на спорове, свързани с двойно данъчно облагане. Ще се въведе процедура, при която на първи етап случаят се отнася до компетентните органи на заинтересованите държави членки по жалба на засегнатото лице. Компетентен орган за Република България в процедурата, предложена със законопроекта, е министърът на финансите или оправомощено от него длъжностно лице (към настоящия момент на основание разпоредби на СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза оправомощено лице е директорът на дирекция „СИДДО“ в Централното управление на Националната агенция за приходите). В случай че всички компетентни органи приемат жалбата, те ще имат възможност да решат спора по окончателен начин в процедура по взаимно споразумение в срок до две години, считано от последното уведомяване от заинтересована държава членка за решението ѝ да приеме жалбата. Засегнатото лице ще се уведомява за взаимното споразумение, като последното ще има изпълнителна сила за него и ще е задължително за всички лица, органи и институции, ако лицето го приеме и прекрати всички висящи производства, които имат за предмет решаването на спорния въпрос по същество. Ако жалбата бъде отхвърлена от всички компетентни органи, засегнатото лице ще има право да се обърне към компетентния административен съд в България и съответните компетентни съдилища на другите заинтересовани държави членки. Когато съдът отмени решението на компетентния орган, ще се счита, че жалбата е приета от него.

Ако не бъде постигнато взаимно споразумение в рамките на 2-годишен срок, считано от последното уведомяване на заинтересована държава членка за решението ѝ да приеме жалбата, както и когато жалбата е отхвърлена от най-малко един, но не от всички компетентни органи, по искане на засегнатото лице спорът ще може да бъде отнесен за разрешаване от консултативна комисия. Правилата относно консултативната комисия в голяма степен следват разпоредбите на Арбитражната конвенция на Съюза. В консултативната комисия ще участват представители на компетентните органи на заинтересованите държави членки и независими експерти, посочени от компетентните органи. Засегнатото лице ще има възможност да се обърне към съда за определяне на независим експерт или за съставяне на консултативна комисия, в случай че компетентният орган не го направи в срок. Предвидена е възможност държавите членки да се съгласят вместо от консултативна комисия, спорът да се разглежда от алтернативна комисия, която по състав и използвани методи за арбитраж може да се различава от консултативната.

Комисията ще дава становище по спора, което ще предоставя на компетентните органи, които следва да вземат окончателно правнозадължително решение, като становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия, следва да бъде отправна точка за решението на компетентните органи, но е обвързващо за тях, само когато те не са постигнали съгласие за разрешаване на спора. Окончателното решение за разрешаване на спора ще е задължително за компетентния орган и за всички лица, органи и институции и ще има изпълнителна сила за засегнатото лице при същите условия, както е предвидено за взаимното споразумение.

Също така с предложените промени ще се усъвършенстват производствата, осъществявани по ДОПК, като се прецизира и допълни правната уредба на трансферното ценообразуване с въвеждането на изискуемо съдържание на документите, чрез което лицата да доказват, че сделките им със свързани лица са сключени при условията на независимите пазарни отношения. Ще се въведе един праг за подаване на отчети по държави за многонационални групи предприятия, независимо от държавата или юрисдикцията, в която крайното предприятие майка е

местно лице за данъчни цели. Ще се прецизират разпоредби в ДОПК във връзка с процедура за нарушение № 2018/2111, като с предвидените редакции разпоредбите на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се доближават в максимална степен до текста на Директива 2011/16/ЕС.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

При Вариант за Действие 0 „Без действие“ – няма да се създаде механизъм за ефективното и бързо разрешаване на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на СИДДО и на Арбитражната конвенция на Съюза, и по-конкретно на спорове, свързани с двойно данъчно облагане, тъй като няма да бъдат отстранени някои слабости на съществуващите към настоящия момент механизми – липсата на ясни правила относно достъпа на лицата до процедурата, липсата на изрично уредени права и задължения на засегнатите от спорния въпрос лица и на компетентните органи на заинтересованите държави членки, липсата на срокове и условия, при които се осъществяват отделните етапи на процедурата, липсата на възможност за лицата да се обърнат към компетентен съд в определени хипотези, както и липсата на правила относно задължителното решаване на спора по обвързващ начин. В тази връзка компетентният орган няма да разполага с подробни процесуални разпоредби за предотвратяване на спорове във връзка с прилагането и тълкуването на СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза и по-специално на спорове, свързани с двойно данъчно облагане, които биха създали сигурност по отношение на очакваните от него действия и резултати. В същото време за засегнатите лица няма да възникнат ясно уредени права в различните на процедурата, няма да имат по-добра информираност за развитието на процедурата и няма да могат да разчитат, че държавите членки ще бъдат принудени да постигнат обвързващи резултати.

Също така, в случай че не се приеме проектът на акт, националното законодателство няма да се приведе в съответствие с правото на Европейския съюз, което може да доведе до стартиране на процедура по нарушение на европейското право заради нетранспонирането на Директива (ЕС) 2017/1852.

В случай, че не се създадат правила за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване, националното законодателство в тази област няма да е съобразено с новостите в международните данъчни стандарти, както и няма да бъдат улеснени задължените лица при обосноваването на пазарния характер на цените по сделките между свързани лица.

В случай, че не се уеднакви прагът за подаване на отчети по държави за многонационални групи предприятия, независимо от държавата или юрисдикцията, на която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели, съществува риск от нееднакво третиране на многонационалните групи предприятия.

В случай, че не се прецизират разпоредбите в ДОПК, с които е транспонирана Директива 2011/16/ЕС, могат да бъдат наложени санкции на Република България за неспазване на европейското право.

При Вариант за Действие 1 - не се очакват негативни въздействия от приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за

изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Разходите за реализиране на предложените промени с проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще бъдат в рамките на утвърдения бюджет на Министерството на финансите. Фазата на разрешаване на спорове от консултативна комисия, съответно от алтернативна комисия, се очаква да бъде по-скоро изключение и следователно е малка вероятността да възникнат предвидените със законопроекта разходи за независими експерти.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

При Вариант за Действие 0 „Без действие“ - не се очакват положителни въздействия от неприемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

При Вариант на Действие 1:

➤ Ще се създадат механизми, които да гарантират ефективното и бързо разрешаване на спорове, свързани с тълкуването и прилагането на СИДДО и на Арбитражната конвенция на Съюза, по-специално на спорове, свързани с двойно данъчно облагане, като се уредят изрично правата и задълженията на засегнатите от спорния въпрос лица и на компетентните органи на заинтересованите държави членки, създадат се срокове и условия, при които следва да се осъществяват отделните етапи от процедурата, предвиди се възможност за лицата да се обърнат към компетентен съд в определени хипотези, както и се въведе задължение за компетентните органи за обвързващо решаване на спора;

➤ Ще се увеличат възможностите за намаляване на данъчната тежест за лицата, чиито доходи или имущество подлежат на данъчно облагане в повече от една държава членка;

➤ Ще се гарантира правна сигурност и благоприятна бизнес среда за инвестициите, което от своя страна ще окаже положително въздействие върху трансграничните инвестиции и растежа;

➤ Ще се намали рискът от увеличаване на броя на споровете по отношение на двойно или многократно данъчно облагане;

➤ Ще се създаде хармонизирана и прозрачна рамка за уреждане на споровете, която се прилага за всички държави членки;

➤ Националното законодателство ще се приведе в съответствие с правото на Европейския съюз;

➤ Ще се повиши доверието на данъчно задължените лица в данъчната система с

оглед насърчаване на доброволното спазване на данъчното законодателство;

➤ Ще се усъвършенстват производствата, осъществявани по ДОПК чрез прецизиране и допълване на правната уредба на трансферното ценообразуване, като се създадат ясни и предвидими изисквания за обосноваването на пазарния характер на цените по сделките между свързани лица;

➤ Ще се уеднакви прагът за подаване на отчети по държави за многонационални групи предприятия, независимо от държавата или юрисдикцията, на която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели и ще е налице еднакво третиране на многонационалните групи предприятия.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 1 - приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Напротив, неприемането на проекта може да доведе до сериозни финансови санкции за България, в случай че Директива (ЕС) 2017/1852 не бъде въведена в българското законодателство и Европейската комисия открие процедура за нарушение на правото на ЕС, както и ако не бъде отстранено нарушение 2018/2111 за неправилно транспониране на Директива 2011/816/ЕС.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☐ Ще се намали

☒ Няма ефект

Промените, които се предвиждат в проекта на акт, няма да бъдат свързани с допълнителни разходи за данъчно задължените лица, доколкото с проекта се създават детайлни правила във връзка с процедурите за разрешаване на спорове, които и към настоящия момент се провеждат на основание СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза. Независимо че разходите, направени от засегнатото лице при упражняване на правото му на защита в процедурата са за негова сметка, процесуалните правила ще доведат до редуциране на допълнителните разходи, произтичащи от двойното данъчно облагане, до намаляване на административните разходи, свързани с воденето на съдебни спорове в различни държави членки от лицата, които извършват трансгранична дейност в ЕС, като същевременно ще се улеснят инвестиционните решения в рамките на ЕС чрез предоставяне на повече сигурност и предвидимост за инвеститорите. В ограничени хипотези би могло да се стигне до поемане от засегнатото лице на разходите за независими експерти във фазата на решаване на спора от консултативна или алтернативна комисия (когато лицето оттегли жалбата на етап разрешаване на спора от консултативна комисия, както и когато консултативната комисия потвърди отхвърлянето на жалбата от компетентните органи на

заинтересованите държави членки), но тези случаи биха възникнали изключително рядко. Това е така, тъй като от една страна предвидените в законопроекта хипотези са изключение от общия принцип за поемане на разходите, а от друга страна се очаква (и досегашната практика е такава) споровете да приключват с взаимно споразумение между държавите членки още на първата фаза на процедурата.

Промените, свързани с въвеждането на задължение за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване, ще доведат до допълнителни разходи за лицата, които попадат в обхвата на съответните правила. Предвид това кръгът на лицата, задължени да изготвят документация, ще бъде съществено ограничен, като в обхвата се предвижда да бъдат включени предприятия, които надвишават едновременно условията за 8 млн. лева балансова стойност на активите и 16 млн. лева нетни приходи от печалби, и които извършват сделки със свързани лица на висока стойност. По този начин в кръга на задължените лица ще бъдат включени само лица, които ще разполагат с ресурсите (човешки и финансови), необходими да отговорят адекватно на новите изисквания. Следва да се отчете и обстоятелството, че огромната част от потенциално засегнатите лица са членове на многонационални групи, които вече са задължени да изготвят документация за трансферно ценообразуване във формат местно и обобщено досие в съответните юрисдикции. От тази гледна точка броят на лицата, които ще понесат допълнителна административна тежест, няма да е значителен.

Промяната, свързана с уеднаквяване на прага за подаване на отчети по държави, ще доведе до отпадане на изискването за съставяне и подаване на отчет по държави за многонационални групи предприятия с крайно предприятие майка, което е местно лице за данъчни цели на Република България и сумата на приходите на групата съгласно консолидирания финансов отчет надвишава 100 млн. лв., но не надвишава 1 466 872 500 лв. за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регулаторни режими, както и не се засягат съществуващи режими и услуги.

9. Създават ли се нови регистри?

С приемането на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.....

10. Как въздейства актът върху микро, малките и средните предприятия (МСП)?

X Актът засяга пряко МСП

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

Проектът на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще има позитивен ефект върху микро-, малките и средните предприятия.

С приемането на законопроекта се очаква намаляване на данъчната тежест за данъчно задължените лица, доколкото основната цел на процедурата най-често е разрешаване

на съществуващ спор по повод възникнало двойно данъчно облагане в различни държави членки. Ще се улеснят инвестиционните решения в рамките на ЕС чрез предоставяне на повече сигурност и предвидимост за инвеститорите във връзка с премахването на двойното данъчно облагане и неутрализирането на допълнителните разходи, произтичащи от него.

Наличието на ефективен механизъм за разрешаване на спорове, свързани с прилагането и тълкуването на СИДДО и Арбитражната конвенция на Съюза и по-специално споровете, свързани с двойното данъчно облагане, ще гарантира повече сигурност и предвидимост за стопанската дейност и предприятията и следователно ще предостави по-стабилна и сигурна основа за търговията и за вземането на инвестиционни решения, включително от МСП.

Въвеждането на правила за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване ще създаде по-благоприятна бизнес среда за инвестиции и развитие чрез повишаване на правната сигурност за икономическите оператори и намаляване на административните и съдебни спорове между бизнеса и приходната администрация. Създаването на правна рамка по отношение на съдържанието на документацията ще увеличи нивото на предвидимост, давайки достатъчно информация на задължените лица за начина, по който могат да защитят ценообразуването по сделките си и за очакванията на приходната администрация за това.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☒ Не

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт ще бъдат проведени обществени консултации като законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, мотивите към него, предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ ще бъдат публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт ще се съгласува с всички министри и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултациялни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☒ Да

☐ Не

Със законопроекта се предвижда транспонирането в българското законодателство на правилата на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз, като и отстраняване на твърдяно нарушение при транспонирането на Директива 2011/16/ЕС.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително

информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:

Людмила Петкова, директор на Дирекция „Данъчна политика“

Дата: 13.05.2019г.

Подпис: _____

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАЦИЯ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ**

СТАНОВИЩЕ

на дирекция „Модернизация на администрацията“

На основание чл. 306, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация дирекция „Модернизация на администрацията“ съгласува постъпилата с Ваш № 03-00-803 от 23 ноември 2018 г. частична предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс със следните препоръки:

1. Относно раздел 1 „Дефиниране на проблема“:

Предлагаме в т. 1.2. да се опише каква е действащата уредба в областта и какви са конкретните изисквания на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 г. относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз (Директивата), които следва да бъдат въведени в българското законодателство. В т.1.2. следва да се изясни в какво се изразява несъответствието между националното законодателство и правото на ЕС, какви са съществуващите към момента механизми за решаване на спорове, свързани с двойно данъчно облагане на печалбите и доходите на лица в повече от една държава членка и как се очаква да се подобрят след транспониране на Директивата.

2. Относно раздел 3 „Идентифициране на заинтересованите страни“:

Предлагаме да се обмисли възможността като заинтересована страна да бъдат включени компетентните административни съдилища, както и лицата – потенциални кандидати за включване в списъка на независими компетентни лица съгласно Директивата.

3. Относно раздел 4 „Варианти на действие“:

Представянето на вариантите на действие следва да започне с Вариант 0 „Без действие“ и след това да се опишат другите възможни варианти. Във връзка с това предлагаме изложението в този раздел да започне с описание на Вариант 0 „Без действие“, където да се представи актуалното състояние и уредба и очакваните последици, в случай че Директивата не бъде транспонирана в българското законодателство.

Във Вариант на действие 1 – „Приемане на проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“ е необходимо да се опишат конкретните предложения за промени в нормативната уредба, които е необходимо да бъдат извършени, с цел транспониране на Директивата. В случай че се предвиждат промени и в други закони, това също следва да бъде посочено, както и какви са очакваните ефекти от промените.

4. Относно раздел 5 „Негативни въздействия“ и раздел 6 „Положителни въздействия“:

Предлагаме в тези два раздела въздействията да се разгледат по групи заинтересовани страни. В случай че въздействията са сходни за различните групи заинтересовани страни и са разгледани общо – това следва да се посочи в изложението.

5. Относно раздел 8.1. „Административната тежест за физическите и юридическите лица“:

Предлагаме в този раздел да се опише накратко защо промяната няма да има ефект върху административната тежест за физическите и юридическите лица.

Съгласно чл. 17 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието, изводите и относимата информация от извършената частична предварителна оценка на въздействието се включват във финансовата обосновка по чл. 35, ал. 1, т. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

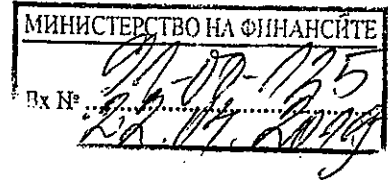
На основание чл. 30б, ал. 4 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо окончателната оценка на въздействието да бъде съобразена с препоръките от становището.

На основание чл. 85, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация е необходимо това становище да бъде публикувано заедно с

преработената оценка на въздействието и проекта на акт при обществените консултации,
провеждани в изпълнение на Закона за нормативните актове.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„МОДЕРНИЗАЦИЯ НА АДМИНИСТРАЦИЯТА“ /П/

/КРАСИМИР БОЖАНОВ/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-13-62

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ЗИДДОПК), с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) и с практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) съгласно чл.28, ал.3 от ЗНА

Във връзка с проект на ЗИД на ДОПК и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

 Invalid signature

X

проф. Николай Проданов
Заместник-министър на правосъдието
Signed by: Nikolay Stanev Prodanov

Таблица на съответствието с правото на Европейския съюз

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт (актове) на Европейските общности	Наименование на проекта на българския нормативен акт/действащи нормативни актове, с който се въвеждат изискванията	Степен на съответствие
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/1852 НА СЪВЕТА от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз	Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс	
<i>Член 1</i> Предмет и обхват Настоящата директива установява правила във връзка с механизъм за разрешаване на спорове между държавите членки, когато тези спорове произтичат от тълкуването и прилагането на спогодби и конвенции, които предвиждат премахване на двойното данъчно облагане на доходите и, ако е приложимо, капитала. Тя установява също правата и задълженията на засегнатите лица при възникването на такива спорове. За целите на настоящата директива въпросите, които пораждат такива спорове, се назовават „спорен въпрос“.	Предмет Чл. 134а. (1) Този раздел урежда правилата за разрешаване на спорове, възникнали между Република България и други държави членки („заинтересовани държави членки“) във връзка с тълкуването и прилагането на спогодбите за избягване на двойното данъчно облагане или други международни договори със сходен характер. За целите на този раздел въпросът, който поражда спор по изречение първо, се нарича „спорен въпрос“. (2) Този раздел урежда и правата и задълженията на засегнатите лица при възникването на спорове по ал. 1.	Пълно
<i>Член 2</i> Определения 1. За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:		

а) „компетентен орган“ означава органът на държава членка, който е определен като такъв от засегнатата държава членка;	Общи положения Чл. 134б. (3) Компетентен орган в процедурата за разрешаване на спорове по този раздел е министърът на финансите или оправомощено от него длъжностно лице.	Пълно
б) „компетентен съд“ означава съд, трибунал или друг орган на държава членка, който е определен като такъв от засегнатата държава членка;	Общи положения Чл. 134б. (4) Компетентен съд за разглеждане на жалбите и исканията по този раздел е административният съд по постоянен адрес или седалището на засегнатото лице. Когато засегнатото лице няма постоянен адрес или седалище в страната, споровете се разглеждат от Административен съд - град София.	Пълно
в) „двойно данъчно облагане“ означава облагането с данъци от две или повече държави членки, които попадат в обхвата на спогодба или конвенция, посочена в член 1, по отношение на един и същ облагаем доход или капитал, когато това води до i) допълнително облагане с данък, ii) увеличаване на данъчните задължения или iii) анулиране или намаляване на загубите, които биха могли да се използват за компенсиране на облагаемата печалба;	Общи положения Чл. 134б. (5) Двойно данъчно облагане по смисъла на този раздел е облагането на един и същ облагаем доход или имущество от две или повече държави членки с данъци, които попадат в обхвата на спогодба или друг международен договор със сходен характер по чл. 134а, ал. 1, когато това води до допълнително облагане с данък, увеличаване на данъчните задължения или непризнаване на загубите, които биха могли да бъдат приспаднати от данъчната печалба.	Пълно
г) „засегнато лице“ означава всяко лице, включително физическо лице, което пребивава за целите на данъчното облагане в държава членка и чието данъчно облагане е пряко засегнато от спорния въпрос.	Общи положения Чл. 134б. (2) Засегнато лице е всяко лице, което е местно лице за данъчни цели на Република България или на друга държава членка и чието данъчно облагане е пряко засегнато от спорния въпрос.	Пълно

2. Освен ако контекстът не изисква друго, всяко понятие, което не е дефинирано в настоящата директива, има същото значение, което има към дадения момент в съответната спогодба или конвенция, по член 1, както се прилага към датата на получаване на първото уведомление за действието, което поражда или ще породии спорен въпрос. При липсата на дефиниция в такава спогодба или конвенция, недефинирано понятие има същото значение, което е имало към дадения момент съгласно правото на засегнатата държава членка за целите на данъците, за които се прилага посочената спогодба или конвенция, като значението съгласно приложимото данъчно право на тази държава членка е с по-голяма сила от това, дадено на понятието в други нейни закони.	Общи положения Чл. 134б. (6) Когато от този раздел не следва друго, в процедурата за разрешаване на спорове понятията се тълкуват според значението им, определено в посочените актове, към датата на получаване на първото уведомление за действието, което поражда или ще породии спорен въпрос, в следната последователност: 1. съответната спогодба или друг международен договор със сходен характер по чл. 134а, ал. 1; 2. законодателството в областта на данъците, за които се прилага спогодбата или друг международен договор със сходен характер по чл. 134а, ал. 1; 3. други нормативни актове извън тези по т. 2.	Пълно
Член 3 Жалба 1. Всяко засегнато лице има право да подаде жалба по спорен въпрос до всеки от компетентните органи на всяка от засегнатите държави членки, с която да изиска неговото разрешаване. Жалбата се подава в срок от три години, считано от получаването на първото уведомление за действието, което води или което ще доведе до спорния въпрос, независимо дали засегнатото лице използва наличните в националното право на всяка от засегнатите държави членки средства за правна защита. Засегнатото лице подава жалбата, която съдържа една и съща информация, едновременно до всички компетентни органи и посочва в жалбата кои други държави членки са	Общи положения Чл. 134б. (1) Всяко засегнато лице има право да подаде жалба за разрешаване на спорен въпрос по чл. 134а, ал. 1 до компетентния орган по този раздел. Подаване на жалба Чл. 134в. (1) Жалбата се подава на български език в срок до три години, считано от получаването на първото уведомление за действието, което води или би довело до спорния въпрос, независимо дали засегнатото лице използва други средства за правна защита съгласно българското законодателство или законодателството на другите заинтересовани държави членки. Жалбата може да бъде придружена от превод	Пълно

засегнати. Засегнатото лице гарантира, че всяка съответна държава членка получава жалбите на поне един от следните езици: а) един от официалните езици на тази държава членка в съответствие с националното право; или б) всеки друг език, който тази държава членка приема за тази цел.	на английски език. (3) Едновременно с подаването по ал. 1 засегнатото лице подава жалбата с идентично съдържание и приложения и до компетентните органи на другите заинтересовани държави членки на съответните езици, като посочва в нея държавите членки, които са засегнати от спорния въпрос. Съдържание на жалбата Чл. 134г. (1) Жалбата трябва да съдържа: 2. посочване на другите заинтересовани държави членки;	
2. Всеки компетентен орган потвърждава получаването на жалбата в срок от два месеца от получаването ѝ. В срок от два месеца от получаването на жалбата всеки компетентен орган информира за това и компетентните органи на другите засегнати държави членки. Към този момент компетентните органи взаимно се информират и относно езика или езиците, които възнамеряват да използват по време на производството.	Подаване на жалба Чл. 134в. (2) Компетентният орган потвърждава получаването на жалбата в срок до два месеца от датата на получаването ѝ. В същия срок уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за жалбата и за езика, който ще използва по време на производството.	Пълно
3. Жалбата е допустима единствено ако като първа фаза засегнатото лице, което подава жалбата, представи на компетентните органи на всяка от засегнатите държави членки следната информация: а) наименование (наименование), адрес (адреси), данъчен идентификационен номер (данъчни идентификационни номера), както и друга информация, необходима за идентифицирането на засегнатото лице (засегнатите лица), който (които)	Съдържание на жалбата Чл. 134г. (1) Жалбата трябва да съдържа: 1. име/наименование на засегнатото лице-жалбоподател, съответно и на пълномощника, ако се подава от пълномощник, адреса за кореспонденция, идентификационен номер за данъчни цели, както и друга информация, необходима за идентифицирането на жалбоподателя, а при необходимост - и идентификационни данни на всяко друго засегнато лице;	Пълно

подава (подават) жалба до компетентните органи, и на всяко друго засегнато лице; б) съответните данъчни периоди; в) подробно описание на относимите факти и обстоятелства по случая (включително подробни сведения за структурата на сделката и за отношенията между засегнатото лице и другите страни по съответните сделки, както и факти, установени добросъвестно във взаимнообвързващо споразумение между засегнатото лице и данъчната администрация, ако е приложимо), и по-конкретно естеството и датата на действията, които водят до спорния въпрос (включително, където е приложимо, подробни сведения за същите доходи, получени в друга държава членка, и за включването на тези доходи в облагаемия доход в другата държава членка и подробна информация за данъците, наложени или които ще бъдат наложени във връзка с тези доходи в другата държава членка), както и свързаните с тях суми във валутите на засегнатите държави членки с копие от всички подкрепящи документи; г) препратка към приложимите национални правила и спогодбата или конвенцията по член 1. Когато е приложима повече от една спогодба или конвенция, засегнатото лице, което подава жалбата, посочва коя спогодба или конвенция се тълкува във връзка със съответния спорен въпрос. Тази спогодба или конвенция е приложимата спогодба или конвенция за целите на настоящата директива;	2. посочване на другите заинтересовани държави членки; 3. данъчните периоди, за които се отнася спорният въпрос; 4. подробно описание на относимите факти и обстоятелства по случая с копие от всички подкрепящи документи, включително: а) информация за структурата на сделката и за отношенията между засегнатото лице и другите страни по съответните сделки; б) факти, установени добросъвестно в обвързващо споразумение между засегнатото лице и данъчна администрация на заинтересована държава членка, когато е приложимо; в) описание на действията, които водят до спорния въпрос и датата, на която са извършени; г) информация за доходите, получени в друга държава членка, и за включването им в облагаемия доход в тази държава членка, когато е приложимо; д) информация за данъците, наложени или които ще бъдат наложени във връзка с доходите по буква „г“ в другата държава членка, когато е приложимо; е) свързаните с обстоятелствата по букви „а“, „д“ суми във валутите на заинтересованите държави членки; 5. позоваване на приложимите национални правила и спогодбата или международния договор по чл. 134а, ал. 1; когато може да се приложи повече от една спогодба или договор, засегнатото лице посочва спогодбата или договора, които следва да се тълкуват и прилагат във връзка със спорния въпрос; 6. следната информация, предоставена от
---	---

д) следната информация, предоставена от засегнатото лице, което е подало жалбата до компетентните органи заедно с копия от всички подкрепящи документи: i) обяснение защо засегнатото лице счита, че е налице спорен въпрос; ii) подробна информация за всички обжалвания и съдебни дела, заведени от засегнатото лице по отношение на съответните трансакции, и за всички съдебни решения, свързани със спорния въпрос; iii) ангажимент от страна на засегнатото лице да отговори възможно най-пълно и най-бързо на всички свързани с въпроса искания на компетентен орган и да предостави документация при поискване от страна на компетентните органи; iv) копия от решението за окончателната данъчна оценка под формата на уведомление за окончателната данъчна оценка, доклад за данъчния одит или друг равностоен документ, от който произтича спорният въпрос, и всякакви други документи, издадени от данъчните органи във връзка със спорния въпрос, ако е приложимо; v) информация за всяка жалба, подадена от засегнатото лице по друга процедура за уреждане по взаимно споразумение или по друга процедура за разрешаване на спорове съгласно определения в член 16, параграф 5 по-долу, и изричен ангажимент от страна на засегнатото	жалбоподателя, заедно с копия от всички подкрепящи документи: а) обяснение на причините, поради които засегнатото лице счита, че е налице спорен въпрос; б) подробна информация за всички обжалвания и съдебни производства във връзка със съответните сделки, както и за всички съдебни решения, свързани със спорния въпрос; в) поемане на задължение от страна на засегнатото лице да отговори изчерпателно и своевременно на всички свързани със спорния въпрос искания на компетентния орган и да предостави документация при поискване от страна на компетентните органи; г) копия от акта за установяване на данъчни задължения или друг аналогичен документ, от който произтича спорният въпрос, както и всякакви други документи, издадени от органите по приходите, съответно данъчните органи на заинтересована държава членка във връзка със спорния въпрос, ако е приложимо; д) информация за жалбите, подадени от засегнатото лице по реда на други процедури за взаимно споразумение или за разрешаване на спорове съгласно спогодба за избягване на двойното данъчно облагане или друг международен договор със сходен характер, както и поемане на задължение от страна на засегнатото лице, че ще предприеме необходимите действия за прекратяване на тези процедури в съответствие с чл. 134у, ал. 7, когато е приложимо; 7. друга информация, която е от значение за разглеждането на конкретния спорен въпрос по
--	--

лице, че ще спазва разпоредбите на член 16, параграф 5 по-долу, ако са приложими. е) всяка специфична допълнителна информация, поискана от компетентните органи, която се счита за необходима за разглеждането на конкретния случай по същество.	същество. (2) Компетентният орган може да поиска допълнителна информация, която счита за необходима за разглеждането на спорния въпрос по същество, в срок до три месеца от получаването на жалбата. Искания за допълнителна информация могат да се правят и по време на процедурата по взаимно споразумение по чл. 134е.	
4. Компетентните органи на всяка от засегнатите държави членки могат да поискат информацията, посочена в параграф 3, буква е), в срок от три месеца от получаването на жалбата. Искания за допълнителна информация могат да се отправят впоследствие по време на процедурата за уреждане по взаимно споразумение по член 4, ако компетентните органи считат за необходимо. По отношение на защитата на информацията и на търговската, стопанската, промишлената или служебната тайна, или търговските процеси се прилага националното законодателство.	Чл. 134г. (2) Компетентният орган може да поиска допълнителна информация, която счита за необходима за разглеждането на спорния въпрос по същество, в срок до три месеца от получаването на жалбата. Искания за допълнителна информация могат да се правят и по време на процедурата по взаимно споразумение по чл. 134е. В чл. 72 се създава ал. 4: „(4) Данъчна и осигурителна информация са и данните, получени в процедурата за разрешаване на спорове по глава шестнадесета, раздел IIа, включително данните, които разкриват търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна, или търговски процес.“	Пълно
Засегнато лице, което получи искане по параграф 3, буква е) по-горе, отговаря в срок от три месеца от получаване на искането. Едновременно с това лице се изпраща копие от отговора от този отговор се изпраща и до компетентните органи на другите засегнати държави членки.	Чл. 134г. (3) Засегнато лице, което получи искане за допълнителна информация по ал. 2, отговаря в срок до три месеца от получаване на искането. Едновременно с това лице се изпраща копие от отговора и до компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. (4) В случаите, когато компетентен орган на друга заинтересована държава членка е поискал	Пълно

	допълнителна информация, едновременно с това засегнатото лице предоставя копие от нея и на компетентния орган по чл. 134б, ал. 3.	
5. Компетентните органи на всяка от засегнатите държави членки вземат решение относно приемането или отхвърлянето на жалбата в срок от шест месеца от получаването на жалбата или в рамките на шест месеца от получаването на информацията по параграф 3, буква е), в зависимост от това коя дата е по-късна. Компетентните органи незабавно информират засегнатото лице и компетентните органи на другите държави членки за решението си. В срок от шест месеца от получаването на жалбата или в рамките на шест месеца от получаването на информацията по параграф 3, буква е), в зависимост от това коя дата е по-късна, даден компетентен орган може да реши да уреди спорния въпрос едностранно, без да ангажира другите компетентни органи на засегнатите държави членки. В този случай съответният компетентен орган уведомява незабавно засегнатото лице и другите компетентни органи на засегнатите държави членки, като след извършването на това уведомление производството по настоящата директива се прекратява.	Действия след подаването на жалбата Чл. 134д. (1) Компетентният орган приема за разглеждане или отхвърля жалбата с решение в срок до шест месеца от получаването ѝ. Когато е поискана допълнителна информация по чл. 134г, ал. 2 или такава информация е предоставена от компетентен орган на друга заинтересована държава членка в случаите по чл. 134в, ал. 6, шестмесечният срок започва да тече от получаването на информацията от компетентния орган. (3) Компетентният орган незабавно уведомява засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за решението си по ал. 1. Когато компетентният орган отхвърли жалбата, в решението се посочват общо причините за това. (6) В срока по ал. 1 компетентният орган може да реши спорния въпрос по същество без участието на компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. В този случай той уведомява незабавно засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки, а производството по спора се прекратява.	Пълно
6. Засегнато лице, което желае да оттегли подадена жалба, изпраща писмено уведомление за оттегляне едновременно до всички компетентни органи на засегнатите държави членки. Такова уведомление прекратява с незабавно действие всички производства по настоящата директива.	Действия след подаването на жалбата Чл. 134д. (7) Жалбата може да бъде оттеглена по всяко време след подаването ѝ от засегнатото лице с писмено уведомление, изпратено едновременно до компетентния орган по чл. 134б, ал. 3 и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.	Пълно

Компетентните органи на държавите членки, които получат такова уведомление за оттегляне, незабавно информират за прекратяването на производството другите компетентни органи на засегнатите държави членки. Ако по някаква причина спорният въпрос престане да съществува, всички производства по настоящата директива се прекратяват с незабавно действие и компетентните органи на засегнатите държави членки незабавно информират засегнатото лице за това положение и за свързаните общи съображения.	Производството по спорния въпрос се прекратява от датата на постъпване на уведомлението. Компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 незабавно уведомява другите заинтересовани държави членки за прекратяването на производството. (8) Освен в случаите по ал. 6 и 7, производството по спора се прекратява и когато спорният въпрос престане да съществува. Компетентният орган незабавно уведомява засегнатото лице за прекратяването, като посочва общо причините, на които то се основава.	
Член 4 Процедура по взаимно споразумение 1. Когато компетентните органи на засегнатите държави членки приемат разглеждането на жалбата, те се стремят да разрешат спорния въпрос по взаимно споразумение в срок от две години, считано от окончателното уведомяване за решението на една от държавите членки за приемането на жалбата. Периодът от две години, посочен в първа алинея, може да бъде удължен най-много с една година по искане на компетентен орган на засегнатата държава членка, отправено до всички други компетентни органи на засегнатите държави членки, ако компетентният орган, който отправя искането, предостави обосновка в писмена форма.	Взаимно споразумение Чл. 134е. (1) Когато жалбата е приета за разглеждане от всички заинтересовани държави членки, компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 полага усилия да разреши спорния въпрос по взаимно споразумение съвместно с компетентните органи на другите заинтересовани държави членки в срок до две години, считано от последното уведомяване от заинтересована държава членка за решението ѝ да приеме за разглеждане жалбата. (2) Срокът по ал. 1 може да бъде удължен, но с не повече от една година, по мотивирано писмено искане на компетентен орган на заинтересована държава членка, отправено до всички други компетентни органи на заинтересовани държави членки.	Пълно
2. След като компетентните органи на държавите членки постигнат споразумение относно начина за	Взаимно споразумение Чл. 134е. (3) Когато в срока по ал. 1 е постигнато	Пълно

разрешаване на спорния въпрос в рамките на срока, предвиден в параграф 1, компетентният орган на всяка от засегнатите държави членки незабавно уведомява засегнатото лице за постигнатото споразумение, което се представя под формата на решение със задължителен характер за органа и изпълнителна сила за засегнатото лице, при условие че засегнатото лице приеме решението и се откаже да изпълнява други средства за правна защита, ако е приложимо. Ако процедурите, свързани с другите средства за правна защита, вече са започнали, решението става обвързващо и има изпълнителна сила едновременно с засегнатото лице представи доказателства пред компетентните органи на засегнатите държави членки, че са предприели действия за прекратяване на производствата, свързани с другите средства за правна защита. Тези доказателства се предоставят не по-късно от 60 дни, считано от датата, на която това решение е било съобщено на засегнатото лице. След това решението се прилага незабавно независимо от сроковете, предвидени в националното право на засегнатите държави членки.	споразумение за разрешаване на спорния въпрос, въз основа на него компетентният орган издава решение, за което уведомява незабавно засегнатото лице. (4) С постигнатото споразумение окончателно се решава спорният въпрос, задължително е за всички органи и институции и има изпълнителна сила за засегнатото лице, когато то: 1. приеме решението; 2. декларира, че му е известно, че спорният въпрос се решава окончателно със споразумението и по отношение на него не могат да бъдат използвани други средства за правна защита; и 3. представи доказателства в срок до 60 дни, считано от датата на получаване на уведомлението по ал. 3, че са предприели действия за прекратяване на започналите, но не приключили производства, свързани с използването на други средства за правна защита. (5) Когато са изпълнени условията по ал. 4 и условията съгласно аналогична разпоредба в законодателството на другите заинтересовани държави членки, решението по ал. 3 се изпълнява незабавно по реда на този кодекс, независимо от предвидените давностни срокове. Решението не подлежи на обжалване.
3. Ако компетентните органи на засегнатите държави членки не са постигнали споразумение относно начина за разрешаване на спорния въпрос в срока, предвиден в параграф 1, компетентният орган на всяка от засегнатите държави членки информира засегнатото лице, като посочва най-общо причините за невъзможността да се постигне споразумение.	Взаимно споразумение Чл. 134е. (6) Когато в срока по ал. 1 не е постигнато споразумение за разрешаване на спорния въпрос, компетентният орган уведомява засегнатото лице, като посочва общо причините за невъзможността да се постигне споразумение.

Член 5 Решение на компетентния орган относно жалбата 1. Компетентният орган на държава членка може да реши да отхвърли жалбата в срока, предвиден в член 3, параграф 5, ако: а) жалбата не съдържа информацията, изисквана съгласно член 3, параграф 3 (включително всякаква информация, поискана съгласно член 3, параграф 3, буква е), която не е била представена в срока, посочен в член 3, параграф 4; б) не е налице спорен въпрос; или в) жалбата не е подадена в рамките на тригодишния период, определен в член 3, параграф 1, не е спазен. Когато уведомява засегнатото лице в съответствие с разпоредбите на член 3, параграф 5, компетентният орган посочва общите причини за отхвърлянето на жалбата. 2. Когато компетентен орган на засегната държава членка не е взел решение по жалба в рамките на срока, предвиден в член 3, параграф 5, жалбата се счита за приета от този компетентен орган.	Пълно Действия след подаването на жалбата Чл. 134д. (2) Компетентният орган отхвърля жалбата, когато е налице едно от следните основания: 1. жалбата не съдържа информацията по чл. 134г, ал. 1 или в срока по чл. 134г, ал. 3 не е предоставена поисканата допълнителна информация; 2. не е налице спорен въпрос; 3. жалбата не е подадена в тригодишния срок по чл. 134в, ал. 1. (3) Компетентният орган незабавно уведомява засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за решението си по ал. 1. Когато компетентният орган отхвърли жалбата, в решението се посочват общо причините за това.
	Пълно Действия след подаването на жалбата Чл. 134д. (4) Когато компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 или компетентен орган на друга заинтересована държава членка не е взел решение по жалбата в срока по ал. 1 или в срока, предвиден в аналогична разпоредба в законодателството на съответната държава членка, жалбата се счита за приета от съответния компетентен орган.
3. Засегнатото лице има право да обжалва решение на компетентните органи на засегнатите държави	Пълно Действия след подаването на жалбата Чл. 134д. (5) Засегнатото лице може да подаде

членки в съответствие с националните правила, ако всички компетентни органи на засегнатите държави членки са отхвърлили жалбата. Засегнато лице, което е упражнило правото на обжалване, не може да подаде искане по член 6, параграф 1, буква а): а) докато решението все още се обжалва съгласно нормативната уредба на засегнатата държава членка; б) когато решението за отхвърляне на жалбата все още може да бъде допълнително обжалвано в рамките на процедурата за обжалване на засегнатите държави членки; или в) когато решение за отхвърляне е било потвърдено в рамките на производството по обжалване по буква а), но е невъзможна дерогация от решението на съответния съд или на други съдебни органи в която и да е от засегнатите държави членки. Когато е упражнено правото на обжалване, решението на съответния съд или друг съдебен орган се разглежда за целите на член 6, параграф 1, буква а).	жалба срещу решението по ал. 1 пред съответния административен съд, в случай че компетентните органи на всички заинтересовани държави членки са отхвърлили жалбата. Жалбата се подава в 14-дневен срок от получаване на последното уведомление за отхвърляне на жалбата от компетентен орган на заинтересована държава членка. Решението на административния съд е окончателно и не подлежи на обжалване. Когато решението по ал. 1 бъде отменено, жалбата се счита за приета от компетентния орган, който уведомява за това компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. (9) Производството по жалбата се прекратява и когато е налице едно от следните основания: 1. жалбата е отхвърлена от компетентните органи на всички заинтересовани държави членки на основание ал. 2 или аналогична разпоредба в законодателството на съответната държава членка и в срока за обжалване, предвиден в законодателството на държавите членки, не е подадена жалба срещу решението на съответния компетентен орган или във всички заинтересовани държави членки отхвърлянето е потвърдено с влязъл в сила акт на компетентен съд; 2. при обжалване на решението на компетентния орган по ал. 5 отхвърлянето на жалбата е потвърдено от съответния административен съд с влязъл в сила акт; 3. в друга заинтересована държава членка отхвърлянето на жалбата е потвърдено от компетентен съд с влязъл в сила акт и националното законодателство на тази държава не допуска отклонение от него.
---	---

	Разрешаване на спорове от консултивна комисия Чл. 134ж. (2) Искане по ал. 1, т. 1 може да бъде подадено само когато не е налице висящо производство по чл. 134д, ал. 5 или производство по обжалване на решението за отхвърляне на жалбата в друга заинтересована държава членка, както и когато са изтекли сроковете за обжалване, предвидени в законодателството на всички заинтересовани държави членки.	
<i>Член 6</i> Разрешаване на спорове от страна на консултативната комисия 1. По искане на засегнатото лице до компетентните органи на засегнатите държави членки, тези компетентни органи сформират консултативна комисия („консултативна комисия“) в съответствие с член 8, когато: а) жалбата, подадена от засегнатото лице, е била отхвърлена съгласно член 5, параграф 1 най-малко от един, но не от всички компетентни органи на засегнатите държави членки; или б) компетентните органи на засегнатите държави членки са приели да разгледат жалбата, подадена от засегнатото лице, но не са успели да се споразумеят как да разрешат спорния въпрос по взаимно съгласие в рамките на срока, предвиден в член 4, параграф 1. Засегнатото лице може да отправи такова искане,	Разрешаване на спорове от консултивна комисия Чл. 134ж. (1) Компетентните органи на заинтересованите държави членки съставят консултативна комисия за разрешаване на спора по искане на засегнатото лице, когато е изпълнено едно от следните условия: 1. жалбата, подадена от засегнатото лице, е била отхвърлена на основание, предвидено в чл. 134д, ал. 2 или в аналогична разпоредба в законодателството на друга заинтересована държава членка, най-малко от един, но не от всички компетентни органи на заинтересованите държави членки; 2. компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 и компетентните органи на заинтересованите държави членки са приели да разгледат жалбата, подадена от засегнатото лице, но не са успели да се споразумеят за разрешаването на спорния въпрос в срока, предвиден в чл. 134е, ал. 1.	Пълно

само ако в съответствие с приложимите национални правила: не е възможно посоченото в член 5, параграф 1 отхвърляне да бъде обжалвано, отхвърлянето е обект на всящо производство по обжалване или засегнатото лице официално се е отказало от правото си на обжалване. Искането включва декларация в този смисъл. Засегнатото лице отправя искането за съставянето на консултативна комисия в писмен вид не по-късно от 50 дни, считано от датата на получаване на уведомлението по член 3, параграф 5 или член 4, параграф 3, или 50 дни от датата на оповестяване на решението на съответния съд или съдебен орган съгласно член 5, параграф 3, според случая. Консултативната комисия се съставя не по-късно от 120 дни след получаването на такова искане и след като бъде съставена, председателят ѝ незабавно информира засегнатото лице за това.	(2) Искане по ал. 1 може да бъде подадено само когато не е налице всящо производство по чл. 134д, ал. 5 или производство по обжалване на решението за отхвърляне на жалбата в друга заинтересована държава членка, както и когато са изтекли сроковете за обжалване, предвидени в законодателството на всички заинтересовани държави членки. (3) Искането по ал. 1 се подава в писмена форма в срок до 50 дни, считано от датата на получаване на уведомлението по чл. 134д, ал. 3 или чл. 134е, ал. 6, съответно от датата на постановяване на акта, с който се отменя отхвърлянето на жалбата в поне една от заинтересованите държави членки. В искането засегнатото лице декларира обстоятелствата по ал. 2. (4) Консултативната комисия се съставя в срок до 120 дни, считано от датата на получаване на искане по ал. 1, като председателят ѝ незабавно информира засегнатото лице за това обстоятелство.
2. Консултативната комисия, съставена в случая на параграф 1, буква а), приема решение относно приемането на жалбата в срок от шест месеца, считано от датата на съставянето ѝ. Тя съобщава решението си на компетентните органи в срок от 30 дни от приемането му. Когато консултативната комисия потвърди, че всички изисквания по член 3 са удовлетворени, процедурата по взаимно споразумение, предвидена в член 4, започва по искане на един от компетентните органи. Съответният компетентен орган уведомява консултативната комисия, другите засегнати	Разрешаване на спорове от консултативна комисия Чл. 134ж. (6) Когато консултативната комисия е съставена на основание ал. 1, т. 1, тя приема решение относно допустимостта на жалбата в срок до шест месеца, считано от датата на съставянето ѝ. Решението се съобщава на компетентните органи на заинтересованите държави членки в срок до 30 дни от приемането му. (7) Когато консултативната комисия потвърди с решението по ал. 6, че изискванията по чл. 134в и чл. 134г са изпълнени, процедурата по взаимно споразумение по чл. 134е започва по искане на един от

компетентни органи и засегнатото лице за това искане. Периодът, предвиден в член 4, параграф 1, започва да тече от датата на уведомяването за решението, взето от консултативната комисия за приемането и допустимостта на жалбата. Ако нито един от компетентните органи не поиска започване на процедурата по взаимно споразумение в срок от 60 дни, считано от датата на уведомяването за решението от консултативната комисия, тази комисия дава становище относно начина на разрешаване на спорния въпрос, както е предвидено в член 14, параграф 1. В такъв случай за целите на член 14, параграф 1 се счита, че консултативната комисия е била съставена на датата, на която този срок от 60 дни е изтекъл.	компетентните органи. (8) Когато искането по ал. 7 е направено от компетентния орган по чл. 134б, ал. 3, той уведомява консултативната комисия, компетентните органи на другите заинтересовани държави членки и засегнатото лице за това. (9) Когато процедура по взаимно споразумение е започнала по реда на ал. 7, срокът за разрешаване на спора по чл. 134е, ал. 1 започва да тече от датата на уведомяването за решението на консултативната комисия за допустимост на жалбата. (10) Когато не е направено искане за процедура по взаимно споразумение по ал. 7 в срок до 60 дни, считано от датата на уведомяването по ал. 6 за решението от консултативната комисия, комисията дава становище за разрешаване на спорния въпрос по чл. 134п, ал. 1. За целите на чл. 134п, ал. 1 се счита, че консултативната комисия е съставена на датата, на която срокът по изречение първо е изтекъл.	Пълно
3. В случая на параграф 1, първа алинея, буква б) от настоящия член консултативната комисия дава становище относно начина на разрешаване на спорния въпрос в съответствие с член 14, параграф 1.	Разрешаване на спорове от консултативна комисия Чл. 134ж. (11) Когато консултативната комисия е съставена на основание ал. 1, т. 2, тя дава становище за решаване на спорния въпрос в съответствие с чл. 134п, ал. 1.	Пълно
Член 7 Назначения от компетентни съдилища или национален орган по назначаването 1. Ако консултативната комисия не бъде съставена в рамките на срока, предвиден в член 6, параграф 1,	Определяне на състав на консултативната комисия от съда	Пълно

държавите членки предвиждат, че съответното засегнато лице може да сезира компетентния съд или друг орган или лице, определени в националното им право за изпълнението на такава функция (национален орган по назначаването) за сформирание на консултативна комисия. Когато компетентният орган на държава членка не е успял да назначи поне едно независимо компетентно лице и негов заместник, засегнатото лице може да поиска от компетентния съд или националния орган по назначаването в тази държава членка да назначи независимо компетентно лице и заместник от списъка, посочен в член 9. Ако компетентните органи на всички засегнати държави членки не са успели да направят това, засегнатото лице може да поиска от компетентните съдилища или от националния орган по назначаването на всяка държава членка, да назначат две независими компетентни лица от списъка, посочен в член 9. Тези независими компетентни лица определят председателя чрез жребий от списъка на независимите лица съгласно член 8, параграф 3. Засегнатите лица представят своя документ за сезиране във връзка с назначаването на независимите компетентни лица и техните заместници на всяка от съответните им държави на пребиваване, ако производството участва повече от едно засегнато лице, или на държавите членки, чиито компетентни органи не са успели да назначат поне едно независимо компетентно лице и неговия заместник, ако е включено само едно засегнато лице.	Чл. 134к. (1) Засегнатото лице може да поиска от съответния административен съд да определи състава на консултативната комисия по чл. 134з, когато компетентният орган не го е направил в срока по чл. 134ж, ал. 4. Искането се подава в 30-дневен срок след изтичането на срока по чл. 134ж, ал. 4. (2) Съдът определя един независим експерт и негов заместник от списъка на независимите експерти, а в случаите по чл. 134з, ал. 2 – двама независими експерти и техни заместници. При определянето им съдът трябва да съобрази тяхната компетентност и всички обстоятелства, които осигуряват назначаването на независим и безпристрастен експерт съгласно чл. 134з. (3) Съдът определя един представител на компетентния орган, а в случаите по чл. 134з, ал. 2 – двама представители, за участие в консултативната комисия, като задължава компетентния орган да предостави списък с лица, които могат да заемат тази позиция. (4) В случаите по ал. 2 и 3 съдът се произнася в срок до 30 дни от подаване на искането. Решението на съда е окончателно. Съдът съобщава решението на засегнатото лице и компетентния орган, който незабавно уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. (5) Когато компетентните органи на всички заинтересовани държави членки не са определили независими експерти и техни заместници и засегнатото лице е поискало това от съответните компетентни съдилища или национални органи по назначаването, определените по този ред независими експерти избират
---	---

	чрез жребий председателя от списъка, поддържан от Европейската комисия. (6) Когато в производството участват повече от едно засегнато лице, всяко от тях сезира компетентния съд или орган по назначаването в държавата, на която е местно лице за данъчни цели, за определяне на независими експерти и техни заместници.	
2. Назначаването на независимите лица и техните заместници в съответствие с параграф 1 от настоящия член се отнася до компетентен съд на държава членка или национален орган по назначаването едва след края на периода от 120 дни, посочен в член 6, параграф 1, и в срок от 30 дни след края на този период.	Определяне на състав на консултативната комисия от съда Чл. 134к. (1) Засегнатото лице може да поиска от съответния административен съд да определи състава на консултативната комисия по чл. 134з, когато компетентният орган не го е направил в срока по чл. 134ж, ал. 4. Искането се подава в 30-дневен срок след изтичането на срока по чл. 134ж, ал. 4.	Пълно
3. Компетентният съд или националният орган по назначаването взема решение по параграф 1 и уведомява за това жалбоподателя. Процедурата, която прилага компетентният съд за назначаване на независими лица, когато държавите членки не успеят да ги назначат, е същата като тази, приложима съгласно националните правила в областта на гражданския и търговския арбитраж, когато съдилищата или националните органи по назначаването назначават арбитражи в случаите, когато страните не постигнат съгласие в това отношение. Компетентният съд или националният орган по назначаването на съответната държава членка информира компетентния орган на съответната държава членка, която на свой ред незабавно	Определяне на състав на консултативната комисия от съда Чл. 134к. (4) В случаите по ал. 2 и 3 съдът се произнася в срок до 30 дни от подаване на искането. Решението на съда е окончателно. Съдът съобщава решението на засегнатото лице и компетентните органи на който незабавно уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.	Пълно

информира компетентния орган на другите засегнати държави членки. Компетентният орган на държавата членка, която първоначално не е успяла да назначи независимото компетентно лице и заместника, има право да обжалва решение на съда или на националния орган по назначаването в тази държава членка, при условие че компетентният орган има право да направи това съгласно националното право на своята държава. В случай на отхвърляне жалбоподателят има право да обжалва съдебното решение в съответствие с националните процесуалноправни правила.		
Член 8 Консултативна комисия 1. Консултативната комисия, посочена в член 6, има следния състав: а) един председател; б) един представител на всеки засегнат компетентен орган. По споразумение на компетентните органи броят на тези представители може да се увеличи на двама за всеки компетентен орган; в) едно независимо компетентно лице, което е назначено от всеки компетентен орган на засегнатите държави членки от списъка по член 9. По споразумение на компетентните органи броят на тези представители може да се увеличи на двама за всеки компетентен орган.	Състав на консултативната комисия Чл. 134з. (1) Консултативната комисия за разрешаване на спорове по чл. 134ж има следния състав: 1. председател; 2. по един представител на всеки компетентен орган на заинтересована държава членка; 3. по един независим експерт, определен от всеки компетентен орган на заинтересованите държави членки от списъка по чл. 134и. (2) По споразумение между компетентните органи на заинтересованите държави членки броят на представителите, съответно независимите експерти по ал. 1, т. 2 и 3 може да бъде увеличен на двама представители, съответно двама независими експерти за всеки компетентен орган.	Пълно
2. Правилата за назначаването на независими	Чл. 134з. (3) Правилата за определянето на	Пълно

компетентни лица се договарят между компетентните органи на засегнатите държави членки. След назначаването на независимите компетентни лица на всяко от тях се назначава заместник съгласно правилата за назначаването на независимите лица, в случай че те бъдат възпрепятствани да изпълняват задълженията си.	независими експерти се договарят между компетентните органи на заинтересованите държави членки. На всеки независим експерт се определя заместник съгласно правилата по изречение първо, за случаите когато бъде възпрепятстван да изпълнява задълженията си. При липса на договорени правила, определянето на независими експерти се извършва чрез теглене на жребий.	Пълно
3. Когато правилата за назначаването на независими компетентни лица не са договорени в съответствие с параграф 2, назначаването на такива лица се извършва чрез теглене на жребий.	Чл. 134з. (3) Правилата за определянето на независими експерти се договарят между компетентните органи на заинтересованите държави членки. На всеки независим експерт се определя заместник съгласно правилата по изречение първо, за случаите когато бъде възпрепятстван да изпълнява задълженията си. При липса на договорени правила, определянето на независими експерти се извършва чрез теглене на жребий.	Пълно
4. Освен ако независимите компетентни лица не са били назначени от компетентния съд или национален орган по назначаването, както е предвидено в член 7, параграф 1, компетентният орган на всяка от засегнатите държави членки може да възрази срещу назначаването на дадено независимо компетентно лице при всякакви обстоятелства, предварително договорени между заинтересованите компетентни органи или поради всяка една от следните причини: а) това лице е член на или работи от името на една от засегнатите данъчни администрации или е било в такова положение в който и да било момент от	Чл. 134з. (5) Освен в случаите по чл. 134к, компетентен орган може да възрази срещу определянето на независим експерт, когато е налице едно от следните основания: 1. лицето е служител на или работи за една от заинтересованите приходни/данъчни администрации или е било на такава позиция в който и да било момент през последните три години; 2. лицето притежава или е притежавало съществен дял или право на глас в някое от засегнатите лица или е било техен служител или консултант в който и да било момент през последните пет години преди датата на определянето му като независим	Пълно

предишните три години; б) това лице притежава или е притежавало материален дял или право на глас в някое от засегнатите лица или е било техен служител или съветник в който и да било момент през последните пет години преди датата на назначаването му; в) това лице не предоставя достатъчни гаранции за обективност за разрешаването на въпросния спор или спорове; г) това лице е служител на предприятие, което предоставя данъчни консултации, или по друг начин предоставя данъчни консултации на професионална основа или е било в такава положение в който и да било момент през последните най-малко три години преди датата на назначаването му.	експерт; 3. лицето не предоставя достатъчни гаранции за обективност за разрешаването на спорния въпрос; 4. лицето е служител на друго лице, което предоставя данъчни консултации, включително по занятие, или е било на такава позиция в който и да било момент през последните три години преди датата на определянето му; 5. друго основание, предварително договорено между компетентните органи на заинтересованите държави членки.	Пълно Чл. 134з. (6) Компетентен орган може да поиска от лице, определено като независим експерт или негов заместник, да декларира наличието на интерес, взаимоотношения или друго обстоятелство, което може да засегне независимостта му или което може да породи основателно съмнение в неговата безпристрастност по време на производството. (7) Ограниченията по ал. 5 се прилагат и за независим експерт, който участва в консултативна комисия, за период от дванадесет месеца, считано от произнасянето на становището на комисията, в случай че съответното обстоятелство по ал. 5 би било основание компетентен орган да възрази срещу включването му в консултативната комисия.
5. Всеки компетентен орган на засегнатата държава членка може да поиска от дадено компетентно лице, назначено в съответствие с параграфи 2 или 3, или от негов заместник да оповести наличието на какъвто и да било интерес, отношение или друг фактор, който е вероятно да засегне независимостта или безпристрастността на това лице или който може основателно да създаде впечатление за наличие на пристрастност по време на производството. За период от дванадесет месеца, след като консултативната комисия произнесе решението си, никое независимо компетентно лице, което участва в посочената комисия, не е в положение, което би дало основание на компетентен орган да възрази срещу		

назначаването му, съгласно разпоредбите на настоящия параграф, ако съответното лице е било в това положение към момента на назначаването в същата консултативна комисия.		
6. Представителите на компетентните органи и независимите компетентни лица, назначени в съответствие с параграф 1 от настоящия член, избират председателят от списъка на лицата, посочен в член 9. Освен ако представителите на всеки компетентен орган и компетентните независими лица не са се договорили друго, председателят е съдия.	Чл. 134з. (4) Представителите на компетентните органи и независимите експерти избират председателят от списъка на лицата, посочен в чл. 134и. Председателят е съдия, освен ако представителите на компетентните органи и независимите експерти са се договорили друго.	Пълно
Член 9 Списък на независимите компетентни лица 1. Списъкът на независимите компетентни лица се състои от всички независими компетентни лица, определени от държавите членки. За тази цел всяка държава членка определя най-малко три лица, които са компетентни и независими и които могат да действат с безпристрастност и почтеност.	Списък на независимите експерти Чл. 134и. (1) Компетентният орган определя три или повече лица, които са компетентни и независими и могат да действат с безпристрастност и почтеност, за включване в списъка на независимите експерти, поддържан от Европейската комисия. Списъкът на независимите експерти се състои от всички независими експерти, определени от държавите членки.	Пълно
2. Всяка държава членка уведомява Комисията за имената на независимите компетентни лица, които е определила. Наред с това всяка държава членка предоставя на Комисията пълна и актуална информация за професионалния и академичен опит на лицата, за тяхната компетентност, експертни познания и възможни конфликти на интереси, които може да съществуват за тези лица. Държавите членки могат да посочат в уведомлението кое от тези лица,	Чл. 134и. (3) Компетентният орган предоставя на Европейската комисия имената на определените от него независими експерти, както и пълна и актуална информация за професионалния и академичния им опит, за тяхната компетентност, експертни познания и възможен конфликт на интереси. Компетентният орган може да посочи един или повече от определените от него независими експерти, които могат да бъдат избирани за председател на консултативната комисия.	Пълно

може да бъде назначено за председател.	
3. Държавите членки уведомяват незабавно Комисията за всяка промяна в списъка на независимите лица. Всяка държава членка въвежда процедури за заличаване на всяко назначено от нея лице от списъка на независимите компетентни лица, ако съответното лице престане да бъде независимо. Когато, като се вземат под внимание относимите разпоредби на настоящия член, държава членка има основателна причина да възрази срещу оставането на дадено независимо компетентно лице в гореспоменатия списък на основание липса на независимост, тя информира Комисията, като осигурява подходящи доказателства в подкрепа на своите опасения. Комисията от своя страна информира държавата членка, номинирала това лице, за посочените възражения и доказателства. Въз основа на това възражение и подкрепящите го доказателства в срок от шест месеца тази държава членка предприема необходимите стъпки, за да разследва жалбата и да реши дали да запази или да заличи съответното лице от списъка. Държавата членка тя незабавно уведомява Комисията за това.	Чл. 134и. (4) Компетентният орган уведомява незабавно Европейската комисия за всяка промяна в списъка на независимите лица. (5) Компетентният орган определя със заповед реда за включване на независими експерти в списъка по ал. 1, както и за заличаването им, когато престанат да отговарят на изискването за независимост. (6) Компетентният орган може да възрази срещу оставането на независим експерт в списъка, поддържан от Европейската комисия, когато са налице основателни съмнения в неговата независимост, като уведомява Европейската комисия за това и представя доказателства. (7) Когато компетентният орган е уведомен от Европейската комисия за постъпило възражение и доказателства срещу независим експерт, посочен от него в списъка по ал. 1, в срок от шест месеца предприема необходимите действия за разглеждане на жалбата и решава относно запазването или заличаването на съответното лице от списъка. Компетентният орган уведомява незабавно Европейската комисия за решението си.

Член 10 Комисия за алтернативно разрешаване на спорове 1. Компетентните органи на засегнатите държави членки могат да се договорят да създадат комисия за алтернативно разрешаване на спорове („комисия за алтернативно разрешаване на спорове“) вместо консултативната комисия, която да представи становище относно начина на разрешаване на спорния въпрос в съответствие с член 14. Компетентните органи на държавите членки могат също така да се договорят да създадат структура за алтернативно решаване на спорове под формата на комисия с постоянен характер („постоянна комисия“).	Алтернативна комисия за разрешаване на спорове Чл. 134л. (1) Компетентните органи на заинтересованите държави членки могат да се договорят за съставянето на алтернативна комисия за разрешаване на спорове вместо консултативна комисия, която да представи становище за разрешаване на спорния въпрос в съответствие с чл. 134л. (2) Алтернативната комисия по ал. 1 може да бъде и комисия с постоянен характер, създадена от компетентните органи на държавите членки за алтернативно разрешаване на спорове.	Пълно
2. С изключение на правилата по отношение на независимостта на нейните членове, посочени в член 8, параграфи 4 и 5, комисията за алтернативно разрешаване на спорове може да се различава по отношение на своя състав и форма от консултативната комисия. Комисията за алтернативно разрешаване на спорове може да прилага, когато е целесъобразно, всякакви процедури или техники за разрешаване на спорове с оглед на решаването на спорния въпрос по обвързващ начин. Като алтернатива на вида процедура за разрешаване на спорове, прилагана от консултативната комисия по член 8, т.е. процедурата на независимо становище, компетентните органи на засегнатите държави членки могат да договорят съгласно настоящия член всякакъв друг вид процедура за разрешаване на спорове, включително	Чл. 134л. (3) По своя състав и структура алтернативната комисия може да се различава от консултативната комисия. Правилата по чл. 134з, ал. 5-7 се прилагат съответно и по отношение на алтернативната комисия. (4) Алтернативната комисия може да прилага всякакви процедури и способности за разрешаване на спорния въпрос по обвързващ начин, прилагани в арбитражните производства.	Пълно

„окончателното предложение“ по арбитражно производство (известно още като „последната най-добра оферта“ по арбитража), която да се прилага от комисията за алтернативно разрешаване на спорове.		
3. Компетентните органи на засегнатите държави членки се договарят относно правилника за дейността в съответствие с член 11.	Чл. 134л. (5) Компетентните органи на заинтересованите държави членки приемат правилник за дейността на алтернативната комисия в съответствие с чл. 134м. Освен ако не е предвидено друго в правилника, по отношение на алтернативната комисия се прилагат съответно чл. 134н и чл. 134о.	Пълно
4. Членове 12 и 13 се прилагат към комисията за алтернативно разрешаване на спорове, освен ако в правилника за дейността, посочен в член 11, не е договорено друго.	Чл. 134л. (3) По своя състав и структура алтернативната комисия може да се различава от консултативната комисия. Правилата по чл. 134з, ал. 5-7 се прилагат съответно и по отношение на алтернативната комисия.	Пълно
Член 11 Правилник за дейността 1. Държавите членки гарантират, че в рамките на период от 120 дни, предвиден в член 6, параграф 1, компетентният орган на всяка от засегнатите държави членки уведомява засегнатото лице за следното: а) правилникът за дейността на консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове; б) датата, до която се приема становището относно разрешаването на спорния въпрос; в) информация за приложимите правни разпоредби в	Правилник за дейността Чл. 134м. (1) Компетентният орган уведомява засегнатото лице в срока по чл. 134ж, ал. 4 за съставяне на консултативна комисия, съответно на алтернативна комисия за разрешаване на спорове, за следното: 1. правилника за дейността на консултативната комисия или на алтернативната комисия; 2. срока, в който трябва да бъде прието становището във връзка с разрешаването на спорния въпрос; 3. приложимите разпоредби в националното законодателство на заинтересованите държави членки,	Пълно

националното право на държавите членки и на приложимите спогодби или конвенции.	включително приложимите спогодби или други международни договори със сходен характер.	Пълно
2. Правилникът за дейността се подписва от компетентните органи на засегнатите държави членки, които са страни по спора. Правилникът за дейността съдържа по-специално: а) описанието и характеристиките на спорния въпрос; б) мандата, по който компетентните органи на държавите членки постигат съгласие, що се отнася до правните и фактическите въпроси, които трябва да бъдат решени; в) формата на органа за разрешаване на спорове, който е или консултативна комисия, или комисия за алтернативно разрешаване на спорове, както и вида на процедурата за алтернативно разрешаване на спорове, ако се различава от процедурата на независимо становище, прилагана от консултативната комисия; г) графика на процедурата за разрешаване на спорове; д) състава на консултативната комисия или на комисията за алтернативно решаване на спорове (включително броят и имената на членовете, подробна информация за тяхната компетентност и квалификации, както и оповестяване на евентуални конфликти на интереси на членовете); е) правилата за участие на засегнатото лице (лица) и третите страни в производството, размяната на книга, информацията и доказателствата, разходите, вида на процедурата за разрешаване на	Чл. 134м. (2) Правилникът за дейността се подписва от компетентните органи на заинтересованите държави членки, които са страни по спора. (3) Правилникът за дейността съдържа: 1. описание на спорния въпрос; 2. правилата, по които компетентните органи на държавите членки постигат съгласие във връзка с правните и фактическите въпроси, които трябва да бъдат решени; 3. структурата на органа за разрешаване на спорове, който може да бъде консултативна комисия или алтернативна комисия, както и вида на процедурата за алтернативно разрешаване на спорове, ако се различава от процедурата на независимо становище, прилагана от консултативната комисия; 4. сроковете за провеждане на процедурата за разрешаване на спорове; 5. състава на комисията, включително броя и имената на членовете, подробна информация за тяхната компетентност и квалификации, както и оповестяване на евентуален конфликт на интереси на членовете; 6. правилата за участие на засегнатото лице и трети страни в производството, размяната на книга, информацията и доказателствата, разходите, вида на процедурата за разрешаване на спорове и всички други процедурни или организационни въпроси; 7. логистичната организация на производството и приемане на становището от комисията.	Пълно

спорове и всички други съответни процедурни или организационни аспекти; ж) логистичната организация на производството и представянето на становете на консултативната комисия. Ако консултативна комисия е сформирана, за да представи становище съгласно член 6, параграф 1, първа алинея, буква а), в правилника за дейността се урежда единствено информацията, посочена във член 11, параграф 2, втора алинея, букви а), г), д) и е).	(4) Когато консултативната комисия е съставена съгласно чл. 134ж, ал. 1, т. 1, правилникът за дейността съдържа единствено информацията, посочена в ал. 3, т. 1, 4, 5 и 6.	
3. Комисията установява стандартен правилник за дейността въз основа на разпоредбите на параграф 2, втора алинея от настоящия член чрез актове за изпълнение. Този стандартен правилник за дейността се прилага, когато правилникът за дейността е непълнен или засегнатото лице не е било уведомено. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 20, параграф 2.	Чл. 134м. (5) Когато правилникът за дейността е непълнен или засегнатото лице не е било уведомено по ал. 1, дейността на комисията се осъществява въз основа на стандартен правилник за дейността, утвърден от Европейската комисия.	Пълно
4. Когато компетентните органи не са уведомили засегнатото лице за правилника за дейността в съответствие с параграфи 1 и 2, независимите компетентни лица и председателят съставят правилника за дейността въз основа на стандартния образец, предвиден в параграф 3 и го изпращат на засегнатото лице в срок от две седмици от датата на създаване на консултативната комисия или на комисията за алтернативно разрешаване на спорове. Когато независимите лица и председателят не са постигнали съгласие относно правилника за дейността или не уведомят за него засегнатото лице,	Чл. 134м. (6) Когато засегнатото лице не е уведомено за правилника за дейността в срока по ал. 1, председателят и независимите експерти изготвят правилник въз основа на стандартния образец по ал. 5 и го изпращат на засегнатото лице в срок до две седмици от датата на съставяне на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия. Когато председателят и независимите експерти не са постигнали съгласие относно правилника за дейността или не уведомят за него засегнатото лице, засегнатото лице може да поиска от компетентния съд по чл. 141л, ал. 1 или от съответния компетентен съд на друга	Пълно

засегнатото лице или засегнатите лица могат да се обвърнат към компетентния съд в една от засегнатите държави членки, за да получат заповед за изпълнение на правилника за дейността.	заинтересована държава членка да ги задължи да изготвят правилник.	
Засегнатото лице или засегнатите лица могат да се обвърнат към компетентния съд в една от засегнатите държави членки, за да получат заповед за изпълнение на правилника за дейността. Член 12 Разходи за производството 1. Освен в случаите, предвидени в параграф 2, и освен ако компетентните органи на засегнатите държави членки не са се споразумели за друго, следните разходи се поделят по равно между държавите членки: а) разходите на компетентните независими лица, които са сума в размер, равен на средната стойност на обичайната сума, възстановявана на висши държавни служители на засегнатите държави членки; и б) хонорарите на независимите лица, когато е приложимо, които се ограничават до 1 000 EUR на човек на ден за всеки ден, през който консултативната комисия или на комисията за алтернативно разрешаване на спорове заседават. Разходите, направени от засегнатото лице, не се поемат от държавите членки. 2. Когато засегнатото лице е: а) направило уведомление за оттегляне на жалба съгласно член 3, параграф 6; или б) отпредило искане на основание разпоредбите на	Разходи за производството Чл. 134н. (1) Освен когато компетентните органи са се договорили друго, заинтересованите държави членки си поделят поравно следните разходи за осъществяване на производството по този раздел: 1. разходите на независимите експерти, които са в размер, равен на средната стойност на обичайната сума, възстановявана на висши държавни служители на заинтересованите държави членки; и 2. хонорарите на независимите експерти, когато е приложимо, в размер до 1 000 евро или левовата им равностойност на човек на ден - за всеки ден, през който консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, заседава. (2) Разходите, направени от засегнатото лице, са за негова сметка.	Пълно
2. Когато засегнатото лице е: а) направило уведомление за оттегляне на жалба съгласно член 3, параграф 6; или б) отпредило искане на основание разпоредбите на	Чл. 134н. (3) Разходите, посочени в ал. 1, т. 1 и 2, се поемат от засегнатото лице, когато компетентните органи на заинтересованите държави членки постигнат съгласие за това и засегнатото лице е: 1. направило уведомление за оттегляне на	Пълно

член 6, параграф 1 след отхвърляне съгласно член 5, параграф 1 и консултативната комисия реши, че съответните компетентни органи са били прави да отхвърлят жалбата, и когато компетентните органи на засегнатите държави членки постигнат съгласие за това, всички разходи, посочени в параграф 1, букви а) и б), се поемат от засегнатото лице.	жалбата съгласно чл. 134д, ал. 7; или е 2. отпразило искане за съставяне на консултативна комисия след отхвърляне на жалбата на основание чл. 134д, ал. 2 или аналогична разпоредба в законодателството на друга заинтересована държава членка и консултативната комисия потвърди решението на съответните компетентни органи за отхвърлянето.
Член 13 Информация, доказателства и изслушвания 1. За целите на процедурата, посочена в член 6, когато компетентните органи на съответните държави членки постигнат съгласие за това, засегнатото (засегнатите) лице(лица) може (могат) да предоставят на консултативната комисия или на комисията за алтернативно разрешаване на спорове всякаква информация, доказателства или документи, които могат да бъдат от значение за решението. Засегнатото(засегнатите) лице (лица) и компетентните органи на засегнатите държави членки предоставят всякаква информация, доказателства или документи по искане на консултативната комисия или от комисията за алтернативно разрешаване на спорове. Въпреки това, компетентните органи може да откажат да предоставят информация на консултативната комисия във всеки един от следните случаи: а) получаването на информация изисква прилагането на административни мерки, които не са в	Пълно Информация, доказателства и изслушвания Чл. 134о. (1) Когато компетентните органи на заинтересованите държави членки са постигнали съгласие за това, засегнатото лице може да представи всякакви документи, данни и други доказателства в производството по чл. 134ж, които могат да бъдат от значение за становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия. (2) По искане на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия, засегнатото лице и компетентните органи на заинтересованите държави членки са длъжни да предоставят всички документи, данни и други доказателства, които са от значение за производството. (3) Компетентният орган може да откаже да предостави информация по ал. 2, когато е налице едно от следните основания: 1. получаването на информация изисква прилагането на административни мерки, които не са в съответствие с българското законодателство; 2. информацията не може да бъде получена

съответствие с националното законодателство; б) информацията не може да бъде получена съгласно националното право на засегнатата държава членка; в) информацията се отнася до търговска, стопанска, промишлена или служебна тайна, или търговски процеси; г) оповестяването на информацията противоречи на обществения ред.	съгласно българското законодателство; 3. информацията представлява търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговски процес; 4. разкриването на информацията би противоречало на обществения ред.	
2. Засегнатите лица могат по свое искане и със съгласието на компетентните органи на засегнатите държави членки да се явят или да бъдат представени пред консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове. Засегнатите лица се явяват или са представени пред нея по искане на консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове.	Чл. 134о. (4) Засегнатото лице може по свое искане и със съгласието на компетентните органи на заинтересованите държави членки да присъства на заседание на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия, лично или чрез представител. (5) По искане на комисията засегнатото лице е длъжно да се яви пред нея лично или чрез представител.	Пълно
3. Независимите компетентни лица или всеки друг член имат задължението да спазват служебна тайна съгласно националното законодателство на всяка от засегнатите държави членки във връзка с информацията, която получават в качеството си на членове на консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове. Засегнатите лица, и когато е приложимо, техните представители, приемат да третират като секретна всяка информация (включително сведения за документи), на която попадат по време на производството. Засегнатите лица и техните представители правят декларация в този смисъл пред компетентните органи на засегнатите държави членки, когато това бъде	В чл. 72 се създава ал. 4: „(4) Данъчна и осигурителна информация са и данните, получени в процедурата за разрешаване на спорове по глава шестнадесета, раздел Па, включително данните, които разкриват търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна, или търговски процес.“ Чл. 73. (1) от ДОПК (1) Органите и служителите на Националната агенция за приходите, експертите и специалистите и всички други лица, на които е предоставена или им е станала известна данъчна и осигурителна информация, са длъжни да я пазят в тайна и да не я използват за други цели освен за прякото изпълнение на служебните	Пълно

изискано в хода на производството. Държавите членки приемат подходящи санкции за всяко нарушение на задълженията за спазване на тайна.	си задължения. Чл. 134о. (6) Засегнатото лице и неговият представител представят декларация пред компетентните органи, с която се задължават да пазят в тайна информацията, до която имат достъп в производството по разрешаване на спорове, когато това бъде изискано в хода на производството.	
Член 14 Становище на консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове 1. Консултативна комисия или комисия за алтернативно разрешаване на спорове представя своето становище на компетентните органи на засегнатите държави членки не по-късно от шест месеца след датата, на която е сформирана. Когато консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове счете, че спорният въпрос е от такова естество, че за представянето на становище ще са необходими повече от шест месеца, този срок може да бъде удължен с три месеца. Консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове информира компетентните органи на засегнатите държави членки и засегнатите лица. 2. Консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове основава становището си на разпоредбите на приложимата	Становище на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия Чл. 134л. (1) Консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, представя своето становище в писмен вид на компетентните органи на заинтересованите държави членки в срок до шест месеца след датата на съставянето ѝ. Срокът по изречение първо може да бъде удължен с три месеца, когато поради естеството на спорния въпрос комисията реши, че за представянето на становище е необходим по-дълъг срок. Комисията уведомява засегнатото лице и компетентните органи на заинтересованите държави членки за удължаването на срока.	Пълно
	Чл. 134л. (2) Консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, основава становището си на разпоредбите на приложимата	Пълно

спогодба или конвенция, посочени в член 1, както и на всякакви приложими национални правила.	спогодба или друг международен договор със сходен характер и на приложимите национални правила.	
3. Консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове приема становището си с обикновено мнозинство на членовете си. Когато не може да се постигне мнозинство, гласът на председателя е определящ за окончателното становище. Председателят съобщава становището на консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове на компетентните органи.	Чл. 134л. (3) Консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, приема становището си с обикновено мнозинство. При липса на мнозинство, гласът на председателя е определящ за окончателното становище. (4) Председателят съобщава становището на комисията на компетентните органи на заинтересованите държави членки.	Пълно
Член 15 Окончателно решение 1. Съответните компетентни органи постигат съгласие относно начина за разрешаване на спорния въпрос в срок от шест месеца след уведомяването за становището на консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове.	Окончателно решение Чл. 134р. (1) Компетентните органи на заинтересованите държави членки постигат съгласие и приемат окончателно решение за разрешаване на спорния въпрос в срок до шест месеца след получаване на становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия.	Пълно
2. Компетентните органи могат да вземат решение, което се различава от становището на консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове. Ако обаче компетентните органи не успеят да постигнат съгласие относно начина за разрешаване на спорния въпрос, посоченото становище е с обвързваща сила за тях.	Чл. 141с. (2) Становището на консултативната комисия, съответно на алтернативната комисия, е задължително за компетентните органи при вземане на окончателното решение, само когато компетентните органи не са постигнали съгласие за разрешаването на спорния въпрос в срока по ал. 1.	Пълно
3. Всяка държава членка предвижда, че нейният	Чл. 134р. (3) Компетентният орган уведомява	Пълно

компетентен орган уведомява незабавно засегнатото лице за окончателното решение относно разрешаването на спорния въпрос. При липса на такова уведомяване за решението в срок от 30 дни от вземане на решението, засегнатото лице може да обжалва в своята държава членка на пребиваване в съответствие с приложимите национални правила, за да получи окончателното решение.	незабавно засегнатото лице за окончателното решение за разрешаването на спорния въпрос. Когато в 30-дневен срок от вземане на решението засегнатото лице, което е местно лице за данъчни цели на Република България, не е уведомено за него, то може да поиска от съответния административен съд да задължи компетентния орган да му предостави окончателното решение.
4. Окончателното решение е задължително за засегнатите държави членки и не представлява прецедент. Окончателното решение се изпълнява, при условие че засегнатото(засегнатите) лице(лица) го приеме (приемат) и се откаже (откажат) от правото на всякакви национални средства за правна защита в срок от 60 дни от датата на уведомяването за окончателното решение, когато е приложимо. Освен в случаите, когато компетентният съд или друг съдебен орган на засегната държава членка реши в съответствие с приложимите национални правила за средствата за правна защита и при прилагане на критериите по член 8, че е била налице липса на независимост, окончателното решение се прилага съгласно националното право на засегнатите държави членки, които в резултат на окончателното решение изменят данъчното облагане, независимо от сроковете, предписани от националното право. Когато окончателното решение не е изпълнено, засегнатото лице може да сезира компетентния съд на държавата членка, която не го е изпълнила, за да осъществи изпълнението му.	Чл. 134р. (4) Окончателното решение има изпълнителна сила за засегнатото лице, при условие че в 60-дневен срок, считано от датата на получаване на уведомлението по ал. 3 приеме решението и декларира, че му е известно, че спорният въпрос се решава окончателно с влизане в сила на решението и по отношение на него не могат да бъдат използвани други средства за правна защита, съответно изпълни условията за влизане в сила на решението съгласно аналогична разпоредба в законодателството на другите заинтересовани държави членки. (5) Окончателното решение не подлежи на обжалване и се изпълнява незабавно по реда на този кодекс, независимо от предвидените давностни срокове, освен когато компетентен съд на заинтересована държава членка постанови, че по отношение на независим експерт не са били изпълнени условията за независимост по чл. 134з, ал. 5 или аналогична разпоредба в законодателството на съответната държава членка. (6) Окончателното решение за разрешаване на спора е задължително по отношение на спорния въпрос за компетентния орган и за всички органи и

	институции. (7) Когато окончателното решение не е изпълнено от компетентния орган по приходите, засегнатото лице може да поиска от съответния административен съд да задължи органа за изпълнението му.	
Член 16 Взаимодействие с националното производство и дерогации 1. Фактът, че предприетото от държава членка действие, което поражда спорен въпрос, става окончателно съгласно националното право, не възпрепятства засегнатите лица да използват процедурите, предвидени в настоящата директива. 2. Разглеждането на спорния въпрос по процедурата за уреждане по взаимно споразумение или процедурата за разрешаване на спорове съответно по член 4 и член 6 не възпрепятства държавите членки да започнат или продължат съдебни производства или производства за налагане на административни и наказателноправни санкции по същите въпроси. 3. Засегнатите лица могат да използват средствата за правна защита, предвидени в националното право на засегнатите държави членки. Когато обаче засегнатото лице е започнало производство в търсене на такова средство за правна защита, периодите, упоменати съответно в член 3, параграф 5 и член 4, параграф 1, започват да текат от датата, на която	Конкуренция с други производства Чл. 134у. (1) Засегнатото лице може да използва процедурите, предвидени в този раздел, независимо че спорният въпрос е решен с влязъл в сила акт, с изключение на случаите, когато има влязло в сила съдебно решение.	Пълно
	Чл. 134у. (2) Разглеждането на спорния въпрос в процедура по този раздел не възпрепятства започването или продължаването на съдебни, административни или наказателни производства във връзка със спорния въпрос.	Пълно
	Чл. 134у. (3) Когато спорният въпрос е предмет на разглеждане в съдебно производство по ал. 2, производството по жалбата по чл. 134д и чл. 134е се спира до произнасянето на съда с влязъл в сила акт. Когато съдебното производство е спряно или завърши с акт, различен от съдебно решение, производството по този раздел се възобновява, като	Пълно

съдебно решение, произнесено в рамките на това производство, е станало окончателно, или на която това производство е приключило окончателно по друг начин или когато производството е било спрянно.	
4. Когато решение по спорен въпрос е постановено от компетентен съд или друг съдебен орган на държава членка и националното право на тази държава членка не позволява дерогации от решението, посочената държава членка може да предвиди, че: а) преди да бъде постигнато съгласие от компетентните органи на засегнатите държави членки по процедурата за уреждане по взаимно споразумение съгласно член 4 по същия спорен въпрос, компетентният орган на тази държава членка уведомява останалите компетентни органи на засегнатите държави членки за решението на компетентния съд или друг съдебен орган и посочената процедура се прекратява, считано от датата на уведомлението; б) преди засегнатото лице да е подало искане по член 6, параграф 1, разпоредбите на член 6, параграф 1 не се прилагат, ако спорният въпрос е останал неразрешен по време на цялата процедура за уреждане по взаимно споразумение съгласно член 4. Компетентният орган на тази държава членка информира останалите компетентни органи на засегнатите държави членки относно последствията от такова решение на компетентния съд или друг съдебен орган;	сроковете по чл. 134д, ал. 1 и 6 и чл. 134е, ал. 1 и 2 започват да текат от датата, на която актът е влязъл в сила. Чл. 134у. (4) Когато съдебното производство с предмет спорния въпрос по ал. 3 завърши с влязло в сила съдебно решение, компетентният орган уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за него, като: 1. производството по взаимно споразумение по чл. 134е се прекратява, считано от датата на уведомяването на компетентните органи на другите заинтересовани държави членки, когато съдебното решение е постановено преди да бъде постигнато съгласие за решаване на спорния въпрос по взаимно споразумение по чл. 134е; 2. компетентният орган отказва съставяне на консултативна комисия, когато съдебното решение е постановено преди засегнатото лице да подаде искане за разрешаване на спора по чл. 134ж, в случай че спорният въпрос е останал неразрешен по време на процедурата по взаимно споразумение по реда на чл. 134е; 3. производството за разрешаване на спорове от консултативна комисия, съответно от алтернативна комисия, се прекратява, когато съдебното решение е постановено след подаване на искане по чл. 134ж и преди комисията да е представила становището си на компетентните органи на заинтересованите държави членки по реда на чл. 134л.

в) процедура за разрешаване на спорове съгласно член 6 се прекратява, ако такова решение на компетентния съд или друг съдебен орган на държава членка е постановено в който и да било момент след подаването на искане от страна на засегнатото лице съгласно член 6, параграф 1 и преди консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове да е дала становището си на компетентните органи на засегнатите държави членки в съответствие с член 14. Компетентният орган на тази държава членка информира останалите компетентни органи на засегнатите държави членки и консултативната комисия или комисията за алтернативно разрешаване на спорове относно последствията от такова решение на компетентния съд или друг съдебен орган.		
5. Подаването на жалба съгласно член 3 води до прекратяване на каквато и да било текуща процедура за уреждане по взаимно споразумение или процедура за разрешаване на спорове съгласно спогодба или конвенция, които се тълкуват или прилагат във връзка със съответния спорен въпрос. Всяко друго висящо производство за уреждане по взаимно съгласие или процедура за разрешаване на спорове по съответния спорен въпрос се прекратява, считано от датата на първото получаване на жалбата от страна на който и да било от компетентните органи на засегнатите държави членки.	Чл. 134у. (7) Започналите процедури за разрешаване на спорове съгласно спогодба или друг международен договор със сходен характер, които се тълкуват или прилагат във връзка със спорния въпрос, се прекратяват с подаването на жалба по чл. 134в, считано от датата на първото получаване на жалбата от страна на компетентен орган на заинтересована държава членка.	Пълно
6. Чрез дерогация от член 6 засегнатата държава членка може да откаже достъп до процедурата за	Чл. 134у. (5) Когато е започнало наказателно производство по ал. 2 за престъпление против	Пълно

разрешаване на спорове по същия този член в случаите, в които в тази държава членка са били наложени санкции за извършено нарушение по отношение на коригирания приход или капитал за данъчна измама, груба небрежност и умислено неизпълнение. Когато е започнало съдебно или административно производство, което евентуално би могло да доведе до такива санкции, и това производство се провежда едновременно с производство, посочено в настоящата директива, компетентният орган може да спре производството съгласно настоящата директива, считано от датата на приемане на жалбата до датата на окончателните резултати от тези производства.	данъчната система по чл. 255 и 255а от Наказателния кодекс, производството по този раздел се спира до приключване на наказателното производство с влязъл в сила акт. При приключване на наказателното производство с влязъл в сила акт, с който се налага наказание за престъпление по изречение първо, компетентният орган уведомява компетентните органи на другите заинтересовани държави членки за него и производството по този раздел се прекратява, съответно компетентният орган отказва съставяне на консултативна комисия.	
7. Държава членка може да откаже достъп до процедурата за разрешаване на спорове по член 6 на базата на всеки конкретен случай, когато спорният въпрос не е свързан с двойно данъчно облагане. В такъв случай компетентният орган на тази държава членка информира незабавно засегнатото лице и компетентните органи на другите засегнати държави членки.	Чл. 134ж. (5) Компетентният орган може да откаже съставяне на консултативна комисия, когато спорният въпрос не е свързан с двойно данъчно облагане, като уведомява незабавно за това засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.	Пълно
Член 17 Специални разпоредби за физическите лица и малките предприятия Когато засегнатото лице е: а) физическо лице или б) неоглямо предприятие и не е част от голяма група (както са определени в Директива 2013/34/ЕС на	Чл. 134в. (4) Жалбата може да бъде подадена само до компетентния орган по чл. 134б, ал. 3, когато засегнатото лице е местно лице за данъчни цели на Република България и е: 1. физическо лице; или 2. микро-, малко или средно предприятие, което не е част от голяма група, по смисъла на Закона за	Пълно

Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, засегнатото лице може да подаде жалбите, отговорите на искането за допълнителна информация, оттеглянето и искането съответно по член 3, параграф 1, член 3, параграф 4, член 3, параграф 6 и член 6, параграф 1 („съобщенията“) може чрез дерогация от тези разпоредби да бъдат подадени само до компетентния орган на държавата членка, в която пребивава засегнатото лице. Компетентните органи на тази държава членка уведомяват едновременно компетентните органи на всички други засегнати държави членки в срок от два месеца след получаване на съобщенията. След като бъде направено това уведомление, се счита, че засегнатото лице е поддало съобщение до всички засегнати държави членки, считано от датата на уведомлението.	счетоводството. (5) В случаите по ал. 4 компетентният орган уведомява едновременно компетентните органи на другите заинтересовани държави членки в срок до два месеца от получаване на жалбата. Приема се, че засегнатото лице е поддало жалба до всички заинтересовани държави членки, считано от датата на уведомяването. (6) Приема се, че пред компетентния орган по чл. 134б, ал. 3 е подадена жалба, когато компетентен орган на друга заинтересована държава членка го уведоми за подадена жалба от засегнато лице, което е местно лице за данъчни цели на съответната държава членка и е физическо лице или микро-, малко или средно предприятие, което не е част от голяма група съгласно съответното национално законодателство. Жалбата се счита за получена на датата, на която компетентният орган е получил уведомлението по изречение първо. (7) Правилата по ал. 4 и 5 се прилагат и по отношение на отговорите на искането за допълнителна информация по чл. 134г, ал. 2, оттеглянето на жалбата по чл. 134д, ал. 7 и искането по чл. 134ж, ал. 1. Чл. 134г. (5) Когато жалбата е подадена по реда на чл. 134в, ал. 4, компетентният орган изпраща копие от получената допълнителна информация по ал. 3 на компетентните органи на другите заинтересовани държави членки. Допълнителната информация се счита за предоставена на всички заинтересовани държави членки на датата на нейното получаване от съответните компетентни органи.
В случай на допълнителна информация, получена съгласно член 3, параграф 4, компетентният орган на държавата членка, която получава допълнителната информация, представя едновременно копие на компетентните органи на всички останали засегнати държави членки. След като това копие бъде представено, се счита, че допълнителната информация е получена от всички засегнати държави членки към датата на нейното получаване.	

Член 18 Публичност 1. Консултативната комисия и комисията за алтернативно разрешаване на спорове представят своето становище в писмен вид.	Пълно Чл. 134п. (1) Консултативната комисия, съответно алтернативната комисия, представя своето становище в писмен вид на компетентните органи на заинтересованите държави членки в срок до шест месеца след датата на съставянето ѝ. Срокът по изречение първо може да бъде удължен с три месеца, когато поради естеството на спорния въпрос комисията реши, че за представянето на становище е необходим по-дълъг срок. Комисията уведомява засегнатото лице и компетентните органи на заинтересованите държави членки за удължаването на срока.
2. Компетентните органи може да се съгласят да публикуват окончателните решения, посочени в член 15, в неговата цялост, при изразено съгласие на всяко от съответните засегнати лица.	Пълно Публичност Чл. 134т. (1) Компетентният орган може да се съгласи окончателното решение по чл. 134р да бъде публикувано в неговата цялост в централния регистър, поддържан от Европейската комисия, при изразено съгласие от страна на засегнатото лице и компетентните органи на другите заинтересовани държави членки.
3. Когато компетентният орган или засегнатото лице не даде съгласие за публикуване на окончателното решение в неговата цялост, компетентните органи публикуват резюме на окончателното решение. Това резюме включва описание на проблема и предмета, датата, съответните данъчни периоди, правното основание, промишления сектор, кратко описание на крайния резултат. Резюмето включва също описание	Пълно Чл. 134т. (2) Когато компетентен орган или засегнатото лице не дадат съгласие за публикуване на окончателното решение в неговата цялост, в централния регистър се публикува резюме на решението. Резюмето включва общо описание на спорния въпрос, датата, съответните данъчни периоди, правното основание, стопански сектор, кратко описание на крайния резултат, както и описание на

на използвания метод на арбитраж. Компетентните органи изпращат на засегнатото лице информацията, която трябва да се публикува в съответствие с първа алинея, преди нейното публикуване. Не по-късно от 60 дни от получаването на тази информация засегнатото лице може да поиска от компетентните органи да не публикуват информация, която се отнася за каквато и да било търговска, стопанска, промишлена или служебна тайна или търговски процес, както и информация, която противоречи на обществения ред.	използвания метод на арбитраж. (3) Компетентният орган изпраща информацията по ал. 2 на засегнатото лице преди нейното публикуване. В срок до 60 дни от получаването на информацията засегнатото лице може да поиска от компетентните органи да не се публикува информация, която се отнася за каквато и да било търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, както и информация, която противоречи на обществения ред.	
4. Комисията установява образци за предоставянето на информацията, посочена в параграфи 2 и 3, от настоящия член посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 20, параграф 2.	Чл. 134г. (4) Информацията по ал. 1 и 2 се публикува по образец, утвърден от Европейската комисия.	Пълно
5. Компетентните органи незабавно съобщават на Комисията информацията, която трябва да се публикува в съответствие с параграф 3.	Чл. 134г. (5) Компетентният орган предоставят незабавно на Европейската комисия информацията, която се публикува в съответствие с ал. 2 и 3.	Пълно
<i>Член 19</i> Роля на Комисията и административна подкрепа 1. Комисията предоставя онлайн и редовно актуализира списъка на компетентните органи и независимите компетентни лица, посочени в член 8, параграф 4. Този списък съдържа само имената на тези лица. 2. Държавите членки информират Комисията за мерките, предприети с цел санкциониране на всяко		Не подлежи на въвеждане Пълно
§ 15. Компетентният орган по чл. 134б, ал. 3 уведомява Европейската комисия за предприетите мерки и		

нарушение на задължението за пазене на тайна, предвидено в член 13. Комисията информира останалите държави членки за това. 3. Комисията поддържа централен регистър, в който се архивира информацията, публикувана в съответствие с член 18, параграфи 2 и 3, и предоставя достъп до нея онлайн.	наложените административни наказания за нарушение на задължението за опазване в тайна на информацията, до която лицата имат достъп в процедурата по разрешаване на спорове по чл. 134а-чл. 134у с цел предоставяне на тази информация на държавите членки.	Не подлежи на въвеждане
Член 20 Процедура на комитет 1. Комисията се подпомага от Комитета за разрешаване на спорове. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011. 2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.		Не подлежи на въвеждане
Член 21 Преглед До 30 юни 2024 г. Комисията оценява изпълнението на настоящата директива и представя доклад на Съвета. По целесъобразност докладът се придружава от законодателно предложение.		Не подлежи на въвеждане

Член 22 Транспониране 1. Държавите членки привеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 30 юни 2019 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.	§ 17. Този закон влиза в сила от 1 юли 2019 г., с изключение на § 1, § 11, § 12, т. 1 и § 13, които влизат в сила от 1 януари 2020 г.	Пълно
Член 23 Влизане в сила Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i>.	§ 12. В § 26 от допълнителните разпоредби след думите „(ОВ, L 146/8 от 3 юни 2016 г.)“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2017/1852 на Съвета от 10 октомври 2017 година относно механизми за разрешаване на спорове във връзка с данъчното облагане в Европейския съюз (ОВ, L 265/1 от 14 октомври 2017 г.)“.	Пълно Не подлежи на въвеждане

Тя се прилага за всяка жалба, подадена от 1 юли 2019 г. по спорни въпроси, свързани с доходите или капитала през дадена данъчна година, започваща на 1 януари 2018 г. или след тази дата. Компетентните органи на засегнатите държави членки могат обаче да се съгласят да прилагат настоящата директива по отношение на всяка жалба, подадена преди посочената дата, или по отношение на предходни данъчни години.	§ 14. Правилата на чл. 134а-чл. 134у се прилагат за жалби, подадени след 1 юли 2019 г. по спорни въпроси, свързани с доходите или имуществото, отнасящи се за данъчни периоди, които започват на или след 1 януари 2018 г.	Пълно Република България не се възползва от опцията
Член 24 Адресати Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на въвеждане

Справка за резултатите от обществените консултации по проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, публикуван за обществено обсъждане на 8 април 2019 г. на Интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации

Подател	Предложение	Приема/не приема/предложението	Мотиви
Александър Цветков Стефанов, старши мениджър в данъчния отдел на Делойт България	Със законопроекта се въвежда директива на ЕС (Директива (ЕС) 2017/1852), която цели подобряването на механизмите за разрешаване на международни данъчни спорове, и по-конкретно – процедурата по взаимно споразумение. Използва възможността да предложи допълнителни законодателни промени, които са в унисон с духа на предложените промени в ДОПК, а именно: подобряване на механизмите на уреждане на данъчни спорове. България е поела по пътя на въвеждане на мерките на проекта BEPS на ОИСР/Г-20. Това е официално оповестено на страницата на Министерски съвет преди няколко години, като се посочва, че в резултат се очаква увеличаване на данъчните приходи на България. Същевременно обаче е възможно да се увеличат случаите на международно двойно икономическо данъчно облагане с	Не се приема	Предложението не е свързано с публикувания за обществено обсъждане законопроект, с който се транспонира Директива (ЕС) 2017/1852. Направеното принципно предложение изисква сериозни законодателни промени и изграждане на административен капацитет в приходната администрация, във връзка с което е необходим по-задълбочен анализ на практиката на държавите членки, както и адекватно обществено обсъждане на евентуални предложения.

	оглед увеличената активност на данъчните органи в България и по света, особено в случаите на едностранни действия на данъчните органи в една държава и корекции на финансовия резултат съгласно данъчните регулации на трансферното ценообразуване. В тази връзка, счита, че моментът е подходящ да бъде повдигнат въпросът за въвеждане на процедура по издаване на предварителни споразумения за ценообразуване (ПСЦ) в България. Въвеждането на процедура по издаване на ПСЦ би спомогнало за намаляване на потенциалните спорове между данъкоплатците и НАП, намаляване на разходите по разрешаване на данъчни спорове и спазване на законодателството в областта на трансферното ценообразуване, както и да допринесат за по-голяма правна сигурност на данъкоплатците. По-конкретните съображения за въвеждане на процедура по издаване на ПСЦ са следните: Съгласно актуалната правна уредба, възможните способи за решаване на данъчни спорове по трансферно ценообразуване с международен елемент включват: ✓ обжалване на ревизионните актове – дълъг и скъп процес, с трудно предвидим изход;
--	---

	✓ като алтернатива на обжалването – механизми на сътрудничество между данчните администрации на отделните държави, които засяга корекцията по ревизионния акт, насочени към извършването на съответствания корекции в другата държава, което дава по-големи гаранции за избягване на икономическото двойно данъчно облагане в рамките на международната група от предприятия, а именно: - процедурите по взаимно споразумение по СИДДО, които понастоящем не предвиждат краен срок за приключване на процедурата; имплементирането на горепосочената директива на ЕС ще доведе до усъвършенстване на процедурата по взаимно споразумение по СИДДО между държави членки на ЕС, и - процедурите по взаимно споразумение по Арбитражната конвенция в ЕС, които предвиждат механизъм за форсирано постигане на споразумение между администрациите в рамките на три години. Утвърдените международни практики и стандарти показват, че има и други начини, по които данчните спорове в областта на трансферното ценообразуване може да се намалят и да се постигне предвидимост и сигурност за данъкоплатците и администрацията.		
--	--	--	--

	Например, чрез издаването на едностранни и/или двустранни ПСЦ между данъкоплатците и администрацията/ите. Също, последните развия и международни инициативи в областта на СИДДО (MLI, подписан от страна на България на 7 юни 2017 г.) дават възможност арбитражните механизми, които форсират приключването на процедурите по взаимно споразумение, да се приложат и към СИДДО с държави извън ЕС. С оглед подобряване на механизмите за решаване на спорове и достъпа до тях, както и постигане на по-голяма предвидимост и сигурност за чуждестранните инвеститори и бизнес партньори в България в областта на трансферното ценообразуване, предлага въвеждането на процедура по издаване на предварителни споразумения за ценообразуване в България. Тези споразумения (на английски - Advance Pricing Agreements, или накратко "APA") вече получаха позитивна регламентация в т. 32 от ДР на ДОПК (ДВ, бр. 63 от 2017 г., в сила от 04.08.2017 г.) по повод въвеждането на европейска директива в България за техния обмен с други държави членки. Същевременно, в законодателството ни липсват процедурни правила относно иниципирането на процеса		
--	---	--	--

	по изготвянето и подписването им от страна на българските власти, евентуално съответните такси (каквито има в други държави) и тяхната продължителност/валидност. Наличието на възможност за АРА е добра практика в много от европейските държави и държавите от Г-20. В съседни държави членки, напр. Румъния, АРА са въведени от години. В България обаче, за момента АРА не може да бъдат издавани, тъй като няма регламентиран ред за това. Всъщност, България е една от малкото държави членки на ЕС, в които не е регламентирано издаването на ПСЦ. АРА представляват важен източник на предвидимост и сигурност за мултинационалните предприятия в процеса на вземане на решения за инвестиране в дадена държава. Причината е, че АРА обвързват държавата да третира дадена транзакция между свързани лица по определен начин за целите на трансферното ценообразуване. На практика, АРА елиминира риска от спорове с данъчната администрация по трансферното ценообразуване за определен период от време при спазване на условията по него, след което АРА може да бъде подновен или актуализиран. Също така, въвеждането на ПСЦ ще допринесе за намаляване на разходите на		
--	---	--	--

	данъкоплатците и държавната администрация по спазване на законодателството, тъй като договорянето им ще изисква значително по-малък ресурс в сравнение с извършването на данъчна ревизия и особено, оспорване на резултатите от нея (в хода на обжалването на един ревизионен акт може да участват повече от 10 души от страна на държавата, в лицето на служители на администрацията, административната прокуратура и съда). Наличието на ПСЦ ще е мощен сигнал към международната бизнес общност, като ще подобри още повече условията за чуждестранни инвестиции в България. Не е изключено да има случаи, в които възможността за ПСЦ може да е решаващ фактор при избора на България като инвестиционна дестинация. Не на последно по важност място, въвеждането на ПСЦ ще е в съответствие с актуалните практики на НАП за насърчаване на доброволното плащане на данъци и партньорство с данъкоплатците, и по-високото ниво на експертиза в областта на трансферното ценообразуване, което НАП (особено ТД „Големи данъкоплатци и осигурители“) демонстрира при извършване на проверки и ревизии в последните няколко години. Предвид изложеното, предложението	
--	--	--

	е да се въведе изрична регламентация на процедурата по издаване на предварителни споразумения за ценообразуване. С въвеждането им България ще даде ясна индикация, че е готова да предостави повече сигурност на предприемачите и групите, и конкретна стъпка на подобряване на средата за инвестиции у нас и намаляване на разходите по решаване на данъчни спорове в областта на трансферното ценообразуване. С оглед по-голяма гъвкавост, въвеждането на основните параметри на процедурата по издаване на ПСЦ може да бъде направено чрез допълнение на ДОПК, като на министъра на финансите се делегира издаването на подзаконов нормативен акт (например, наредба), с която процедурата се регламентира в повече детайли. Този подход би дал възможност за по-лесно въвеждане на промени в конкретни аспекти на процедурата (напр., срокове, компетентни органи, необходими документи за стартиране на процедурата, и т.н.), при последващо усъвършенстване на практиката по издаване на ПСЦ. В случай, че предложението представлява интерес, изразява готовност да участва в последващи дискусии по темата, както и да съдейства при изготвянето на проект на регламентация на по-конкретни параметри	
--	--	--

	на процедурата по издаване на ПСИ.		
--	------------------------------------	--	--

Във връзка с включването в законопроект на разпоредби за въвеждане на документация за трансферно ценообразуване, предложени със Законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, публикуван за обществено обсъждане на Интернет страницата на Министерството на финансите и Портала за обществени консултации на 5 ноември 2018 г., в настоящата справка са обсъдени и предложенията, направени по цитирания законопроект, само във връзка с документацията за трансферно ценообразуване:

Подател	Предложение	Приема/не приема/предложението	Мотиви
nenchosp	Що се отнася до понятието „местно досие“, това е рестриктивна мярка, която противоречи на правото на ЕС, тъй като се явява пречка пред свободната търговия с дискриминационен характер. Държавата ще си спести много милиони евро, ако не въвежда тази глупост, която ще доведе до помирителна процедура с ЕК.	Не се съдържа предложение	Правилата за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване, предложени със законопроекта, са съобразени и почти изцяло повтарят препоръките на Кодекса за поведение по отношение на документацията за трансферното ценообразуване за свързани предприятия в Европейския Съюз (EUTPD), приет на 27 юни 2006 г. от Съвета на Европейския съюз, както и препоръките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, които залагат на стандартизиран подход по отношение на съдържанието на

Десислава Димова Поликсения Чуканска КПМГ България	По отношение на предвидения в чл. 71д, ал. 1 от законопроекта срок за изготвяне на документацията за трансферно ценообразуване, който постановява изготвяне на местното досие в срок до 31 март на годината, следваща годината, за която се отнася, правят предложение за изменение на чл. 71д, ал. 1, както и чл. 71е, ал. 3 от законопроекта в следните алтернативни варианти: Вариант 1: чл. 71д (1) Местното досие трябва да бъде изготвено до 31 декември на годината, следваща годината, за която се отнася. Чл. 71е (3) При липса на значими промени във факторите на съпоставимост по отношение на контролираните сделки, извършеното проучване на съпоставими независими сделки и/или лица се обновява най-малко веднъж на всеки 3 години. Независимо от изречение първо, финансовите данни на сделките или лицата, определени за съпоставими на базата на проучването, трябва да се обновяват ежегодно на базата на актуална	Приема се частично по отношение на хипотезата на подадена коригираща данъчна декларация. В останалата част предложението не се приема.	Със законопроекта се предлага когато лицето подава коригираща годишна данъчна декларация за съответния данъчен период, която има отражение върху данните в местното досие, същото да се коригира съобразно променените обстоятелства. Не бихме могли да подкрепим предложението срокът за изготвяне на местното досие да бъде удължен до 31 декември на годината, за която се следваща годината, за която се отнася или да се изготвя в срок от 12 месеца от изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за съответната година. Съгласно чл. 116, ал. 2 от ДОПК, лицата следва да доказват съответствието на цените по сключваните от тях сделки със свързани лица с пазарните цени. Ако се предвиди по-дълъг срок за изготвяне на местното досие, това означава, че при започнало	досието. В почти всички държави членки съществуват правила за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване и въпрос за свободната търговия в ЕС не е възниквал.
---	---	---	---	--

	информация за анализирания период. Възможно е да се извърши анализ на период от няколко години съобразно ефекта на жизнения цикъл на продуктите или краткосрочните икономически условия. Вариант 2: чл.71д (1) Местното досие трябва да бъде изготвено в срок от 12 месеца от изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация по чл.92 от ЗКПО за съответната година. Чл. 71е (3) При липса на значими промени във факторите на съпоставимост по отношение на контролираните сделки, извършеното проучване на съпоставими независими сделки и/или лица се обновява най-малко веднъж на всеки 3 години. Независимо от изречение първо, финансовите данни на сделките или лицата, определени за съпоставими на базата на проучването, трябва да се обновяват ежегодно на базата на актуална информация за анализирания период. Възможно е да се извърши анализ на период от няколко години съобразно ефекта на жизнения цикъл на продуктите или краткосрочните икономически условия. Мотиви Проучването за съпоставими независими сделки и/или лица за целите на анализа за		контролно производство преди изтичането на този срок лицата ще трябва да доказват съответствието с пазарните цени по друг начин, което създава допълнителна тежест за тях. Правилата, предвидени за документацията за трансферно ценообразуване, създават сигурност за задължените лица относно очакванията на органите по приходите относно необходимата информация за доказване на съответствието на определените от тях цени с пазарните. В глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година („Ръководството на ОИСР“) се отбелязва, че съществуват различни практики относно сроковете за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване („ТЦ“). Въпреки това, Ръководството на ОИСР препоръчва местното досие да бъде готово „не по-късно от крайния срок за подаване на данъчната декларация за въпросната финансова година“. Едно от основните предимства на
--	--	--	--

	трансферно ценообразуване следва да бъде базирано на актуална пазарна информация. От друга страна, следва да се има предвид, че е необходимо технологично време за актуализация и обновяване на пазарната информация в базите данни, използвани за целите на анализа, в това число за публикуване и обработка на информацията от финансовите отчети. Опитът показва, че на администраторите на широко използвани бази от данни в сферата на трансферното ценообразуване за това са необходими между 9 и 12 месеца след датата на приключване на финансовата година. Същевременно, към настоящия момент в българския Търговски регистър все още има необявени годишни финансови отчети за 2016 г. Практически е възможно пазарната информация за съпоставими независими сделки и/или лица, към която се реферира в едно проучване, да е от предходни периоди. Например, при изготвяне на досие за 2017 г. би могло да се реферира към пазарни данни за 2016 или с цел изглаждане на ефектите от икономическия цикъл да се реферира към пазарни данни за по-дълъг период, например в случая - 2014-2016 г. Следва обаче да се отбележи, че съществуват сектори от икономиката, при които		такъв подход е, че при определяне на дължимия корпоративен данък, данъчно задължените лица ще са наясно дали сделките им със свързани лица са осъществени в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения или са необходими корекции на данъчния финансов резултат преди крайния срок за подаване на годишната данъчна декларация. Аргументът, че „проучването за съпоставими независими сделки и/или лица за целите на анализа за трансферно ценообразуване следва да бъде базирано на актуална пазарна информация“, и също така, че „е необходимо технологично време за актуализация и обновяване на пазарната информация в базите данни, използвани за целите на анализа“ е основателен. Както се посочва и в становището, практически е възможно пазарната информация за съпоставими независими сделки и/или лица, да е от предходни периоди (включително обхващащи няколко години). Също така е възможно и пазарният характер на условията, при които са извършвани контролираните сделки, да бъде изследван за период от
--	--	--	--

	результатите от дейността на дружествата зависят тясно от краткосрочните икономически условия на конкретния сектор. По-конкретно, резултатите от дейността в дадена година могат да се различават съществено от тези в следващата или в предходната година. Обичайно това са сектори, чиято дейност е пряко обвързана с движението на цените на борсови стоки или с метеорологичните условия през дадена година. Предвид това, не би било релевантно за такива сектори резултатите от дейността на дружествата или цените през дадена година да се сравняват с други години, различни от текущата. Такова сравнение би било нецелесъобразно с оглед на някои от изискуемите фактори за оценка на съпоставимостта съобразно доктрината за трансферно ценообразуване на ОИСР, като икономически условия и бизнес стратегии. Следва да отбележим на следващо място, че в много от държавите от ЕС срокът за изготвяне на документацията за трансферно ценообразуване е съобразен със срока на подаване на годишната декларация за облагане с корпоративен данък. Последният срок обаче често е по-дълъг спрямо предвидения срок в българското законодателство. Така например в държави като Белгия,		няколко години, а не само за текущия период. Такава възможност предоставя чл. 14 от Наредба № 9 от 2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. По отношение на предложението за чл. 71е, ал. 3 от законопроекта, считаме, че изпълнението на условията финансовите данни на сделките или лицата, определени за съпоставими, да се обновяват ежегодно „на базата на актуална информация за анализирания период“, може да се окаже трудно поради липсата на информация. Предложена със законопроекта разпоредба изисква обновяване на финансовите данни, но не определя периода. По този начин на данъчно задължените лица се предоставя възможност да използват наличните данни. Например, ако при изготвянето на документацията за ГЦ за 2018 г., не са били налични финансови данни на съпоставимите сделки или лица за тази година, и са използвани тези от периода 2015–2017 г., то при обновяването на документацията за 2019 г. трябва да бъдат взети данните за периода 2016–2018 г.
--	--	--	---

	Испания и Литва срокът за подаване на годишната декларация за облагане с корпоративен данък е между 6 и 9 месеца от края на годината, за която декларацията се отнася. Там, където срокът е по-кратък или съвпада със завършването на финансовата година или документацията за трансферно ценообразуване следва да е изготвена преди започване на отчетната година често е дадена възможност за извършване на корекции за целите на трансферното ценообразуване (TP adjustments) съобразно актуални пазарни данни в следващ период. Съответно, предвиден е ред за третиране и отчитане на тези корекции. С оглед на посоченото и предвид на факта, че в ЗКПО е предвиден срок за подаване на коригираща годишна декларация за облагане с корпоративен данък до 30 септември на годината, следващата годината, за която се отнася декларацията, считаме, че би било целесъобразно предвиждането на срок, по-дълъг от 3 месеца след края на отчетната година за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване (местното досие) за тази година.		Ако предложението бъде прието, от данъчно задълженото лице ще се очаква да обнови финансовите данни на съпоставимите дружества с информация за тествания период, т.е. използвайки примера при обновяването на документацията за 2019 г. трябва да бъдат взети данните за периода 2017 - 2019 г., като данни за 2019 г. е малко вероятно да са налични към срока за изготвяне на документацията за ТЦ. По отношение на предложението за промяна на чл. 71е, ал. 3 в частта, която предвижда възможност документацията за ТЦ да обхваща „период от няколко години съобразно ефекта на жизнения цикъл на продуктите или краткосрочните икономически условия“, считаме, че, доколкото предложените правила за изготвяне на документацията за ТЦ регулират съдържанието ѝ, а начините за определяне на пазарните цени се съдържат в Наредба № Н-9 от 14 август 2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени, следва да се има предвид, че правилото е вече предвидено в чл. 14, ал. 2 от наредбата, съгласно който: „Когато са налице фактори и обстоятелства,
--	---	--	--

			които оказват съпоставим дългосрочен ефект върху резултата от сравняваните сделки, анализът на съпоставимостта може да се извършва на базата на данни, обхващащи период от няколко поредни предходни години.“. Коментарът, че данъчно задължените лица ще имат само „3 месеца след края на отчетната година за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване (местното досие) за тази година.“ не е напълно коректен. Значителна част от местното досие може да бъде изготвена преди 31 декември и само да бъде допълнена/променена след това).
Асоциация на месопереработвателите в България, Национален браншови съюз на хлебарите и сладкарите, Съюз на преработвателите на плодове и зеленчуци, Съюз по хранителна промишленост към ФНТС, Сдружение на производителите на растителни масла и	Кръгът от лица, които ще попаднат в задължение за поддържане на документация за трансферно ценообразуване е прекалено широк. Това ще доведе до ненужна административна тежест и допълнителни разходи за лицата, като голяма част от тях дори няма да са в позиция да трансферират печалби между фирми с различни данъчни ставки по ЗКПО и/или към чуждестранни лица. В тази връзка, следва да се обсъди и промени кръга на лицата със задължение да поддържат такава документация и	Приема се частично	Съгласно предложените разпоредби обхватът на лицата, които имат задължение да изготвят местно досие, е силно ограничен и при първоначалното предложение. Освободени от задължението са групи лица на база на: - вида на дейността им (например, лица, подлежащи на облагане с алтернативен данък), - големина на предприятиято

маслопродукти в България, Съюз на птицевъдите в България, Национална асоциация на млекопреработвателите, Асоциация на индустриалното свиневъдство в България и Сдружение „Храни и напитки България“	съответно да подлежат на агресивни глوبي. Това може да стане чрез промяна на праговете, заложен в законопроекта или чрез други изключения. Примери: 1. Местно лице е част от мултинационална група, но при дейността си не търгува със свързани лица от групата над определените прагове. В този случай, следва да отпадне задължението на местното лице да притежава обобщено досие чрез въвеждане на изключение. 2. Група в България (независима или част от мултинационална група), която не търгува с чуждестранни лица от мултинационалната група над праговете, но осъществява контролирани сделки между свързани лица в страната. Всички свързани лица в страната са на еднаква данъчна ставка по ЗКПО. В този случай, отново фирмите от групата не са в позиция да трансферират данъчни предимства. В този случай, може да отпадне необходимостта от местно досие чрез въвеждане на изключение.		(предприятия с балансова стойност на активите – 8 млн. лв. и нетни приходи от продажби – 16 млн. лв.) - стойност на вида сделки. Независимо от горепосоченото, в резултат от общественото обсъждане първоначалното предложение е променено, така че праговете да важат за отделна сделка, като само когато две или повече контролирани сделки между две или повече свързани лица са съпоставими до степен, която позволява обединяване на тези сделки и прилагане на един метод за определяне на пазарните цени спрямо съвкупността от сделки, праговете се изчисляват за общата стойност на тези сделки. По този начин едновременно се цели облекчаване на данъчно задължените лица и ограничаване на възможността за изкуствено „раздробяване“ на сделки, целящо заобикаляне на прага.
	Предложение: 1. Да се добавят текстове като т.4 в изключенията описани в член 71б, ал.2: - свързани лица, които осъществяват дейност на територията на Р. България, подлежаща на облагане с корпоративен	Не се приема	Изключването на сделките между местни свързани лица от изискването за изготвяне на документация за ТЦ не е удачно. Причината за това е, че дори и при сделки между местни

	данък се облагат с еднаква ефективна данъчна ставка или лицата осъществяващи контролирани сделки на територията на Р. България се облагат с еднаква ефективна данъчна ставка по ЗКПО;		свързани лица е възможно бюджетът да бъде оцетен. Например, това може да се извърши чрез прехвърляне на печалби от печеливши в хронично губещи предприятия.
2. Да се добави изключение за необходимостта от обобщено досие на групата - нова ал.9 в член 71б: (9) Местни юридически лица, които са част от многонационална група предприятия нямат задължение да разполагат с обобщено досие, в случай че контролирани сделки с лица от групата извън Р. България не отговарят на изискванията на алинея 5 на този член.	Не се приема	Редица държави изискват изготвянето на обобщено досие. Предвид това е много вероятно в групата да е изготвено обобщено досие, получаването от българското данъчно задължено лице на което не би следвало да изисква много усилия. В същото време обобщеното досие би следвало да съдържа информация, която може да е полезна, както на лицето, така и на органите по приходите. Необходимостта от наличието на обобщено досие не е задължително свързана с осъществяването на трансгранични сделки между предприятия в групата. Така или иначе, ако са налице такива сделки, те ще бъдат включени в съдържанието на местното досие. В този смисъл липсата на трансгранични сделки за едно предприятие не може да е аргумент за отпадане на необходимостта от	Редица държави изискват изготвянето на обобщено досие. Предвид това е много вероятно в групата да е изготвено обобщено досие, получаването от българското данъчно задължено лице на което не би следвало да изисква много усилия. В същото време обобщеното досие би следвало да съдържа информация, която може да е полезна, както на лицето, така и на органите по приходите. Необходимостта от наличието на обобщено досие не е задължително свързана с осъществяването на трансгранични сделки между предприятия в групата. Така или иначе, ако са налице такива сделки, те ще бъдат включени в съдържанието на местното досие. В този смисъл липсата на трансгранични сделки за едно предприятие не може да е аргумент за отпадане на необходимостта от

			обобщено досие. Обобщеното досие има друга роля и предназначение. То дава пълна картина на икономическия контекст, в който функционира групата като цяло, описва следвания бизнес модел и политика на трансферно ценообразуване, веригата на доставките и още множество други данни. Всички тези елементи, взети в тяхната съвкупност, имат отношение към надеждната оценка на трансферните цени на всички предприятия в групата и дават допълнително ниво от информация, която може да послужи както за правилния анализ на дейността на българското дружество, така и за оценка на риска от високо ниво от прехвърляне на печалби в групата. Адекватен анализ на обобщеното досие би следвало да даде отговор на въпроси, свързани с функциите на лицата в групата (защо например на българското предприятие в тази група му е отредена ролята на „дистрибутор с ограничен риск“ или „производител по договор за възлагане“, или на „развоен център на групата“), тяхната значимост за дейността ѝ и съответно достатъчно ли са възнаградени тези функции.
--	--	--	---

	3. Сроктът за изготвяне на файловете за трансферно ценообразуване е реалистичен, много кратък и не е съобразен със срока за публикуване на годишните финансови отчети - 30 юни, данните от които са необходими за анализа. В периода януари-март дружествата изготвят финансовите отчети и годишните декларации за дължим данък. Изготвянето на файловете за трансферно ценообразуване изисква голям ресурс, който предвид останалите задължения до 31 март не може да бъде осигурен от дружествата, поради което предлагаме <i>сроктът да бъде променен и да стане 15 юли.</i>	Не се приема	В Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година („Ръководството на ОИСР“) се отбелязва, че съществуват различни практики относно сроковете за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване („ТЦ“). Въпреки това, Ръководството на ОИСР препоръчва местното досие да бъде готово „не по-късно от крайния срок за подаване на данъчната декларация за въпросната финансова година“. Едно от основните предимства на такъв подход, е че при определяне на дължимия корпоративен данък, данъчно задължените лица ще са наясно дали сделките им със свързани лица са осъществени в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения („НПО“) или са необходими корекции на данъчния финансов резултат, преди крайния срок за подаване на годишната данъчна декларация („ГДД“). В становището се посочва, че срокът
--	--	---------------------	--

			за изготвяне на документацията за ТЦ е много кратък и не е съобразен със срока за публикуване на годишните финансови отчети, данните от които са необходими за анализа. Тъй като данните от ГФО се използват и при изготвянето на ГДД, която се подава до 31 март на следващата година, би следвало данните на местното дружество, необходими за изготвяне на местното досие да са налични към този момент.
Българска стопанска камара	Относно новите изисквания за подготовка на допълнителна документация за трансферно ценообразуване изразяват становище, че следва да бъде стеснен обхватът на задължените лица чрез промяна на предложените прагове и въвеждане на изключения според характера на сделките, напр. сделки, извършвани на територията на страната, сделки към страни с по-тежък данъчен режим и др.	Приема се частично	Обхватът на лицата, които имат задължение да изготвят местно досие е силно ограничен и в първоначалното предложение. Освободени от задължението са групи лица, на база на: - вида на дейността им (например, лица подлежащи на облагане с алтернативен данък), - големината на предприятието (предприятия с балансова стойност на активите – 8 млн. лв. и нетни приходи от продажби – 16 млн. лв.) - стойност на вида сделки. Независимо от горепосоченото, първоначалното предложение е

		променено, така че праговете да важат за отделна сделка, като само когато две или повече контролирани сделки между две или повече свързани лица са съпоставими до степен, която позволява обединяване на тези сделки и прилагане на един метод за определяне на пазарните цени спрямо съвкупността от сделки, праговете се изчисляват за общата стойност на тези сделки. По този начин едновременно се цели облекчаване на лицата и ограничаване на възможността за изкуствено „раздробяване“ на сделки, целящо заобикаляне на прага. Изключването на сделките между местни свързани лица от изискването за изготвяне на документация за ТЦ не е удачно. Причината за това е, че дори и при сделки между местни свързани лица, е възможно бюджетът да бъде ошетен. Това може да бъде направено например чрез прехвърляне на печалби от печелившо в хронично губещо дружество от същата група. Ако се формулират правила, които от една страна да освободят „националните сделки“ от изискванията за изготвяне на документация, а от друга – да се създадат изключения от тях в
--	--	--

	Следва да бъде преразгледан размерът на предвидените санкции и глоби, и удължен срокът за изготвяне на местното досие, като последният бъде съобразен със срока за публикуване на годишните финансови отчети.	Не се приема	случаите, в които се преследва заобикаляне на данъчното облагане чрез такива сделки, ще се усложнят правилата за документирание на сделките със свързани лица. Това, от своя страна, ще възпрепятства целта, която се преследва със законопроекта – правилата да бъдат прости и ясни. 1. Относно размера на предвидените санкции и глоби: Съгласно параграф 5.40 от Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година: „Много държави са въвели санкции свързани с документацията за ТЦ. Тези санкции са създадени с цел да направят неспазването на правилата по-скъпо от спазването им....“ В допълнение, следва да се отбележи, че предложените санкции са пропорционални на размера на осъществените контролирани сделки, за които не е изготвена документация, което е предпоставка за постигането на справедлив санкционен режим, който ще има достатъчно възпиращ ефект по
--	--	---------------------	--

		отношение на евентуално неправомерно поведение. За да бъде насърчено изпълнението на закона, размерът на санкциите следва да има възпиращ ефект срещу извършването на нарушения, като в случая размерът на санкциите следва да надвишава разходите за изготвяне на документацията за ТЦ. В противен случай налагането на административно-наказателна отговорност се обезсмисля. 2. Относно удължаването на срока за изготвяне на местно досие: В Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година („Ръководството на ОИСР“) се отбелязва, че съществуват различни практики относно сроковете за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване („ТЦ“). Въпреки това, Ръководството на ОИСР препоръчва местното досие да бъде готово „не по-късно от крайния срок за подаване на данъчната декларация за въпросната финансова година“.
--	--	---

			Едно от основните предимства на такъв подход е, че при определяне на дължимия корпоративен данък, данъкоплатците ще са наясно дали сделките им със свързани лица са осъществени в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения („НПО“) или са необходими корекции на данъчния финансов резултат, преди крайния срок за подаване на годишната данъчна декларация („ГДД“). Тъй като данните от ГФО се използват и при изготвянето на ГДД, която се подава до 31 март на следващата година, би следвало данните на местното дружество, необходими за изготвяне на местното досие да са налични към този момент. Също така следва да се има предвид, че съгласно чл. 116, ал. 2 от ДОПК лицата следва да доказват съответствието на цените по сключваните от тях сделки със свързани лица с пазарните пени. Ако се предвиди по-дълъг срок за изготвяне на местното досие, това означава, че при започнало контролно производство преди изтичането на този срок лицата ще трябва да доказват съответствието с
--	--	--	--

			пазарните цени по друг начин, което създава допълнителна тежест за тях. Със законопроекта се предлага когато лицето подава коригираща годишна данъчна декларация за съответния данъчен период, която има отражение върху данните в местното досие, същото да се коригира съобразно променените обстоятелства.
Предложените изменения налагат прекомерна административна тежест на коректните фирми и изцяло противоречат на ангажимента на правителството за облекчаване на административната тежест върху бизнеса.	Не се съдържа предложение	Свързаните лица и към настоящия момент са длъжни да доказват пазарния характер на сделките си с лица от групата им. Въпреки че не е изрично регламентирано как става това, за целта най-често се изготвя документация за ТЦ. В тази връзка предлаганите в законопроекта разпоредби, по-скоро облекчават данъкоплатците, отколкото да създават допълнителна административна тежест. Пример за това е подробното изброяване на информацията, която трябва да се съдържа в документацията за ТЦ, което увеличава степента на предвидимост на това какво биха очаквали да видят органите по приходите при данъчна проверка/ревизия, касаеща ТЦ. Освен гореизложеното, обръщаме	

			внимание, че кръгът от лицата, задължени да изготвят документация за трансферно ценообразуване, е силно ограничен.
--	--	--	--

Нели Балинова, счетоводител, от името на група счетоводители	По отношение на трансферното ценообразуване, заложено в глава 8а в ЗИД на ДОПК (§12 от ЗИД на ДОПК) Приветстват определянето на по-строги правила за съдържанието на документацията относно трансферното ценообразуване. Но в новата глава 8а „Документи за трансферно ценообразуване“, срокът за изготвяне на документите, включвани в досието за трансферно ценообразуване е прекалено кратък и не е съобразен със срока за публикуване на годишните финансови отчети - 30 Юни, данните от които са необходими за анализа. В периода януари-март дружествата изготвят финансовите отчети и годишните декларации за дължим данък. Изготвянето на документите за трансферно ценообразуване изисква голям ресурс, който предвид останалите задължения до 31 март не може да бъде осигурен от дружествата, поради което предлагат срокът да бъде променен на 30 септември.	Не се приема	В Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година („Ръководството на ОИСР“) се отбелязва, че съществуват различни практики относно сроковете за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване („ГЦ“). Въпреки това, Ръководството на ОИСР препоръчва местното досие да бъде готово „не по-късно от крайния срок за подаване на данъчната декларация за въпросната финансова година“. Едно от основните предимства на такъв подход е, че при определяне на дължимия корпоративен данък, данъкоплатците ще са наясно дали сделките им със свързани лица са осъществени в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения („НПО“) или са необходими корекции на данъчния финансов резултат, преди крайния срок за подаване на годишната данъчна декларация („ГЛД“).
---	--	---------------------	--

„Райфайзенбанк“ / България“ ЕАД	Въвеждане на изискване за документация за трансферно ценообразуване при всички случаи на контролирани сделки между свързани лица, без значение дали взаимоотношенията са между свързани лица в две различни държави или свързаните компании са установени само в една данъчна юрисдикция. Считат, че с въвеждане на това задължение се излиза извън целите на Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване и Кодекса за поведение по отношение на документацията за трансферното ценообразуване за свързани предприятия в Европейския съюз (EUTPD), приет на 27 юни 2006 г. от Съвета на Европейския съюз, които са съсредоточени върху трансграничните аспекти на трансферното ценообразуване и не разглеждат въпроси при сделки между компании, действащи в една и съща данъчна юрисдикция. Няма смисъл непременно да се търсят съответствия с пазарни цени, да се коригират данъчни основи на свързани дружества в една и съща държава, за да се отразят условия, обичайни за сделки между несвързани лица. В хипотези, при които имаме 100% собственост на капитала и двете свързани лица са на печалба не възникват опасения за свиване на данъчната основа, както е при	Не се приема	Изключването на сделките между местни свързани лица от изискването за изготвяне на документация за ТЦ не е удачно. Причината за това е, че дори и при сделки между местни свързани лица, е възможно бюджетът да бъде оцетен. Най-лесно това може да се реализира чрез прехвърляне на печалби от печеливши в хронично губещи предприятия. Такава ситуация е илюстрирана със следния пример: - о Дружествата А и Б са свързани български местни лица за данъчни цели, - о Дружество А е реализирало печалба през настоящия и предходните периоди, докато, Дружество Б е реализирало загуба през предходни периоди. Част от тази загуба е пренесена в текущия период и ако не бъде приспадната през него, няма да може да бъде пренесена за следващите данъчни периоди (поради изтичане на пет годишния срок за това). - о Ако Дружество А прехвърли печалба към Дружество Б, ще е възможно Дружество Б да приспадне прехвърлената печалба от пренесената от минали периоди загуба и по този начин да плати по-
--	--	---------------------	--

	трансгранични сделки. В такива случаи печалбата не напуска данъчната юрисдикция на държавата, за да отиде в чужбина. Тя просто се прехвърля в рамките на една и съща държава и може да бъде обложена на друго място – данъкът ще бъде наложен на друго данъчнозадължено лице, но все пак в рамките на същата юрисдикция. Други мотиви против увеличаването на административната тежест с изискването да се изготвя документация и непременно да се търси съпоставка с пазарни цени при изцяло вътрешни сделки: - От Решения на CEC C-382/16 от 31.05.2018г. Hornbach-Baumarkt AG и C-311/18 от 21.01.2010г. SGI става ясно, че данъчните законодателства в областта на подоходното облагане в две европейски държави - Германия и Белгия, преследват само отклонения, които имат трансграничен елемент - майката и дъщерята са в различни държави. Да, в тази хипотеза логично могат да се правят изкуствени схеми поради различия в данъчните ставки в две държави. - в българското и европейското ДДС законодателство само в ограничени случаи на сделки между свързани лица се изисква данъчната основа непременно да бъде пазарната цена, а не договореното	Не се приема	малко данък или изобщо да не плати данък, докато Дружество А ще реализира по-ниска печалба (и ще трябва да плати по-малко данък). В случаи като илстрираните изготвянето на документация е един от ефективните механизми за противодействие на подобен род поведение. България не е единствената държава, която е въвела изисквания за документация по отношение на „национални“ сделки. В голям брой държави, които са предвидили и вече прилагат правила за документиране на сделките между свързани лица, не се прави разграничение между „национални“ и „трансгранични“ сделки. Следва да се отбележи, че съвсем логично правилата за документация следват изискването, предвидено в ЗКПО, сделките със свързани лица да са осъществени за данъчни цели при пазарни условия. Вътрешното законодателство на България не прави разлика между „национални“ и „трансгранични“ сделки що се отнася до обхвата на това изискване. От тази гледна точка би било несправедливо
--	--	---------------------	--

	възнаграждение между страните.		да се създава по-облекчен режим за лица, участващи в „национални“ сделки със свързани лица, спрямо лица, които осъществяват „трансгранични“ сделки. Свързаните лица и към настоящия момент са длъжни да доказват пазарния характер на сделките си с лица от групата им. Въпреки че в момента не е изрично регламентирано как става това, за целта най-често се изготвя документация за ТЦ. В тази връзка предлаганите в законопроекта разпоредби по-скоро облекчават данъчно задължените лица, отколкото да създават допълнителна административна тежест. Пример за това е подробното изброяване на информацията, която трябва да се съдържа в документацията за ТЦ, което увеличава степента на предвидимост на това какво биха очаквали да видят органите по приходите при данъчна проверка/ревизия, касаеща ТЦ.
Праговете по чл.71б, ал.5 в новия законопроект, под които няма да има задължение за документиране на сделки, се отнасят за общата стойност на сделките	Приема се частично	Първоначалното предложение е променено, така че праговете да важат за отделна сделка, като само в случаите когато две или повече	

	от съответната категория с всички свързани лица. По-облекчаващо решение за фирмите е този праг да бъде към едно и също лице, както е и настоящия подход във Фип 2 от Наръчника за трансферно ценообразуване.		контролирани сделки между две или повече свързани лица са съпоставими до степен, която позволява обединяване на тези сделки и прилагане на един метод за определяне на пазарните цени спрямо съвкупността от сделки, праговете се изчисляват за общата стойност на тези сделки. С горепосоченото предложение едновременно се цели облекчаване на данъкоплатците и ограничаване на възможността за изкуствено „раздробяване“ на сделки, целящо заобикаляне на прага.
--	--	--	---

Институт на професионалните счетоводители в България (ИПСБ)	По отношение на трансферното ценообразуване, заложено в глава 8а в ЗИД на ДОПК (§12 от ЗИД на ДОПК): Относно въвеждането на новата глава 8а „Документи за трансферно ценообразуване“, срокът за изготвяне на документите, включвани в досието за трансферно ценообразуване е нереалистичен, много кратък и не е съобразен със срока за публикуване на годишните финансови отчети – 30 Юни, данните от които са необходими за анализа. В периода януари-март дружествата изготвят финансовите отчети и годишните декларации за дължим данък. Изготвянето на документите за трансферно ценообразуване изисква голям ресурс, който предвид останалите задължения до 31 март не може да бъде осигурен от дружествата, поради което предлагаме срокът да бъде променен на 30 септември.	Не се приема	В Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година („Ръководството на ОИСР“) се отбелязва, че съществуват различни практики относно сроковете за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване („ТЦ“). Въпреки това, Ръководството на ОИСР препоръчва местното досие да бъде готово „не по-късно от крайния срок за подаване на данъчната декларация за въпросната финансова година“. Едно от основните предимства на такъв подход е, че при определяне на дължимия корпоративен данък, данъкоплатците ще са наясно дали сделките им със свързани лица са осъществени в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения („НПО“) или са необходими корекции на данъчния финансов резултат, преди крайния срок за подаване на годишната
--	--	---------------------	--

		данъчна декларация („ГДД“). Тъй като данните от ГФО се използват и при изготвянето на ГДД, която се подава до 31 март на следващата година, би следвало данните на местното дружество, необходими за изготвяне на местното досие да са налични към този момент. Също така следва да се има предвид, че съгласно чл. 116, ал. 2 от ДОПК лицата следва да доказват съответствието на цените по сключваните от тях сделки със свързани лица с пазарните цени. Ако се предвиди по-дълъг срок за изготвяне на местното досие, това означава, че при започнало контролно производство преди изтичането на този срок лицата ще трябва да доказват съответствието с пазарните цени по друг начин, което създава допълнителна тежест за тях. В законопроекта се предлага, когато лице подава коригираща годишна данъчна декларация за съответния данъчен период, която има отражение върху данните в местното досие, същото да се коригира съобразно променените обстоятелства.
--	--	--

	Също така заложената санкция за неизготвяне на местно досие в размер на 0,5 до 1 на сто от общата стойност на сделките, за които е трябвало да бъде изготвена документация не отговаря на тежестта на нарушението. Предлагат да се определи размер от-до, да има горна граница на санкцията за такова нарушение.	Не се приема	Съгласно параграф 5.40 от Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година: „Много държави са въвели санкции свързани с документацията за ТЦ. Тези санкции са създадени с цел да направят неспазването на правилата по-скъпо от спазването им...“. В допълнение, следва да се отбележи, че предложените санкции са пропорционални на размера на осъществените контролирани сделки, за които не е изготвена документация, което е предпоставка за постигането справедлив санкционен режим, който ще има достатъчно възпиращ ефект по отношение на евентуално неправомерно поведение.
--	---	---------------------	---

Конфедерация на работодателите и индустриалците в България (КРИБ)	Относно предложените промени във връзка с изготвяне на документация за трансферно ценообразуване (§12 от ЗИД на ДОПК): 1) Препоръчват да се промени кръгът на лицата, задължени да изготвят документация за трансферно ценообразуване (чл. 71б от проект на ЗИД на ДОПК). Както се отбелязва в мотивите към ЗИД на ДОПК промените, свързани с въвеждането на задължение за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване, ще доведат до допълнителни разходи за лицата, които попадат в обхвата на предложените правила. Кръгът на задължените лица в проекта на ЗИД на ДОПК повтаря критериите за малко предприятие в Закона за счетоводството. Тъй като се предлага въвеждане на нова административна тежест, която е свързана с допълнителни разходи за бизнеса, и не е изготвена цялостна оценка на въздействието препоръчват кръга на лицата, задължени да изготвят документация за трансферно ценообразуване да се ограничи само до големите предприятия по смисъла на Закона за счетоводството, които разполагат с необходимите човешки и	Не се приема	С цел постигане на баланс между интересите на фиска и данъкоплатците, освен прагове базирани на големината на предприятието, са въведени и такива за стойността на сделката. По този начин едновременно се: - освобождават от задължението да изготвят документация за ТЦ повечето предприятия, - средните и големи предприятия се освобождават от задължението да изготвят документация за сделки под определена стойност, и - интересите на фиска ще са защитени (защото за съществени сделки ще бъде изготвена документация за ТЦ). Свързаните лица и сега са длъжни да доказват пазарния характер на сделките си с лица от групата им. Въпреки че към настоящия момент не е изрично регламентирано как става това, за целта най-често се изготвя документация за ТЦ. В тази връзка предлаганите в законопроекта разпоредби по-скоро облекчават
--	--	---------------------	--

	финансови ресурси да отговорят на новите изисквания. Впоследствие след извършване на цялостна оценка на въздействието и анализ от ползите за приходната част на бюджета от НАП, може да се мисли за разширяване на обхвата на лицата. Смята, че следва да се увеличат стойностните прагове на контролираните сделки между свързани лица, тъй като предложените са утежняващи и се разминават с праговете в Наръчника по трансферно ценообразуване на НАП.		данъчно задължените лица, отколкото да създават допълнителна административна тежест. Пример за това е подробното изброяване на информацията, която трябва да се съдържа в документацията за ТЦ, което увеличава степента на предвидимост на това, какво биха очаквали да видят органите по приходите при данъчна проверка/ревизия, касаеща ТЦ.
--	--	--	---

	2) По отношение на съдържанието на местното и обобщено досие (чл. 71в и чл. 71 г от ЗИД на ДОПК) Предложеното съдържание на обобщено досие изисква твърде детайлна информация, която се разминава с актуалното ръководство по трансферно ценообразуване на ОИСР. Така съдържанието на информация в обобщеното досие за местни цели би се разминавало със съдържанието на обобщеното досие на останалите дружества в една международна група, което е предпоставка за допълнителни разходи за изготвяне на отделно обобщено досие за групата специално за български цели. Препоръчват уеднавяване на съдържанието на обобщеното и местно досие с последното ръководство по трансферно ценообразуване на ОИСР.	Не се приема	При изготвянето на съдържанието на документацията за ТЦ, насоките на Ръководството за ТЦ на ОИСР от 2017 г. са използвани като основа, като са допълнени с препоръките на Кодекса за поведение относно документацията за трансферното ценообразуване за свързани предприятия в Европейския съюз. В този смисъл по отношение на съдържанието на обобщеното досие са следвани международно установени стандарти, както на ниво ЕС, така и на ниво ОИСР. Именно поради възможността обобщеното досие да бъде изготвено съгласно различаващи се от българските изисквания за съдържание е въведена разпоредбата на чл. 71в, ал.3, съгласно която ако дадена информация не е включена в обобщеното досие, тя може да бъде включена в местното досие.
	Предлагат да отпадне изискването за изготвяне на обобщено досие при липса на сделки със свързани лица от международната група, които са установени извън България.	Не се приема	България не е единствената държава, която е въвела или предвижда да въведе изготвяне на обобщено досие (master file). Редица държави изискват изготвянето на обобщено досие със същото или подобно съдържание. Предвид това е много

	Предлагат да се предвиди възможност местното досие да реферира към обобщеното, за да може да се използват вече направени анализи на цените по контролираните сделки в групата. Тази мярка ще допринесе за намаляване на разходите на бизнеса за изпълнение на новите изисквания.	Не се приема	вероятно в групата вече да е изготвено обобщено досие, като получаването му от местното данъчно задължено лице не би следвало да изисква много усилия. Когато местно данъчно задължено лице е член на многонационална група, то трябва да разполага с обобщено досие, дори и при липса на сделки със свързани лица от тази група, установени извън България. Причината за това е, че обобщеното досие би следвало да съдържа информация, която може да е полезна за оценката на трансферното ценообразуване, както за данъчно задълженото лице, така и за органите по приходите. Дори и в обобщеното досие да са включени анализи на пазарния характер на условията по контролираните сделки в групата, е много вероятно те да не отговарят на изискванията на българското законодателство. Ако, например немска група има дъщерни предприятия (занимаващи се с дистрибуция) в България и Китай, и е извършен анализ на съпоставимостта, изследващ нормата на печалба на китайския дистрибутор
--	---	---------------------	--

		(съпоставяйки я с тази на други китайски независими дистрибутори), дори и всички условия по сделките между немското дружество от една страна и българския и китайския дистрибутор от друга, да са идентични, е много вероятно анализът на съпоставимостта, изготвен в Китай, да не е приложим за българското дружество, например поради разлика в икономическите и/или регулаторните условия. Съгласни сме, че (макар и по-рядко) е възможно да има ситуации, при които анализи на съпоставимостта, изготвени за дружества в други държави, може да са приложими спрямо контролираните сделки на българския данъкоплатец, но считаме, че в такива случаи те ще могат сравнително лесно и с малко разходи да бъдат включени в местното досие. С оглед на горното считаме за по-удачно да не се въвежда възможността местното досие да препраща към обобщеното. В допълнение е твърде възможно обобщеното досие да не е готово към датата на която местното досие трябва да е налично. Именно поради това и срокът, в който местното лице
--	--	--

			трябва да разполага с общеното досие, е до 12 месеца по-дълъг от този за изготвяне на местното досие.
		Приема се частично	В Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година („Ръководството на ОИСР“) се отбелязва, че съществуват различни практики относно сроковете за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване („ТЦ“). Въпреки това, Ръководството на ОИСР препоръчва местното досие да бъде готово „не по-късно от крайния срок за подаване на данъчната декларация за въпросната финансова година“.
3) По отношение на срока изготвяне на документация за трансферно ценообразуване (чл. 71 д от ЗИД на ДОПК)	Предложеният срок за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване до 31 март на годината, следваща годината, за която се отнася, е твърде кратък: - Срокът предхожда срока за изготвяне и публикуване на годишните финансови отчети, информацията от които следва да се ползва за изготвяне на документацията - Сроковете в останалите държави-членки на ЕС са по-дълги и българските дружества няма да имат достъп до информацията за дружествата, установени в други държави-членки, което ще е предпоставка за неизпълнение на изискванията и риск от съществени административни санкции		Едно от основните предимства на такъв подход е, че при определяне на дължимия корпоративен данък, данъкоплатците ще са наясно дали сделките им със свързани лица са осъществени в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения („НПО“) или са необходими корекции на данъчния финансов резултат, преди крайния срок за подаване на годишната
			Бъвежда се ново изискване към бизнеса, което изисква време за запознаване, обучение на служителите и извършване на изискваните анализи на контролираните сделки

	Предлагат срокът за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване да се промени на 30 септември на годината, следваща годината, за която се отнася. Това е и срокът за корекции в подадените декларации по чл. 92 от ЗКПО.		данъчна декларация („ГДД“). Също така следва да се има предвид, че съгласно чл. 116, ал. 2 от ДОПК лицата следва да доказват съответствието на цените по сключваните от тях сделки със свързани лица с пазарните цени. Ако се предвиди по-дълъг срок за изготвяне на местното досие, това означава, че при започнало контролно производство преди изтичането на този срок лицата ще трябва да доказват съответствието с пазарните цени по друг начин, което създава допълнителна тежест за тях. В тази връзка със законопроекта се предлага когато лицето подава коригираща годишна данъчна декларация за съответния данъчен период, която има отражение върху данните в местното досие, същото да се коригира съобразно променените обстоятелства.
--	--	--	--

	4) По отношение на имуществената санкция за неизготвяне на местно досие (§43 от ЗИД на ДОПК) Предложената имуществена санкция за неизготвяне на местно досие в размер на 0,5 до 1 на сто от общата стойност на сделките, за които е трябвало да бъде изготвена документация е твърде обременителна и непропорционална на тежестта на нарушението. Създава се риск за неоправдан натиск върху бизнеса. Санкцията следва да е твърда сума, подобно на санкцията при неспазване на задължението за обобщено досие. Въвеждане в български закон на изискване за крайно предприятие майка на многонационална група да изготвя ДТЦ може да противоречи на изисквания съгласно местния национален закон на предприятието майка.	Не се приема	Съгласно параграф 5.40 от Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година: „Много държави са въвели санкции свързани с документацията за ТЦ. Тези санкции са създадени с цел да направят неспазването на правилата по-скъпо от спазването им...“. В допълнение, следва да се отбележи, че предложените санкции са пропорционални на размера на осъществените контролирани сделки, за които не е изготвена документация, което е предпоставка за постигането справедлив санкционен режим, който ще има достатъчно възпиращ ефект по отношение на евентуално неправомерно поведение. За да бъде насърчено изпълнението на закона, размерът на санкциите следва да има възпиращ ефект срещу извършването на нарушения, като в случая размерът на санкциите следва да надвишава разходите за изготвяне на
--	---	---------------------	--

	Методите за определяне на пазарните цени съгласно §1, т.10 ДР на ДОПК и Наредбата за реда и начина за прилагане на методите, съответно Наръчника за ТЦ не са актуализирани съгласно методите за трансферно ценообразуване (напр. отменена оценъчна йерархия) на ОИСР (OECD Guidelines 2010 и 2017).	Не се съдържа предложение по законопроекта	документацията за ТЦ. В противен случай налагането на административно-наказателна отговорност се обезсмисля. Предложението не е по разпоредби, включени в законопроекта. Евентуално актуализиране на наредбата ще се извърши на следващ етап след анализ на цялостната уредба на ТЦ.
Българска петролна и газова асоциация	1. Относно чл. 716, ал. 7: С чл. 716, ал. 7 посочва в кои случаи лицата следва да изготвят местно досие. Същевременно, посочената алинея не дава достатъчно яснота за нивото на същественост на сделките, които следва да бъдат обхванати от местното досие. <u>Предложение на БПГА:</u> Ал. 7 на чл. 716 да се допълни със следното изречение: „Лицата по ал. 1 нямат задължение да включват в местното досие сделки, за които общата стойност на всяка от тях е по-ниска от 0,05 на сто от приходите от продажби на лицето за съответната година.“	Не се приема	Първоначалното предложение е променено, така че праговете да важат за отделна сделка, като само когато две или повече контролирани сделки между две или повече свързани лица са съпоставими до степен, която позволява обединяване на тези сделки и прилагане на един метод за определяне на пазарните цени спрямо съвкупността от сделки“, праговете се изчисляват за общата стойност на тези сделки. По този начин в обхвата на задължението за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване ще бъдат включени сделки на голяма стойност, за които

	<u>Мотиви:</u> Включването на предлагания текст кореспондира изцяло с препоръките на ОИСР, съгласно които при изготвянето на документация за трансферно ценообразуване не следва да се въвежда излишна и допълнителна административна тежест за задължените лица. Текстът по същество дава яснота и допълва критериите, предлагани от законодателя, за случаите на подготовка на местно досие от лицата по чл. 71б, ал. 1.		се счита, че са съществени, както за лицето, така и за фиска.
2. Относно чл. 71г, т. 3: С чл. 71г, т. 3, в новата глава осма - „Документация за трансферно ценообразуване“, се въвежда изискване местното досие да съдържа „общо описание на контролираните сделки, включващо: а) движение на стоки, услуги и/или нематериални блага; б) движение на фактурите; в) стойност на стоките, услугите и/или нематериалните блага по буква „а““. <u>Предложение на БПГА:</u> Да не се приема. <u>Мотиви:</u> Преди всичко, този текст излиза извън	Не се приема		При изготвянето на съдържанието на документацията за ТЦ, насоките на Ръководството за ТЦ на ОИСР от 2017 г. са използвани като основа, като са допълнени с препоръките на Кодекса за поведение относно документацията за трансферното ценообразуване за свързани предприятия в Европейския съюз. В този смисъл по отношение на съдържанието на обобщеното досие са следвани международно установени стандарти, както на ниво ЕС, така и на ниво ОИСР. Именно поради възможността обобщеното досие да бъде изготвено съгласно различаващи се от българските

	рамките на препоръките на ОИСР относно документацията за трансферното ценообразуване (OECD (2015), Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting, Action 13-Final Reporting“). Допълнителен аргумент е, че текстът е изключително широко формулиран, няма яснота какво разбират влага законодателят в това изискване към местното досие. От друга страна, са предвидени доста сериозни санкции що се касае до задълженията на лицата за съставянето и наличието на местно досие.		изисквания за съдържание е въведена разпоредбата на чл. 71в, ал.3, съгласно която ако дадена информация не е включена в обобщеното досие, тя може да бъде включена в местното досие.
	3. Относно чл. 71д, ал. 1 - срокове за изготвяне на документацията за трансферно ценообразуване: Съгласно чл. 71д, ал. 1, местното досие трябва да бъде изготвено до 31 март на годината, следваща годината, за която се отнася. <u>Предложение на БПГА:</u> Срокът да бъде променен на 31 декември на годината, следваща годината, за която се отнася. <u>Мотиви:</u> Българското законодателство предвижда възможност за подаване на коригираща годишна данъчна декларация в срок до 30.09. В случая с чл. 71д дори не е предвиден срок за корекции/допълнения на местното досие, за разлика от ЗКПО,	Приема се частично	В Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година („Ръководството на ОИСР“) се отбелязва, че съществуват различни практики относно сроковете за изготвяне на документация за трансферно ценообразуване („ТЦ“). Въпреки това, Ръководството на ОИСР препоръчва местното досие да бъде готово „не по-късно от крайния срок за подаване на данъчната декларация за въпросната финансова година“. Едно от основните предимства на

	където е предвидена възможност за коригиране на вече подадени при това декларации. Допълнителен аргумент е, че при обосноваване на пазарния характер на цените и при изготвяне на оценка се използват източници за сравнение, при които информацията се акумулира и актуализира обикновено е края на м. октомври на годината, следваща отчетната.		такъв подход е, че при определяне на дължимия корпоративен данък, данъкоплатците ще са наясно дали сделките им със свързани лица са осъществени в съответствие с принципа на независимите пазарни отношения („НПО“) или са необходими корекции на данъчния финансов резултат, преди крайния срок за подаване на годишната данъчна декларация („ГДД“). Също така следва да се има предвид, че съгласно чл. 116, ал. 2 от ДОПК лицата следва да доказват съответствието на цените по сключваните от тях сделки със свързани лица с пазарните цени. Ако се предвиди по-дълъг срок за изготвяне на местното досие, това означава, че при започнало контролно производство преди изтичането на този срок лицата ще трябва да доказват съответствието с пазарните цени по друг начин, което създава допълнителна тежест за тях. В законопроекта се предлага когато лицето подава коригираща годишна данъчна декларация за съответния данъчен период, която има отражение върху данните в местното досие, същото да се коригира съобразно променените
--	--	--	---

	4. Относно нови санкции, предвидени със ЗИД на ДОПК:	Не се приема	обстоятелства.
	А) ал. 5 и ал. 6 на чл. 278а: С тези текстове се въвеждат следните санкции: За случаите, когато не е изготвено местно досие по глава осма „а“ - имуществената санкция е в размер на 0,5 до 1 на сто от общата стойност на сделките, за които е трябвало да бъде изготвена документацията (ал. 5); За случаите, когато местно лице не разполага с обобщено досие - имуществената санкция е в размер от 5000 до 10 000 лв. (ал. 6). <u>Предложение на БПГА:</u> 1. По ал. 5 - санкцията да бъде във фиксиран размер и не повече от сумите, посочени в ал. 6; 2. По ал. 6 - да отпадне санкцията в случаите, когато местното лице не разполага с обобщено досие или най-малкото да бъде диференциран подходът. <u>Мотиви:</u> Санкцията по ал. 5 е непропорционална. По смисъла на изречение трето на ал. 5, непредоставянето на местното досие на данъчния орган е приравнено на липса на досие. Счита се, че този подход не кореспондира с принципите на	Не се приема	А) Съгласно параграф 5.40 от Глава V „Документация за трансферно ценообразуване“ от Ръководството на ОИСР по трансферно ценообразуване за мултинационални предприятия и данъчни администрации от 2017 година: „Много държави са въвели санкции свързани с документацията за ТЦ. Тези санкции са създадени с цел да направят неспазването на правилата по-скъпо от спазването им...“. В допълнение следва да се отбележи, че предложените санкции са пропорционални на размера на осъществените контролирани сделки, за които не е изготвена документация, което е предпоставка за постигането на справедлив санкционен режим, който ще има достатъчно възпиращ ефект по отношение на евентуално неправомерно поведение. За да бъде насърчено изтъкнатият на закона, размерът на санкциите следва да има възпиращ ефект срещу извършването на нарушения, като в случая размерът на санкциите следва да надвишава разходите за изготвяне

	пропорционалност и справедливост. Освен това, санкция, изчислявана като процент от стойност на сделките, при това - обща стойност, също представлява диспропорционалност. Препоръките на ОИСР (посочени по-горе) насочват вниманието, че следва да има санкции в подобни случаи, но никъде не се посочва, че същите е препоръчително да бъдат в процент от съответните сделки. Липсата на предвидена законова възможност за задължените лица да допълнят/коригират документацията, и единствено преценката на органа да е меродавна има или не местно досие, като за последното се налага сериозна санкция, също излиза извън европейския принцип за пропорционалност. Предвижданата санкция по чл. 278а, ал. 6 на практика означава, че лицата ще бъдат санкционирани за поведението на едно трето лице, в голяма част от случаите това е компанията - майка. Така се вменява отговорност на лицата за действия на трети лица, върху които те не могат нито да влияят, нито да предвидят. Нарушен е основен принцип на правото: без вина не се носи отговорност.		на документацията за ТЦ. В противен случай налагането на административно-наказателна отговорност се обезсмисля. Също така е важно да се отбележи, че ОИСР не препоръчва определен вид санкции, но един от споменатите видове такива в параграф 5.41 от Ръководството е процент от стойността на недокументираната сделка. По отношение на коментара, че предвижданата санкция по чл. 278а, ал. 6 вменява отговорност на лицата за действия на трети лица, върху които те не могат нито да влияят, нито да предвидят, следва да се има предвид действащият и в момента текст на чл. 116, ал.1 от ДОПК, съгласно който в случай, че за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизирания е да представи доказателства за изясняването им. Когато отношенията или сделките са между свързани лица, както и в случаите на трансфери между място на стопанска дейност на чуждестранно лице в България и други части на същото предприятие в чужбина, смята се, че
--	---	--	---

			ревирираното лице е имало възможност да представи доказателства. Същият принцип е налице и по отношение на прилагане на правилата за подаване на отчети по държави от многонационални групи предприятия. Когато са изгълнени определени условия, местното съставно предприятие е задължено по чл. 143д от ДОПК да подаде отчет по държави от името на цялата група. Неспазването на това задължение е свързано с налагането на санкции, които са значително по-високи от тези, приложими при липсата на обобщено досие. Също така следва да се има предвид, че в много държави се изисква документация за трансферно ценообразуване, включително обобщено досие. Хипотезата, при която многонационална група предприятия има дъщерно дружество само в България, а същевременно в юрисдикцията, където е крайното предприятие майка не се изисква такава документация, е малко вероятна.
--	--	--	--

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 289

от 22 май 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	902-01-22
Дата	22 / 05 2019 г.

17 јун

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№... 02.01- 58.....

22 ... май ... 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....289..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-121 / 28. 05. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, № 902-01-22, внесен от Министерски съвет на 22.05.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове
- Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата
- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия по правни въпроси

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

